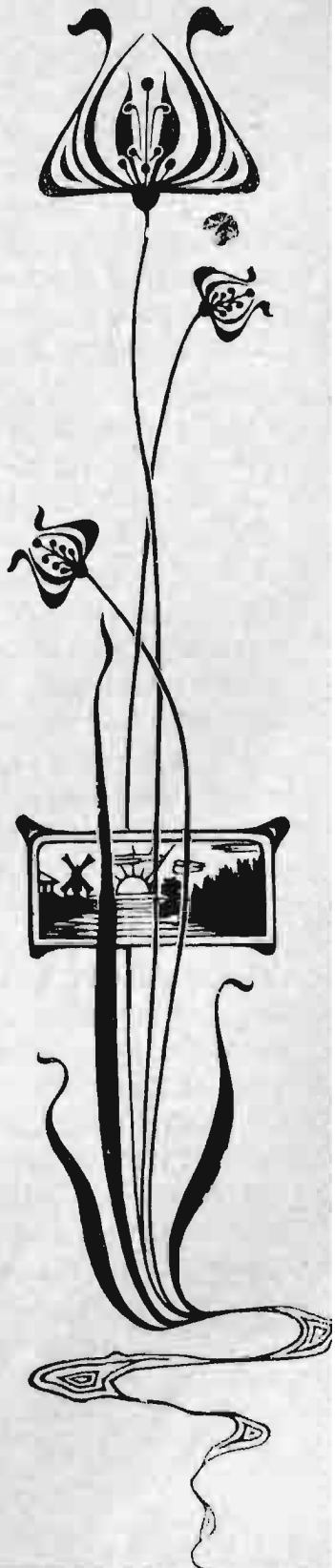
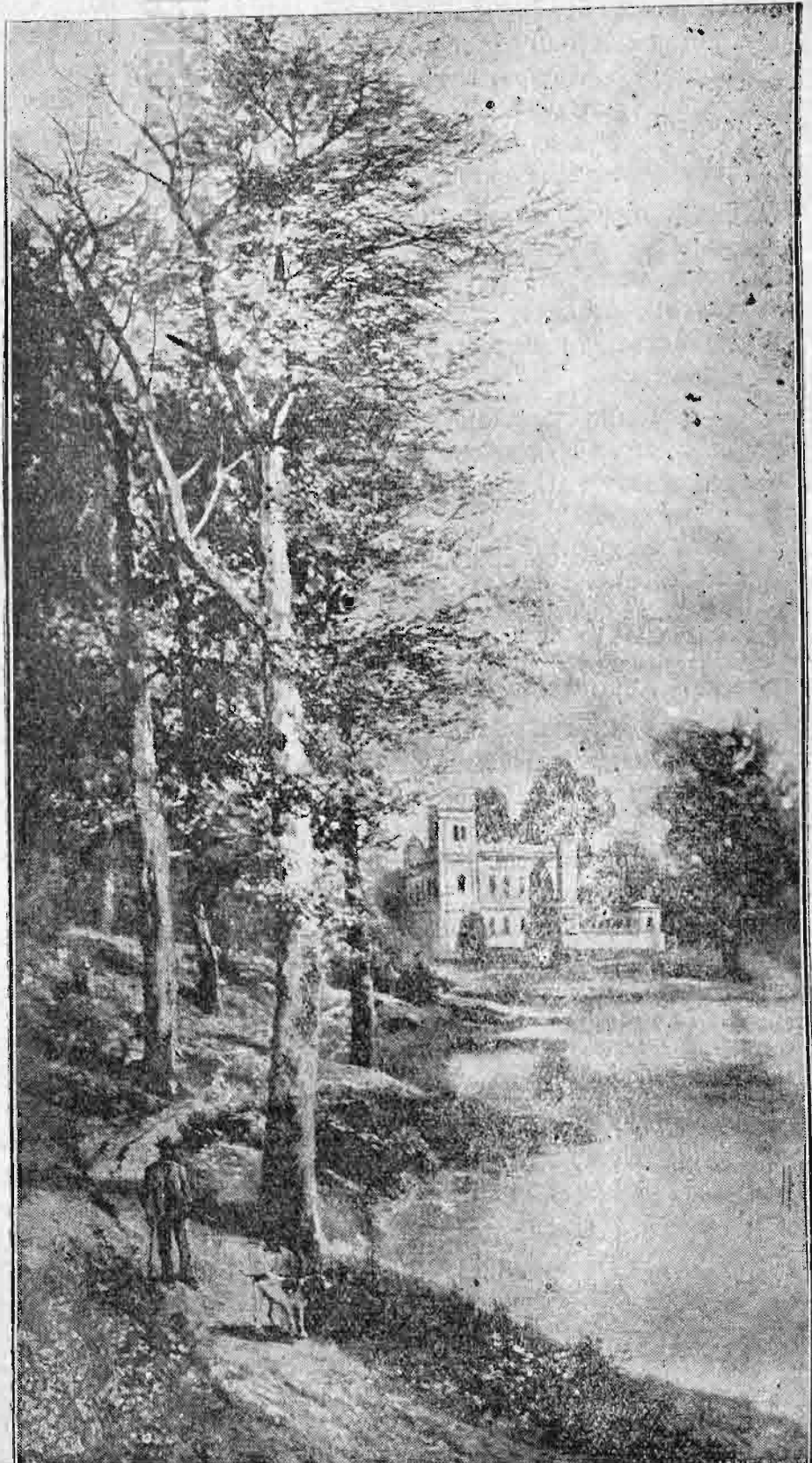
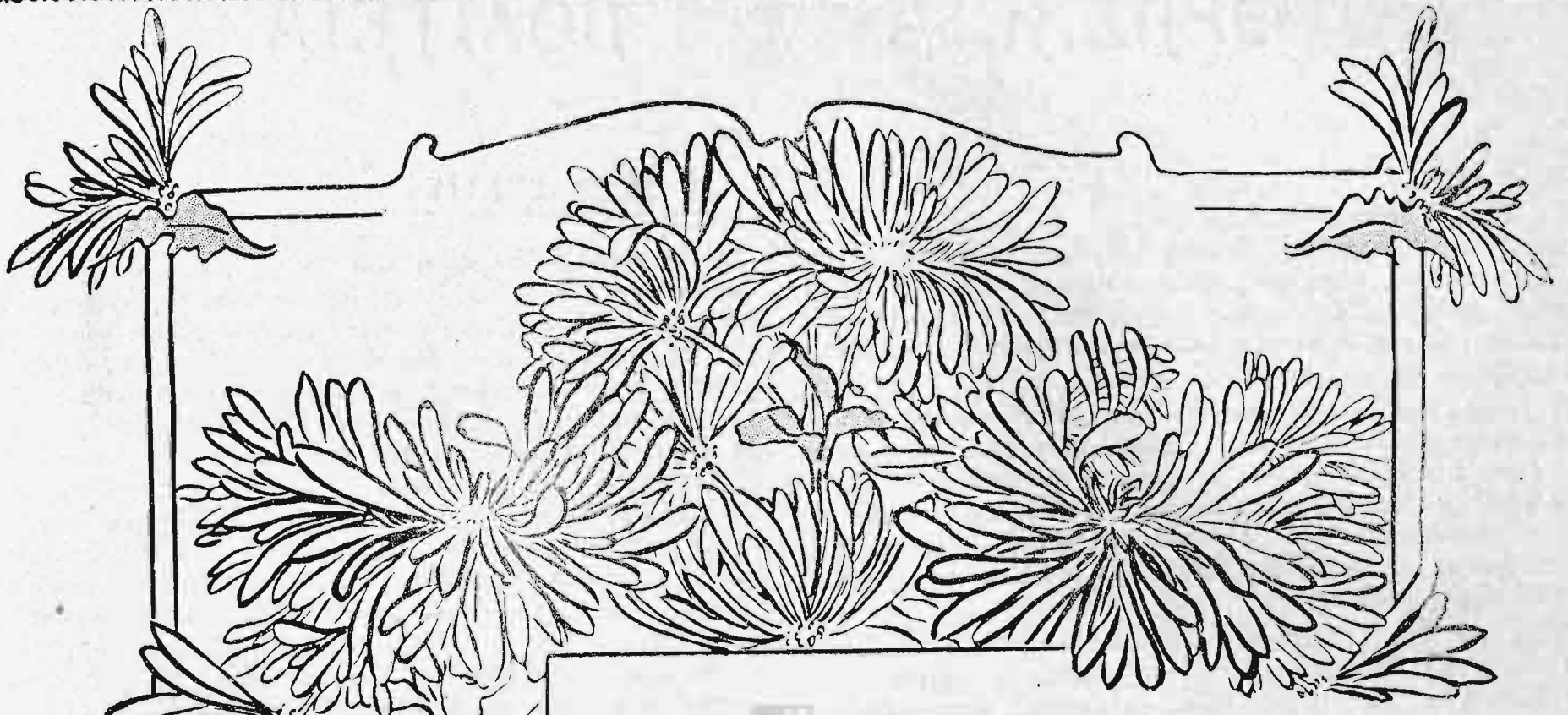
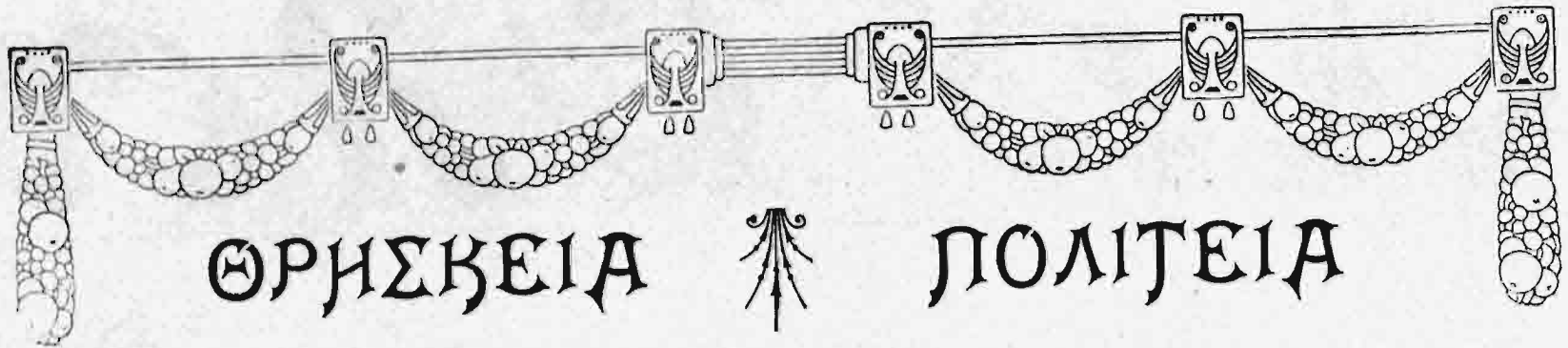

'Ασ' Όληα

Το Φεινόπωρον

ΘΡΗΣΚΕΙΑ

ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΙΣ

Οὐδείς ποτε ἠδυνήθη ν' ἀρνηθῆ ἢ ἐτόλμησε ν' ἀμφισβητήσῃ ὅτι ὁ Χριστιανισμός, κρημνίσας τοὺς εἰδωλικοὺς ναοὺς, ἐνθα ἐλατρεύοντο τὰ πάθη καὶ ὁ ἐγωϊσμός καὶ ἐξαπλωθεὶς ἀνά τὴν ἀνθρωπότητα σύμπασαν ὡς νέα θρησκεία, ἐπέφερε μίαν γενικὴν ἀνακαίνισιν, μίαν ψυχικὴν καὶ πνευματικὴν παλιγγενεσίαν.

Τὸ ἐν μετὰ τὸ ἄλλο τὰ διάφορα συστήματα προσέκρουσαν εἰς ἀρνήσεις, ἐπιστημονικαὶ ἀλήθειαι, αἵτινες ἐφαίνοντο ἐρειδόμεναι ἐπὶ ἀρραγῶν θεμελίων, ἐκλονίσθησαν, ἐν τούτοις τὸ γεγονός τοῦτο οὐδένα εὗρε τὸν ἀρνητὴν τόσο ἐν μίᾳ, πασιφανές, ἀδιάφυστον ἄλλως τε, ἢ ἱστορία τῆς ἀνθρωπότητος, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει καὶ ἡ αἰωνία παράδοσις, πάντοτε θὰ μαρτυρῶσι τὴν εὐεργετικὴν τοῦ Χριστιανισμοῦ ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἄλλὰ πῶς ἄρα ἐγένετο ἡ ἀνακαίνισις αὕτη; Πῶς οἱ δώδεκα ἐκείνοι ἄπλοι καὶ ταπεινοὶ ἀλιεῖς κατώρθωσαν νὰ κάμωσιν ὅ,τι αἰῶνες ὀλόκληροι καὶ πολυδαίδαλα φιλοσοφίας συστήματα δὲν κατώρθωσαν;

Ὅλοι βεβαίως θὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐξησφάλισε τὴν ἐξάπλωσιν τῆς νέας θρησκείας, δὲν ἦτο οὔτε ἡ μάχος τῶν ἀλιέων ρητορεία, οὔτε τὸ ξίφος τῶν βραδύτερον ταχθέντων χριστιανῶν αὐτοκρατόρων ἢ δύναμις τοῦ Χριστιανισμοῦ ἐνυπήρχεν εἰς τὴν ἀλήθειαν, ἣτις εἰρήσκειται ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ καὶ ἡ ὁποία δύναται νὰ περικλεισθῆ εἰς μίαν καὶ μόνην λέξιν: ἐξαγνισμόν.

Τῆς ἀληθείας ταύτης, τῆς αἰωνίου κύρους καὶ μεγάλης ἀξίας ἐπικρατούσης, ἔρχεται ὡς ἄμεσος συνέπεια ἢ ψυχικὴ καὶ ἠθικὴ ἀνακαίνισις τοῦ ἀνθρώπου, τῆς ὁποίας τὸ μέγα θαῦμα εἶδομεν νὰ ἐπιτελῆται, ἣτις καὶ εἶναι πάντοτε ἀνάλογος πρὸς τὸν βαθμὸν τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἐμμονῆς, ἣτις ἐπεδείχθη πάντοτε πρὸς τὴν ἀλήθειαν ταύτην.

Ἡ ἱστορία δὲν ψεύδεται καὶ μᾶς ἐπαναλαμβάνει διὰ τῆς ἀψευδοῦς φωνῆς τῆς τὸ αἰώνιον δίδαγμα: ὅσον περισσότερο γνήσιοι καὶ ἀληθεῖς ὑπῆρξαν οἱ ἀνθρωποὶ, τόσο καὶ περισσότερο εὐδαίμονες καὶ ἰσχυροί.

Ἐκ τοῦ ἱστορικοῦ τούτου γεγονότος ὀρμώμενοι, τείνομεν νὰ δεχθῶμεν, ὅτι ἀφοῦ ὁ βαθμὸς τῆς εὐδαιμονίας μας καὶ τῆς ἰσχύος μας ὁσημέραι ὑποβιβάζεται, θὰ προέρχεται τοῦτο ἐκ τῆς ὀλιγορίας καὶ χλιαρότητος, μεθ' ἧς διατελοῦμεν πρὸς τὰς χριστιανικὰς ἀληθείας, αἱ ὁποῖαι μᾶς ἀνέδειξαν ποτε ὡς ἄτομα καὶ ὡς Ἔθνος.

Ἄς φανῶμεν φρόνιμοι. Ὅταν ὁ μηχανικός τοῦ ἀτμοπλοίου ἢ τοῦ σιδηροδρόμου παρατηρήσῃ εἰς τὸ θερμόμετρόν του, ὅτι ἡ πίεσις τοῦ ἀτμοῦ τοῦ ἐξησθέντος καὶ κατέπεσε, φροντίζει δι' ἰσχυροτέρας θερμάνσεως νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ὀρισμένην πίεσιν, ἣτις τῷ ἀναγκαστῇ διὰ τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τοῦ μηχανισμοῦ του. Ἡμεῖς ἐκ τῶν γεγονότων, τὰ ὁποῖα καθ' ἑκάστην βλέπομεν διαδραματιζόμενα, ὑπὲρ ποτε βεβαιούμεθα ὅτι ἡ εὐεργετικὴ τοῦ Εὐαγγελίου θερμὴ ἐξησθένησεν ἐν ἡμῖν, συνέπεια τῆς ὁποίας εἶναι ἡ παράλυσις τοῦ Ἔθνους καὶ ὁ καταμελισμός τῶν δυνάμεων. Ἄς πράξωμεν λοιπὸν ὅ,τι ὁ φρόνιμος μηχανικός, ὡς ἀνακαίνισωμεν ἡμᾶς αὐτοὺς διὰ τῶν Εὐαγγελικῶν ἀληθειῶν, ὡς ἀποβάλωμεν τὴν σκωρίαν, ἢ ὁποία ἐπεσπυρεύθη εἰς τὰς καρδίας μας, ὡς ἀνανεώσωμεν τὴν ἰσχὴν καὶ τὴν ἀντοχήν μας διὰ τοῦ λουτροῦ τῆς Εὐαγγελικῆς ἀνακαίνισεως. Τότε καὶ μόνον θὰ καταστῶμεν ὡς ἄτομα ἰσχυροί, ὡς Ἔθνος εὐδαίμονες, ἱκανοὶ νὰ ὠφελῶμεν καὶ χρήσιμοι εἰς ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ εἰς τοὺς ἄλλους.

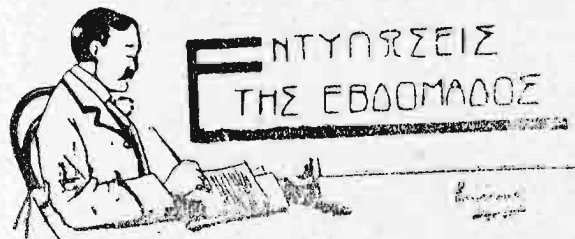
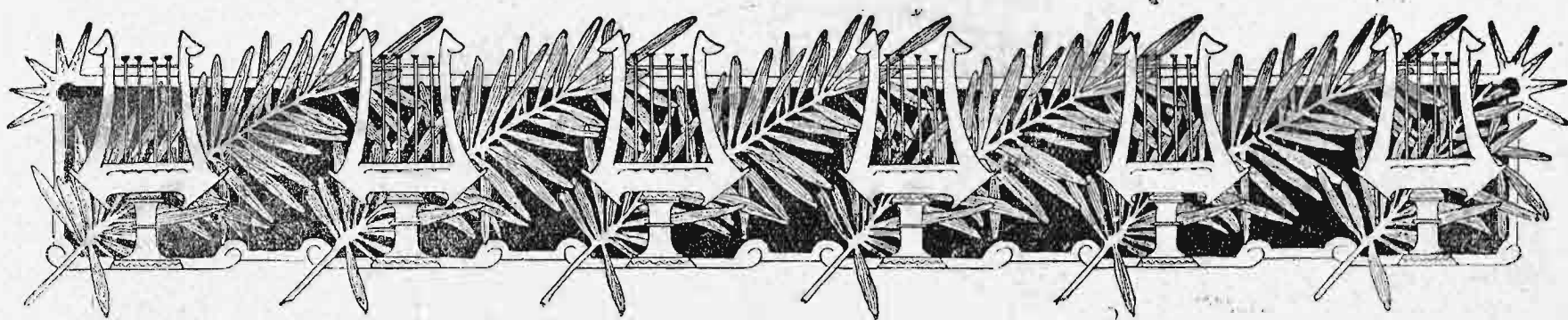
Ἡ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Ἡ προσοχὴ ὀλοκλήρου τοῦ κόσμου εἶναι ἐστραμμένη πρὸς τὰ ὄμορα κράτη, τὰ ὁποῖα ἀνταλλάσσουν κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας διακοινώσεις καὶ ἀντιδιακοινώσεις, τοσοῦτο μᾶλλον, ὅσον τὸ ἐκκρεμὲς Μαροκηνὸν ζήτημα δὲν εἶναι τοιαύτης φύσεως, ὥστε ν' ἀφήσῃ ἡσυχίους ἔστω καὶ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι δὲν ἐνδιαφέρονται ἀμέσως εἰς τὴν πολιτικὴν. Τὰ πολιτικὰ ζητήματα δὲν θὰ ἦσαν τόσο φοβερά, ἂν δὲν εἶχον τὸ ἀντίκτυπὸν τῶν καὶ ἐπὶ τοῦ οικονομικοῦ ἐδάφους, αἱ δὲ συνδιαλέξεις τοῦ Κίνδερλεν Βαϊχτερ μετὰ τοῦ Καμπὸν θ' ἀφινον τελείως ἀδιάφορον τὴν κοινωνίαν, καὶ μάλιστα τὴν ἀποζῶσαν ἐκ τῆς ἐργασίας καὶ τῶν οικονομῶν τῆς, ἂν δὲν ἐπέδρων ἀμέσως ἐπὶ τῆς οικονομικῆς αὐτῆς ὑποστάσεως. Ἡ Γερμανία, ὡς γνωρίζουσιν οἱ ἀναγνώσταί μας, προσέβη εἰς ἐν πυροτέχνημα* θέλουσα νὰ δεῖξῃ κάποιαν δρᾶσιν, ἀπέστειλεν εἰς τὸν λιμένα τοῦ Ἀγαδῆρ τὸν «Πάνθηρα», ταυτοχρόνως δ' ἐδείκνυε τάσεις πρὸς ἀνάμιξιν εἰς τὴν ἀνενόχλητον δρᾶσιν τῆς Γαλλίας. Ἡ τελευταία αὕτη εἶχε λόγους νὰ στηρίξῃ τὴν πολιτικὴν τῆς αὐτῆν, ἢ πράξις τῆς Ἀλγεσίρας τῇ ἐξισφάλιζε πολλὰ δικαιώματα, ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ δικαιώματα ταῦτα δὲν τῇ ἐφάνησαν οὐδέποτε ἀρκετά, ἠθέλησεν, ἵνα ἐξασφαλίσῃ τὴν προνομίον ἐν Μαρόκῳ θέσιν τῆς, ὅπως παῖξῃ τὸ αὐτὸ μέρος, ὅπερ ἢ Ἀγγλία ἐν Αἰγύπτῳ. Ἡ Γερμανία ἐζήτησεν ἀνταλλάγματα, ἢ Γαλλία διὰ τῆς τελευταίας ἀνακοινώσεώς τῆς προσέφερε πλατεῖαν ἐν τῷ Κόγκῳ μερίδα, ἀλλ' ἢ Γερμανία ζητεῖ νὰ καθιερώσῃ τὸν ἔλεγχον εἰς τὴν γαλλικὴν ἐν Μαρόκῳ δρᾶσιν καὶ προβάλλει ἀντιπροτάσεις τὰς ἀντιπροτάσεις ταύτας συζητεῖ τώρα τὸ γαλλικὸν ὑπουργεῖον.

Ἐν τῷ μεταξὺ τὰ χρηματιστήρια συγκινοῦνται, ἢ γερμανικὴ ἀγορὰ ἀκόμη περισσότερο. Τὰ γερμανικὰ χρεώγραφα ἐκπίπτουσι κατὰ μονάδας, τὰ πιστωτικὰ ἰδρύματα διακόπτουσι τὰς ἐργασίας τῶν, πολλοὶ τραπεζίται ἔγιναν ἀφαντοὶ ἢ ἐζήτησαν καταφυγὴν εἰς τὰς σκηνὰς τοῦ Ἀχέρωνος, ὁ λαὸς μὲ πανικὸν ἀποσύρει τὰς οικονομίας του ἐκ τῶν ταμειωτηρίων. Τοιοῦτοτρόπως ἢ Γερμανία προτοῦ οἰκίῃ τοὺς κύβους ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης, ἠσθάνθη τὰς συνεπειὰς οικονομικῆς ἥττης, τὴν ὁποῖαν οὐδέποτε ἐφραντάζετο.

Τὸ Μαροκηνὸν πρόβλημα ἔχει καὶ περιπλοκάς, πρὸ τῶν ὁποίων ἢ Τουρκία δὲν ὀφείλει νὰ μείνῃ ἀπαθής. Ἡ Ἰταλία πρὸ τοῦ ὄραμοῦ τῆς Γαλλίας ἐν Μαρόκῳ ἐθεώρησε τὴν στιγμὴν πρόσφορον νὰ ἐγείρῃ ἀξιώσεις ἐπὶ τῆς Τριπολιτίδος. Ἡ Τριπολιτίς εἶναι κτήσις ἄμεσος τῆς Τουρκίας, ἀλλὰ διὰ τὴν Ἰταλίαν τοῦτο εἶναι ἀδιάφορον. Θέλει νὰ ἔχῃ μίαν λωρίδα γῆς ἐπὶ τῶν πρὸς τὴν Μεσόγειον ἀκτῶν τῆς Ἀφρικῆς, ἀφοῦ ἢ Ἀγγλία ἀπέκτησε καὶ ἢ Γαλλία καὶ νεωτέρας ἀποκτᾷ. Ἡκούσθη λοιπὸν καὶ ἢ φωνὴ τῆς Ἰταλίας, ἀπαιτούσης οικονομικὰς τινὰς προνομίας ἐπὶ τῆς Τριπολιτίδος. Ποίας φύσεως θὰ εἶναι αὐταὶ αἱ οικονομικαὶ προνομίαι δὲν ἐγνωσθῆ ἀκόμη αὐτός, ἄλλως τε, ὁ Ριφαὰτ πασῶν, πρεσβευτῆς τῆς Τουρκίας ἐν Παρισίοις, ἐνετάλη ὅπως ἔλθῃ εἰς ἐξωδίκους συνεννοήσεις μετὰ τοῦ Ἰταλοῦ συναδέλφου πρὸς ἐξακρίβωσιν αὐτῶν, ἀλλ' ὅτι αἱ ἀκίνδυνοι αὐταὶ οικονομικαὶ ἐπιπροσὰ φέρουσι πάντοτε ὡς συνοδοὺς πολὺ ἐπικινδύνους ἐπικρατήσεις, οὐδενὸς τὴν ἀντίληψιν διαφεύγει.

Τὸ Κρητικὸν ζήτημα ὑπεκινήθη ἐκ νέου, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς λήξεως τῆς ἀρμοστείας τοῦ κ. Ζαΐμη καὶ τῆς συγκλήσεως τῆς Κρητικῆς Ἐθνοσυνελεύσεως. Κατὰ τὰς ἐκ Κρήτης εἰδήσεις ἢ Ἐθνοσυνέλευσις θ' ἀναβάλῃ τὰς ἐργασίας τῆς, ἀναμένουσα τὴν ἀπάντησιν τῶν Δυνάμεων ἐνέργειαι καταβάλλονται ὅπως γίνῃ ἀποδεκτὴ παρὰ τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ ἢ σιωπηλὴ κατάργησις τοῦ ἀρμοστιακοῦ καθεστώτος καὶ ἢ παράτασις τοῦ ἤδη ὑφισταμένου.

ΤΑ ΨΙΜΜΥΘΙΑ

Οί δημοσιογράφοι είναι πολύ τυχηροί άνθρωποι, παρ' όσα και αν λέγουν αί κακαί γλώσσαι — δηλαδή οί ίδιοι — δι' αυτούς. Εύρίσκονται πολλάκις πρό μερικῶν ἀπροόπτων, τὰ ὁποῖα καί ἐκμεταλλεύονται.

Ἡ τύχη αὐτῆ—ἡ δημοσιογραφική, ἐννοεῖται—μέ ἠνόνησε προχθές καί ἐνῶ ἤνοιγον τὰ γραμμата καί τὰς ἐφημερίδας ποῦ μοῦ εἶχε φέρεи τὸ ταχυδρομεῖον, εὔρον μεταξύ αὐτῶν καί ἓνα, ὁ ὁποῖος ἀπηυθύνετο πρός μίαν δεσποινίδα τοῦ Πέραν. Τώρα, τὸ πῶς ὁ φάκελλος αὐτὸς ἔφθασεν εἰς τὸ γραφεῖόν μου, ἀντὶ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ κομμωτήριον μᾶλλον τῆς δεσποινίδος αὐτῆς, εἶναι ἀπὸ τὰ μυστήρια τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας μας.

Ἄλλ' ἔστω, αὐτὸ εἶναι δευτερεῦον ζήτημα. Ἐξήτασα ἀπ' ἔξω τὸν φάκελλον· προήρχετο ἀπὸ τὸ Παρίσι καί ἔφερεν εἰς τὴν γωνίαν τὴν διεύθυνσιν ἑνὸς μεγάλου καταστήματος εἰδῶν κοσμητικῆς καί τουαλέττας. Ἐν προκλητικῶν ἄρωμα μ' ἐκέντησε τὴν ὄσφ ησιν καί ἀμέσως ἡ περιέργεια — ἡ δημοσιογραφική περιέργεια — μοῦ εἶπεν :

— Ἄνοιξέ τον.

Ἄλλ' ἡ συμβουλή αὐτὴ ἦτο περιττὴ· ὁ φάκελλος ἐκεῖνος ἦτο ἀνοικτός, κατ' ἀνάγκην, διότι περιεῖχεν ἔντυλα καί χωρὶς καλὰ-καλὰ νὰ τὸ ἐπιδιώξω, ἔπεσεν ἀπὸ μέσα εἰς κομψὸν καί ὠραῖος εἰκονογραφημένος κατάλογος μ' ἑν μικρὸν μπιλετάκι. Ὁ κατάλογος οὗτος τῶν διαφόρων «σκευασιῶν», τὰς ὁποίας ἡ εὐρωπαϊκὴ βιομηχανία ἐφεῦρε διὰ τὴν διατήρησιν τῆς γυναικείας ὠραιότητος, ἦτο κατάλογος τῶν διαφόρων «fards», τῶν ψιμμυθίων δηλαδή, μετὰ τὰ ὁποῖα ἀγοράζεται ἡ ὠραιότης, τὸ δὲ μπιλετάκι μετὰ χαρακτηριστικῆς γραφομηχανικῆς ἔλεγεν ἑν μεταφράσει :

«Χαριτωμένη δεσποινίς, εἰς ἀπάντησιν σᾶς στέλλομεν τὸν κατάλογον, τὸν ὁποῖον μᾶς ἐζητήσατε...»

✱

Κάποιο ρητὸν λέγει, ὅτι διὰ πᾶν πρᾶγμα τὸ πρῶτον μόνον βῆμα κοστίζει πολύ, τᾶλλα ἔρχονται μόνα τῶν· καί εἰς τὴν περίστασιν αὐτὴν, ἀφοῦ ἡ ἀδιακρισία μου ἔκαμε τὴν ἀρχὴν τῆς, δὲν ἐδίστασα πλέον. Ἐφυλλομέτησα μετὰ προσοχὴν τὸν εὐῶδη κατάλογον καί ἀνεγίνωσκον ἐδῶ καί ἐκεῖ :

— A... X..., θαυμάσιον ὕδωρ διὰ τὴν λεύκανσιν τοῦ δέρματος καί διὰ τὴν διατήρησιν τοῦ χρώματος τῶν μαλλιῶν, φρ. 4.90.

— O..., ψιμμυθιον ρευστόν, εἰδικῶς διὰ τὴν χεῖλη, φρ. 6.

— R... O..., θαυμάσιον διὰ τὰς βλεφαρίδας καί τὰς ὀφρῦς, φρ. 5.

— F... F..., ἐξαιρετικὸν ψιμμυθιον, ἀντικαθιστὸν τὰ μαῦρα κραιγιόν, φρ. 6.

— B... L..., ψιμμυθιον χρώματος ῥόζ, δὲν ἐξαλείφεται μετὰ τὸ ὕδωρ, φρ. 10.

— R... T..., ψιμμυθιον ὄλων τῶν ἀποχρώσεων, φρ. 15.

Καί χωρὶς νὰ τὸ θέλω, χωρὶς νὰ τὸ ζητήσω, ἐντὸς δύο λεπτῶν εἰσήχθην εἰς τὸν φοβερὸν λαβύρινθον τοῦ γυναικείου laboratoire, εἰς τὰ ἄδυτα τοῦ ὁποῖου, ὡς εἰς τὰ βᾶθη τῶν σπηλαίων τῶν ἀλχημιστῶν, κατασκευάζεται ἡ «καλλονὴ» καί ἡ χάρις τῶν κυριῶν, τὴν ὁποῖαν συναντῶμεν εἰς τὸν περίπατον καί θαυμάζομεν εἰς τὰς συναναστροφάς.

Ἐγνώριζα, βέβαια, ὅτι αἱ κυρίαί μας καί αἱ δεσποινίδες μας ψιμμυθιοῦνται, ἀλλὰ, ἀμύητος εἰς τὰ μυστήριά των, δὲν ἐφρανταζόμην ποτέ, ὅτι μία δεσποινίς, διὰ νὰ θέλῃ, διὰ νὰ ἐλκύσῃ μερικὰ βλέμματα καί τινὰς συμπαιθείας, διὰ ν' ἀλιεύσῃ τέλος τὸν διαφεύγοντα ἔραστήν, κἀθεται εἰς τὸ γραφεῖόν τῆς, σκέπτεται ἐπὶ πολὺ καί τέλος ἀπευθύνεται εἰς ἑν ἐργοστάσιον ψιμμυθίων διὰ νὰ ζητήσῃ ἐκεῖθεν τὰ ὄπλα, τὰ ὁποῖα ἀλλοῦ θὰ εὔρισκε προχειρότερα καί διαρκέστερα, διὰ νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν ὠραιότητα, τὴν ὁποῖαν ἐφυγάδευσεν, ἢ διὰ ν' ἀποκτήσῃ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐνόμισεν, ὅτι δὲν ἔχει. Τὸ γεγονός αὐτὸ μ' ἐβύθησεν εἰς πολλὰς σκέψεις διὰ τὴν ψυχικὴν κατάστασιν τῆς κόρης αὐτῆς καί γενικῶς τῆς κοινωνίας μας, ἡ ὁποία ἀρέσκεται ν' ἀπατᾶ καί ν' ἀπατᾶται.

Ἄλλοτε ποτε, εἰς τοὺς χρόνους τῶν φαινομηρίδων, τὰ ψιμμυθία ἦσαν μόνον διὰ τὰς εταίρας· τώρα κατέκτησαν καί τὸ ταπεινότερον κομμωτήριον τῆς πτωχότερας καλύβης· ἄλλοτε ἦσαν τὸ προνόμιον τῶν μεγάλων κατὰ τὴν ἡλικίαν δεσποινῶν, αἱ ὁποῖαι ἐζητοῦν μετὰ τεχνικὰς βαφὰς καί σκευασίας νὰ συγκρατήσουν τὴν ὠραιότητα, ἡ ὁποία ταῖς ἐξέφευγε μετὰ τῆς ἡλικίας.

Τώρα, ἀλλοίμονον, τὸ ψιμμυθιον ἀντικαθιστᾶ τὸ ἀθῶον νερὸ καί αἱ βαφαὶ ἐπιτίθενται ἀφθονώτατα ἐπὶ τῶν παρειῶν δεσποινίδων νεαρωτάτων.

✱

Εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἐνθυμοῦμαι μίαν κυριακὴν εὐρέθην πλησίον μᾶς κόρης. Ἡ ἡλικία τῆς, κατὰ τοὺς ποιητὰς, ἠριθμεῖτο μετὰ τοὺς Μαῖους, ἢ δ' ἀλήθεια εἶναι, ὅτι ἦτο παιδίσκη ἀκόμη. Λοιπὸν ἡ παιδίσκη αὐτὴ ἦτο κατεψιμμυθιωμένη. Τὸ ῥόδιον χρῶμα τῶν παρειῶν τῆς, ὅπως καί τὸ μαῖρον τῶν ὀφρῶν τῆς καί τὸ βαθὺ ἐρυθρὸν τῶν χειλέων τῆς ὀφείλετο εἰς ἑν ἀπὸ τὰ παρισινὰ ἐργοστάσια, ἑνὸς τῶν ὁποίων ὁ κατάλογος κεῖται τώρα ἐπὶ τοῦ γραφείου μου.

Ἄπεστρεψα μετὰ ἀηδίαν τοὺς ὀφθαλμοὺς καί ἠρώτησα κατ' ἑμαυτὸν :

— Ἡ κόρη αὐτὴ, ποῦ ἔχει ἀκόμη τὴν ἡλι-

κίαν τῶν θεῶν καί τὴν ὠραιότητα, τὴν ὁποῖαν ἐξύφανεν ὁ χρόνος, διατὶ νὰ καταφύγῃ εἰς τὰ πλαστὰ αὐτὰ μέσα, τὰ ὁποῖα ἢ δὲν κατορθῶνουν νὰ θέλῃσιν, ἢ ἂν πρός στιγμὴν κάμουν τοῦτο, ἐπιφέρουν ὁμῶς κατόπιν μίαν φοβερὰν διάψευσιν, μίαν κατάρρευσιν λαμπρᾶς τυχῶν ἐντυπώσεως ; Κρῖμα εἰς αὐτὴν, διότι δὲν γνωρίζει τὴν ὠραιότητά τῆς, κρῖμα, διότι τὴν καταστρέφει, ὡς θὰ κατέστρεφε κάποιος χυδαῖος βαφεὺς πίνακα τοῦ Ραφαήλ, ἂν ἐζήτει νὰ ἐνδυναμώσῃ τὰ χρώματά του.

✱

Ἄλλ' ἐφυγα πολὺ καί ὁ κομψὸς φάκελλος μετὰ τὴν προκλητικὴν μυροδιὰν μ' ἀνακαλεῖ. Ἐπανέρχομαι λοιπὸν εἰς τὴν δεσποινίδα, ἡ ὁποία ἐζήτησε συνταγὰς ὠραιότητος ἀπὸ τὸ Παρίσι καί χωρὶς νὰ κληθῶ, τολμῶ νὰ τῆς ἀπαντήσω ἀπὸ τῆς στήλης αὐτῆς :

— Δεσποινίς, ζητεῖτε ἀπὸ τὴν πρωτεύουσαν τῆς Γαλλίας τὸ μυστικὸν τῆς καλλονῆς· ἡ τύχη μοῦ ἀπεκάλυψε τὴν αἴτησίν σας αὐτὴν. Ἐπιτρέψατέ μου δὲ νὰ σᾶς εἶπω, ὅτι τὸ μυστικὸν τῆς ὠραιότητος διὰ νὰ τὸ μάθῃτε δὲν ἦτο ἀνάγκη ν' ἀπευθυνθῆτε τόσον μακρὰν· εἶναι πολὺ πλησίον σας. Ἐγὼ τοῦλάχιστον ἔχω μίαν παλαιὰν συνταγὴν, τὴν ὁποῖαν, ἂν θέλετε, σᾶς τὴν ἀντιγράψω ἐδῶ.

Ἄν θέλετε χρῶμα ῥόδιον ὅστις παρειάς, ζήσατε ὀλίγον τὴν φυσικὴν ζωὴν, ἀναπνεύετε περισσότερον ὀξυγόνον καί μὴ κρύπτεσθε ὀπίσω τῶν παραπετασμάτων, εἰς τὰς γωνίας τῶν σαλονιῶν, ὅπου συνήθως φλυαρεῖτε.

Ἄν θέλετε ζωηρὰ καί ἐκφραστικὰ μάτια, μὴ χάνεσθε εἰς μωρολογίας καί μικροπρεπείας· γεμίσατε τὴν ψυχὴν σας ἀπὸ καλὰ αἰσθημάτων. Τὰ μάτια εἶναι ὁ καθρέπτης τῆς ψυχῆς.

Ἄν θέλετε σῶμα εὐκαμπτον καί γραμμὰς ὠραίας, ἐργασθῆτε ὀλίγον δι' αὐτὸ, φορέσατε τὸ φόρεμα, τὸ ὁποῖον σᾶς πηγαίνει, καί μὴ μεταβάλλεσθε εἰς δοῦλην τοῦ συρμοῦ.

Ἄν θέλετε...

✱

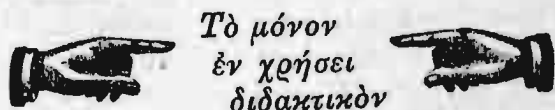
Ἄλλὰ διακόπτομαι. Ἐνῶ γράφω αὐτὰ, τὰ κομψὰ φιαλίδια τῶν χρωμάτων καί τὰ κυτία τῶν σκευασιῶν μοῦ φωνάζουν ἑν συναυλίᾳ :

— Ἀδίκως κοπιᾶς, ἡμεῖς κατεκτήσαμεν τὰς συμπαιθείας τῶν κυριῶν σας, αἱ ὁποῖαι μᾶς λατρεύουν καί θὰ μᾶς λατρεύουν αἰωνίως.
— Ἄρα γε πρέπει νὰ τὸ πιστεύσω ;

Θ. Κ. Μ.

Ν. Σαρᾶδου

ΕΦΗΡΜΟΣΜΕΝΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ

τῶν **ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ Βιβλίων.**

ΤΟ ΓΑΛΑΙ

ΤΟ γάλα είνε τὸ γνωστὸν ρευστὸν, τὸ ὁποῖον ἐκκρίνουσιν οἱ ἐν τοῖς μαστοῖς ἀδένες τῶν θηλέων θηλαστικῶν ζῴων καὶ ἰδίᾳ τῆς ἀγελάδος, μετὰ τὴν γέννησιν τοῦ νεογνοῦ αὐτῶν. Ἄλλ' ἐν ταῖς πόλεσι συνήθως τὸ γάλα νοθεύεται, καθόσον ἀσυνειδήτοι πωλητὰ ἀναμιγνύουσιν αὐτὸ μετ' ἄλλων ἐπιπλαθῶν εἰς τὴν υγείαν οὐσιῶν καὶ συνηθέστατα μετ' ὕδατος, εἰς τοιοῦτον ἐνίοτε βαθμὸν, ὥστε δύναται τις νὰ εἴπῃ, ὅτι τὸ γάλα ἐν ταῖς πόλεσι προέρχεται ἐκ τῶν μαστῶν τῆς ἀγελάδος καὶ ἐκ τῶν ... φρεάτων.

Ὅταν τὸ γάλα εἶναι ἀγνόν, εἶνε τελεία τροφή, ἢ δὲ θρεπτικότης αὐτοῦ εἶνε ἀνάλογος πρὸς τὴν τοιαύτην ἢ τοιαύτην χημικὴν σύνθεσιν αὐτοῦ. Τὸ καλὸν γάλα περιέχει πάντα τὰ θρεπτικὰ συστατικά, τὰ ἀναγκαιοῦντα εἰς τὴν διατήρησιν τῆς ζωῆς, εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν πλαστικῶν τοῦ σώματος στοιχείων καὶ εἰς τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τῶν διαφόρων ἐσωτερικῶν ὀργάνων. Ἐνεκα δὲ τούτου εἶνε ἢ κατ' ἐξοχὴν τροφή τοῦ ἀνθρώπου κατὰ τὴν παιδικὴν καὶ γερωντικὴν ἡλικίαν.

Τὸ εἰδικὸν βᾶρος τοῦ γάλακτος ποικίλλει ἀπὸ 1,029 μέχρι 1,033, ἦτοι μία λίτρα γάλακτος ἔχει βᾶρος 1029 μέχρι 1033 γραμμαρίων. Ὅταν ὅμως ἀφαιρεθῇ ἀπ' αὐτοῦ τὸ ἀφρόγαλα (ἢ κρέμα), τὸ εἰδικὸν αὐτοῦ βᾶρος αὐξάνει μέχρις 1,036. Ἀλλὰ μὴ νομίση τις, ὅτι, βασιζόμενοι ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ βάρους, δυνάμεθα νὰ ἐννοήσωμεν τὴν ἀγνότητά ἢ νόθευσιν τοῦ γάλακτος, διότι εἶνε δυνατόν νὰ ἀφαιρεθῇ τὸ ἀφρόγαλα καὶ ἔπειτα διὰ προσθήκης ὀρισμένης ποσότητος ὕδατος νὰ ἐπαναφέρωμεν τὸ σύνθετον αὐτοῦ εἰδικὸν βᾶρος.

Εὐτυχῶς ὑπάρχουσιν ἄλλα μέσα, δι' ὧν δύναται ὁ χημικὸς νὰ ἐξελέγξῃ τὴν τοιαύτην νόθευσιν.

Ἐν χιλιόγραμμον γάλακτος καθαροῦ περιέχει κατὰ μέσον ὄρον: 876 γραμμάρια ὕδατος, 35 γραμμάρια λιπιδῶν οὐσιῶν (βουτύρου), 36 γραμμάρια τυρίνης, 45 γραμμ. σακχάρου καὶ 8 γραμμ. διαφόρων ἀλάτων. Ἄλλ' ἡ σύστασις τοῦ γάλακτος ὑφίσταται τοιαύτας μεταβολάς, ὥστε δὲν δύναται τις μετὰ βεβαιότητος νὰ διίσχυρισθῇ ὅτι ἐν χιλιόγραμμον γάλακτος περιέχει τὰ ἀνωτέρω συστατικά ἐν τῇ αὐτῇ ἀναλογίᾳ, ἐν ἣ περιέχει αὐτὰ ἄλλο χιλιόγραμμον γάλακτος, τὸ ὁποῖον ἡμέτερον ἐκ τῆς αὐτῆς ἀγελάδος, ἐκ τῆς ὁποίας ἡμέτερον καὶ τὸ πρῶτον.

Τὸ γάλα, τὸ ὁποῖον ἡ ἀγελάς δίδει εὐθὺς μετὰ τὸν τοκετὸν, περιέχει μεγάλην ποσότητα λευκώματος καὶ ἔνεκα τούτου προσρίζεται, ἐν εἴδει καθαρτικοῦ, διὰ τὸν νεογέννητον μόσχον.

■ Διὰ τοῦ μικροσκοπίου παρατηρούμενον τὸ γάλα, φαίνεται ρευστὸν ὑπόλευκον, περιέχον σφαιρίδια λίπους, τῶν ὁποίων τὸ μέγεθος εἶνε κατὰ μέσον ὄρον 2 μέχρι 3 χιλιοστῶν τοῦ χιλιοστομέτρου. Ὅταν τὸ γάλα εὐρίσκηται ἐν ἀκινήσει, τὰ σφαιρίδια ταῦτα ἀνέρχονται ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας καὶ ἀποτελοῦσι τὸ ἀφρόγαλα, ἐξ οὗ, ὡς γνωστὸν, γίνεται τὸ βούτυρον, τὸ ὁποῖον χημικῶς ἐξεταζόμενον δὲν εἶνε παρὰ συσώρευσις τῶν λιπιδῶν σφαιριδίων τοῦ γάλακτος. Ἡ τυρίνη δὲ εἶνε ἢ ἀζωτοῦχος οὐσία, ἐξ ἧς γίνεται ὁ τυρός. Εὐρίσκεται ἐν τῇ γάλακτι εἰς μικροσκοπικὰ τεμάχια ἢ διαλελυμένα. Ὅταν ἢ τυρίνη, εἴτε ἔνεκα τῆς θερμότητος, εἴτε ἔνεκα τῆς ἐνεργείας δξέων, πηγνύηται, τότε τὸ γάλα, ὡς κοινῶς λέγομεν, κόφτει. Τὸ σάκχαρον εὐρίσκεται ἐν διαλύσει, ὅταν δὲ ἔνεκα τῆς θερμότητος ἢ ἄλλων τινῶν αἰτίων ἐπέλθῃ ζύμωσις αὐτοῦ, μεταβάλλεται εἰς γαλακτικὸν δξὸν καὶ τότε τὸ γάλα ξεινίζει. Ἡ ζύμωσις αὕτη παράγεται εἰς θερμοκρασίαν 12 μέχρις 25 βαθμῶν. Διὰ νὰ διατηρήσωμεν λοιπὸν τὸ ἄβραστον γάλα, πρέπει νὰ φυλάττωμεν αὐτὸ εἰς θερμοκρασίαν κατωτέραν τῶν 12 βαθμῶν.

Τὸ ὕδωρ τοῦ γάλακτος, ἦτοι ὁ ὀρός, περιέχει ἐν διαλύσει τὰ ὀρυκτὰ ἄλατα, τῶν ὁποίων τὸ ἀφθονώτατον εἶνε ἢ φωσφορικὴ ἄσβεστος. Αὕτη ἀκριδῶς ἔχει μεγίστην σπουδαιότητα διὰ τὴν θρέψιν τῶν μικρῶν παιδίων, τῶν γερόντων καὶ τῶν ἀναρρωνούντων ἀσθενῶν.

Τὸ γάλα δὲν μεταχειρίζομεθα μόνον ὡς τροφήν, ἀλλὰ καὶ ὡς φάρμακον: Θεραπεύει παθήσεις τινὰς τοῦ στομάχου· εἶνε ἐξαιρετικὸν διουρητικόν, διότι περιέχει ἀφθονον ὕδωρ, διὰ τὴν ιδιότητα δὲ ταύτην μεταχειρίζομεθα αὐτὸ εἰς τὰς ἀσθενείας τῶν νεφρῶν καὶ τῆς καρδίας, ὡς καὶ εἰς τὰς ὑδρωπικίας. Ὁφελεῖ ἐπίσης εἰς τοὺς πάσχοντας ἐκ διάρροιας ἢ δυσεντερίας. Ἐνεκα τοῦ σακχάρου, τὸ ὁποῖον περιέχει, πρέπει νὰ τὸ ἀποφεύγωσιν οἱ διαδητικοί. Λαμβανόμενον δὲ εἰς μεγάλην ποσότητα, δύναται νὰ βλάψῃ, διότι ὑπερβαρύνει τὸν στόμαχον.

Τὸ γάλα εἶνε πρώτης τάξεως τροφή, ἐπὶ τῇ ὄρῃ νὰ εἶνε ἀγνόν καὶ νὰ μὴ εἶνε χαλασμένον, διότι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει εἶνε δυνατόν νὰ βλάψῃ ἔνεκα τῶν τοξινῶν καὶ τῶν μικροβίων, τὰ ὁποία δύναται νὰ περιέχῃ. Τὸ νοθευμένον γάλα εἶνε ἐπιπλαθὲς ὄχι μόνον εἰς τὰ παιδιά, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς ἡλικιωμένους. Διὸ ἀπὸ πολλοῦ ἤδη οἱ ὑγειονόμοι ἐπέστησαν ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου τὴν προσοχὴν τῶν δημοσίων ἀρχῶν καὶ οὐδεμία ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι θάπτον ἢ βράδιον θὰ ληφθῶσι καὶ πρέπει νὰ ληφθῶσι ριζικὰ μέτρα ἐναντίον τῶν πωλούντων νεοθευμένα γάλακτα.

Τὸ ἄβραστον γάλα εἶνε εὐπεπτότερον τοῦ βεβρασμένου, ἀλλὰ καλὸν εἶνε νὰ μεταχειρίζομεθα αὐτό, ἀφοῦ προηγουμένως τὸ βράσωμεν καλῶς. Διὰ τῆς βράσεως φονεύομεν πάντα τὰ μικρόβια, τὰ ὁποία εἶνε δυνατόν νὰ περιέχῃ καὶ ἰδίᾳ τὸ μικρόβιον τῆς φυματώσεως (τῆς φθίσεως) καὶ τοῦ ἀφθώδους πυρετοῦ. Ἰπὸ τῶν ἀσθενειῶν τούτων προσβάλλονται οὐχὶ σπανίως αἱ ἀγελάδες.

Δήμητρα.

ΑΙ ΝΕΥΡΩΣΕΙΣ ΚΑΙ Η ΕΠΙΛΗΨΙΑ

Καλοῦσι νευρώσεις τὰς ἀπυρετικὰς ἀσθενείας, αἵτινες διακρίνονται διὰ τὰς ταραχὰς τοῦ νευρικοῦ συστήματος, χωρὶς φαινομενικὴν ἀνατομικὴν βλάβην. Ἐν τῷ ὀρισμῷ τούτῳ περιλαμβάνονται ἢ ἐπιληψία, ὁ ὑστερισμός, ἢ παραλυσία, ἢ ἡμικρανία, ἢ νευρασθένεια καὶ λοιπαὶ παρόμοιαι νόσοι.

Ἡ ἐπιληψία ἐν τούτοις εἶναι ἢ σπουδαιότερα τῶν ἀνωτέρω νόσων. Πολλὰ ἐφαντάσθησαν οἱ παρωχημένοι χρόνοι περὶ αὐτῆς τὴν ἀπέδιδον εἰς σατανικὰς ἐπιρροίας, αἵτινες δικαιολογοῦνται διὰ τὸ ἀπρόοπτον καὶ κεραυνοβόλον τῆς προσβολῆς.

Ὁ προσβαλλόμενος ἐκβάλλει κραυγὴν, ὡχρῶ καὶ πίπτει ἀναίσθητος. Οἱ μῦς τοῦ προσώπου καὶ τοῦ τραχήλου συστέλλονται, αἱ σιαγόνες συσφίγγονται, τὰ χεῖλη ἀφρίζουσι. Μετὰ ταῦτα ἐπακολουθεῖ ἄλλη περίοδος, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ ἀσθενὴς κινεῖ βιαίως τὴν κεφαλὴν καὶ τὰ μέλη, μεθ' ὃ ἐπέρχεται ὁ ῥόγχος, ἀφ' οὗ ἀρυπνίζεται ὁ πάσχων οὐδὲν ἐνθυμούμενος ἐξ ὧν ἔπαθεν.

Αἱ περιποιήσεις τὰς ὁποίας ὀφείλομεν νὰ παράσχωμεν εἰς τὸν ἀσθενῆ, εἶναι κατ' αὐτὸ ἀρνητικαί· πρέπει νὰ ἐμποδίσωμεν τὸν ἐπιληπτικὸν νὰ πληρωθῇ, νὰ τὸν ἐξαπλώσωμεν ἐπὶ τοῦ δαπέδου ἢ κάλλιον ἐπὶ στρώματος, νὰ ἀνοίξωμεν τὰ ἐνδύματά του, νὰ εἰσαγάγωμεν μετὰ τῶν ὀδόντων του ἐν μανδύλιον διὰ νὰ ἐμποδίσωμεν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ νὰ δάκνῃ τὴν γλῶσσάν του μετὰ τοὺς ὀδόντας, καὶ νὰ περιμένωμεν.

Ἡ ἀρθριτικὴ κληρονομικότης, καὶ πρὸ πάντων ὁ ἀλκοολισμὸς, προδιαθέτουσιν εἰς τὴν ἐπιληψίαν. Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἀφορμῶν εἶναι οἱ τραυματισμοί, αἱ φλεγμοναὶ τῶν μηνίγγων, αἱ ἰσχυραὶ συγκινήσεις καὶ ἰδίως ὁ φόβος.

Ἐπειδὴ τῆς κρίσεως προηγῶνται οὖρα ὑπερτοξικά, δίδονται διουρητικὰ καὶ καθαρτικά. Ὅσον διὰ τὴν λοιπὴν θεραπείαν, αὕτη εἶναι προφυλακτικὴ· πρέπει νὰ ἀποφεύγῃ ὁ ἀσθενῶν τὴν ὑπερκόπωσιν καὶ παντὸς εἴδους κατάχρησιν, νὰ ζῇ εἰς τὸ ὑπαίθριον καὶ νὰ ὑποβάλλεται εἰς ὑδροθεραπείαν.

Ἄργος

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΣΚΗΝΑΙ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΜΗΧΑΝΑΙ ΔΙΑ ΞΥΛΟΚΟΠΗΜΑ

Και ἐγὼ ἐξεπλάγην, ἀγαπητοὶ ἀναγνώσται, ὅπως σεῖς, ἀναγνώσας δὲν ἐνθυμοῦμαι ποῦ ἀκριβῶς τὴν εἶδησιν τῆς παρηγορητικῆς ταύτης διὰ τὰς δεροῦσα; χεῖρας ἐφευρέσεως. Ἐνθυμοῦμαι μόνον, ὅτι ὁ ἐφευρέτης εἶνε ἄξιον τῆς Ἀλβιῶνος τέκνον.

Ἐκ τούτου φαίνεται, ὅτι, ἐν ᾧ ὅλος ὁ παιδαγωγικὸς κόσμος εἶνε κατὰ τοῦ ξυλοφορτώματος, οἱ Ἄγγλοι ἔχονται στερωῶς τῆς ιδέας, ὅτι τὸ « ξύλον ἐβγῆκε ἀπὸ τὸν παράδεισον ».

Ἀλλὰ καὶ ἄλλαι δύο σκέψεις ἐξάγονται ἀπὸ τὴν εἶδησιν τῆς ἐφευρέσεως ταύτης. Πρῶτον ὅτι οἱ μικροὶ Ἀγγλόπαιδες εἶνε κορυμὰ γιὰ ξυλοφόρτωμα, πολὺ ὀλίγον κολακευτικὸν διὰ τοὺς μέλλοντας πολίτας, καὶ δεύτερον ὅτι αἱ χεῖρες τῶν μεγάλων τῆς Ἀλβιῶνος υἱῶν τόσον ἐκουράσθησαν φιλοδωροῦσαι δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ πονοφόρα χαϊδεύματα καὶ ραβδισμούς, ὥστε ἠναγκάσθησαν νὰ καταφύγουν εἰς μηχανικὰ μέσα, δι' ὧν νὰ φέρουν εἰς σωφρονισμὸν τοὺς μικροὺς των. Διότι εἰς τὴν μηχανὴν ταύτην, ἣτις θὰ ἔχη τὸ σχῆμα καθέκλας, θὰ ἔχουν τὴν τιμὴν νὰ κἀθῆνται οἱ μικροὶ ταραξίαι. Εἰς βάρος δὲ τῆς ράχεώς των εἰργάσθη καὶ ἐμόχθησεν ὁ ἄδοξος ἐφευρέτης, ἀδιάφορον ἐὰν ἐπιφέρῃ ἐπὶ τῆς εὐφραντίστου κεφαλῆς του ὅλον τὸ μῖσος καὶ τὰς ἀρὰς τῶν μικρῶν Δζωνπούληδων.

Βεβαίως ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς κατεσκεύασε τὴν « δαρμογόνον » αὐτὴν μηχανὴν του μετὰ τὴν λαμπρὰν ιδέαν νὰ σωφρονίσῃ διὰ τοῦ ξύλου τοὺς μέλλοντας πολίτας τοῦ κράτους του καὶ προσφέρῃ εἰς τὴν πατρίδα του εὐπειθεῖς υἱοὺς καὶ νομιμόφρονας. Ἴσως ἡ μηχανὴ του πραγματοποιήσῃ τὸ ὄνειρόν του καὶ τότε ἡ πατρίς θὰ τῷ ὀφείλῃ εὐγνωμοσύνην ἐγκάρδιον. Ἀλλὰ θὰ εἶνε ὁ δυστυχέστερος τῶν ἐφευρετῶν.

Οὐδέποτε θὰ ἀναφέρηται τὸ ὄνομά του ὑπὸ τῶν ἀπογόνων του, διότι οἱ περισσότεροὶ ἰθύνοντες τὰ τοῦ κράτους θὰ εἶχον γευθῆ τὴν χρησιμότητα τοῦ μηχανήματος τούτου κατὰ τὴν τρυφερὰν ἡλικίαν των. Οὐδεὶς εὐγνωμοσύνης λόγος θὰ ἐκφεύγῃ ἐκ τῶν χειλέων των, ἐκ τῶν ὁποίων ἐξέφυγε κραυγὴ πόνου κατὰ τὴν ἡλικίαν, καθ' ἣν τὰ σώματα εἶνε ἀπαλὰ καὶ αἱ ψυχὰ ἀτίθασσοι, ἂν καὶ τὴν νομιμοφροσύνην των αὐτὴν θὰ ὀφείλουν εἰς τὸ λαμπρὸν αὐτὸ μηχανήμα. Ἄλλ' οἱ ἄνθρωποι εἶνε ἀγνώμονες καὶ ὁ ἐφευρέτης εἰργάσθη ὄχι διὰ τὴν δόξαν, ἀλλὰ διὰ τὸ καλόν.

✱

Μ' ὅλα ταῦτα δὲν δυνάμεθα ν' ἀρνηθῶμεν τὰ προτερήματα τῆς « δαρμογόνου » ταύτης μηχανῆς. Ὁ ἐφευρέτης ἐψυχολόγησε τὸ ξυλοφόρτωμα ἢ μᾶλλον τὸν ἄνθρωπον ποῦ τὸ δίδει. Ἐκτὸς τοῦ μεγαλείου τῆς πατρίδος του, ἐσκέφθη, οὕτω λέγει τουλάχιστον, ὅτι ὅταν

δέρῃ τις εὐρίσκειται πάντοτε θυμωμένος. Ὁ θυμὸς ὅμως δὲν δύναται νὰ δώσῃ τὸ μέτρον εἰς τὸ ξυλοκόπημα. Πολλάκις εὐρισκόμενός τις ἐν ὀργῇ δέρει περισσότερον τοῦ δέοντος, χωρὶς νὰ δώσῃ ἀκριβῶς τὸ ξύλον ποῦ χρειάζεται. Λοιπὸν τὸ θαυμάσιον αὐτὸ μηχανήμα, τὸ λειτουργοῦν ἠλεκτρικῶς, ἔχει τὸ προτέρημα νὰ δίδῃ ποσότητα ξυλοκοπήματος ἀναλογοῦσαν ἀκριβῶς πρὸς μέγεθος τοῦ ἁμαρτήματος. Ἀφ' οὗ ἡ μηχανὴ λειτουργεῖ ἠλεκτρικῶς, τὸ πρᾶγμα εἶνε εὐνόητον. Ὁ θέτων εἰς λειτουργίαν τὸ μηχανήμα, ὅστις θὰ ἦτο εἶδος δημίου διὰ τοὺς μικροὺς διαβόλους, θὰ ἔχη ἐμπρὸς μερικὰ κομβία, ὅμοια πρὸς τὰ τῶν ἠλεκτρικῶν κωδῶνων. Εἰς τινὰ ἀπόστασιν καὶ ἐναντι αὐτοῦ θὰ εἶναι ἡ μηχανή, ἡ καθέκλα τῆς δοκιμασίας.

Ἡ καθέκλα αὐτὴ ἀντὶ πάτου εἰς βαθύτερον μέρος θὰ ἔχη ράβδους λεπτὰς καὶ εὐλυγίστους. Αἱ ράβδοι αὗται θὰ τίθηται εἰς κίνησιν ὑπὸ τινος μικροῦ μηχανήματος, ὡς εἶναι π.χ. ὁ μηχανισμὸς τῶν πλήκτρων τοῦ κλειδοκυμβάλου, τὸ ὁποῖον θὰ συνδέεται διὰ σύρματος μετὰ τὰ κομβία. Ἡ πίεσις ἐπὶ ἐνὸς ἐκάστου τῶν κομβίων θὰ διοχετεύῃ εἰς τὰς ράβδους ἠλεκτρικὸν ρεῖμα διαφόρου δυνάμεως καὶ θὰ τίθηται εἰς κίνησιν. Ἡ δύναμις τοῦ κτυπήματος θὰ εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὴν δύναμιν τοῦ ἠλεκτρ. ρεύματος, οὕτως ὥστε νὰ δύναται νὰ δοθῇ τὸ ἀνάλογον ξυλοκόπημα πρὸς τὸ μέγεθος τοῦ παραπτώματος. Συγχρόνως θὰ ὑπάρχῃ εἰς πίναξ, περιέχον ὅλας τὰς κατηγορίας τῶν διαβολοκατωμάτων, τὴν ἀναλογοῦσαν ἔντασιν τοῦ ξυλοφορτώματος, ἣτις θὰ κανονίζεται, ὡς εἶπομεν, διὰ τῆς πίεσεως τοῦ ἀναλογοῦντος κομβίου. Οὕτω π.χ. ἐὰν ὁ μικρὸς διάβολος ὅταν ὁ διδάσκαλος ἔστρεφε τὴν ράχιν του θὰ ἔθετε τὸν ἀντίχειρα ἐπὶ τῆς μύτης του καὶ ἐτέντωνε τοὺς ἄλλους δακτύλους πρὸς τὴν τιμὴν τοῦ παιδαγωγοῦ του καὶ συνελαμβάνετο ἐπ' αὐτοφῶρον, οὐδόλως θὰ εἶχε τὸν φόβον ὅτι αἱ διδασκαλικαὶ χεῖρες λυσοδῶς θὰ τοῦ ἐξεροῖζωναν τὸ αὐτὸ ἢ θὰ τοῦ ἐβγάζαν τὸ μάτι. Τίποτε ἀπ' αὐτά. Ὁ διδάσκαλος θὰ καλέσῃ τὸν « δῆμιον ». Ὁ μικρὸς κατάδικος θὰ τεθῆ ἐπὶ τῆς δοκιμαστικῆς καθέκλας ἢ θὰ κλεισθῆ ἐντὸς αὐτῆς διὰ νὰ μὴ φύγῃ. Ἐπειτα θὰ λάβῃ χώραν μία συντομοτάτη δίκη, τῆς ὁποίας ἡ ἀπόφασις εὐρίσκειται ἐν τῷ πίνακι μετ' ὀλίγας λέξεις, οὕτω :

— Ποῖον ἦτο τὸ παράπτωμα ; — Μοῦν-
τσωμα. Ἐπὶ τοῦ πίνακος γράφει « Μοῦν-
τσωμα — Πίεσις τρίτου κομβίου — Διάρκεια
λεπτὰ 10 ». Ἐπὶ τὸ ἔργον λοιπόν.

Ὁ μικρὸς ταραξίας θὰ ἔχη τὴν τιμὴν νὰ δεχθῆ ἐκ τῶν κάτωθι ἐπὶ δέκα λεπτὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν λεπτῶν καὶ εὐλυγίστων βεργῶν καὶ ἀντὶ νὰ κρατῆ τὴν χεῖράτου ἐπὶ τῆς μύτης του, θὰ τὴν ἔχη εἰς τὸ παθὸν μέρος. Τώρα, ἐννοεῖται, δὲν λαμβάνομεν ὑπ' ὄψιν ἐὰν ὁ διδάσκαλος θὰ ἦτο καὶ θὰ διέτασσε εἰς τὸν « δῆμιον » κρυφίως ὅτι θὰ ἦτο καλὸν ἀντὶ τοῦ τρίτου νὰ ἐπιέξῃ τὸ τέταρτον κομβίον

καὶ νὰ ἐμῆκυνε τὴν διάρκειαν ἀπὸ 10 εἰς 20 λεπτά. Εὐτυχῶς διὰ τοὺς μικροὺς οἱ Ἄγγλοι εἶνε φιλόνομοι καὶ οἱ μικροὶ διάβολοι θὰ ἔτρωγον ὅσον τοὺς ἀξίζει ξύλον. Ἐὰν ἡ μηχανὴ ὅμως αὕτη ἐπιπτεν εἰς χεῖρας τῶν Ρωμηῶν διδασκάλων, τὸ πρᾶγμα θὰ ἐλάμβανεν ἄλλην τροπὴν καὶ τότε θὰ ἤμεθα τῆς ἀμετατρέπτου ιδέας νὰ ἀφίνοντο οἱ ἐφέστιοι θεοὶ τοῦ πατροπαράδοτου ξυλοκοπήματος εἰς τὴν θέσιν των, διότι ἔστὲ βέβαιοι ὅτι ἐὰν εὐρίσκετο εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἀνωτέρου Ἀγγλοῦ συναδέλφου του ὁ ἴδικός μας δάσκαλος, θὰ ἐπιέξεν ὄχι τὸ τρίτον, ἀλλὰ τὸ δέκατον τρίτον κομβίον. Καὶ αὐτὰ διὰ τοὺς μικροὺς.

✱

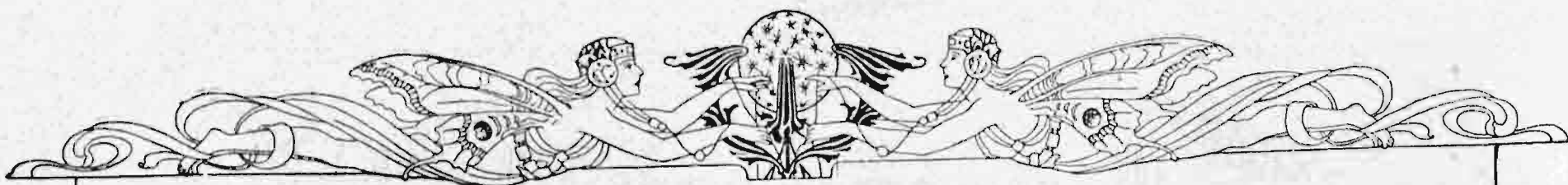
Τώρα γεννᾶται τὸ ἐρώτημα, ἐὰν ἡ μηχανὴ αὕτη δὲν δύναται νὰ ἐφαρμοσθῆ καὶ διὰ τοὺς μεγάλους. Μάλιστα, δι' αὐτούς. Ἡ καλύτερα θέσις δι' αὐτὴν εἶναι εἰς τὰ διάφορα βουλευτήρια, τὰ σχολεῖα αὐτὰ τῶν μεγάλων παιδιῶν. Καὶ μάλιστα εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο, ἐὼν ὅλα τὰ καθίσματα τῶν βουλευτῶν ἀντεκαθίσταντο ὑπὸ καθεκλῶν τοιούτου εἶδους. Καὶ τότε μόνον « τὰ πλοῖον τοῦ κράτους » θὰ ἔπλεε πρὸς ἀσφαλῆ λιμένα, ὅπως λέγουσιν μερικοὶ ρήτορες.

Φαντάζεσθε δὲ τί παρήγορον ὄψιν θὰ παρουσίαζεν ἡ Βουλὴ, τῶν βουλευτῶν καθήμενων ἐπὶ τῶν « δαρμογόνων » τούτων καθισμάτων; Τὸ θέαμα θὰ ἦτο πρωτοφανὲς καὶ συγκινητικόν. Ἐν μικρὸν παράδειγμα δύναται νὰ μᾶς δώσῃ λαμπρὰν εἰκόνα τοῦ θεάματος.

Ὁ πρόεδρος π. χ. θὰ ἐκάλει τὸν δεῖνα θεωροῦντα βουλευτὴν εἰς τὴν τάξιν. Ὁ βουλευτὴς δὲν θὰ ἔδιδε προσοχήν. Ἀμέσως πίεσις τοῦ κομβίου τοῦ συνδεομένου μετὰ τὴν καθέκλαν τοῦ βουλευτοῦ. Μετὰ δεκάλεπτον ραβδισμὸν τὸ πᾶν θὰ ἤρχετο εἰς τὴν προτέραν θέσιν του καὶ ἕκαστος ρήτωρ θὰ κατώρθωνε νὰ τελειώσῃ τὸν σοφὸν λόγον του.

Ὡ! τὸ θέαμα θὰ ἦτο ἀνακουφιστικόν. Θὰ ἔλειπον ὅλαι αἱ κακαί, τὰ ἀνοστα σκώμματα, τὰ ἀνάλατα λογοπαίγνια, ἡ περιττὴ ρητορικὴ ἰκανότης, αἱ ἀντεγκλήσεις, ἡ δοσοληψία τῶν ἴβρεων καὶ ὅλα τὰ κακά, τὰ ὁποία μεταβάλλον τὴν Βουλὴν ἐνίοτε εἰς κωμῶδιαν καὶ πολλάκις εἰς κόλασιν. Τούναντίον θὰ ἐβασίλευεν ἐκεῖ ἡ γαλήνη, εἰρήνη, προσοχὴ καὶ σιωπὴ καὶ θὰ καθίστατο ἀληθὲς τῶν οὐρανῶν βασιλείον.

Νομίζετε ὅτι ἡ εἴσοδος τῆς « δαρμογόνου » καθέκλας ἐν τῇ Βουλῇ δὲν θὰ ἦτο σωτήριον μέσον καὶ ἔργον εὐχῆς; Τίς οἶδε τότε πόσα ἐκκρεμῆ ζητήματα θὰ ἐλύοντο εὐκόλως καὶ ἀντὶ νὸ καταγίνωνται εἰς ἀεριοδεις συζητήσεις, θὰ ἐφίστων τὴν προσοχήν των οἱ πατέρες τῶν διαφορῶν ἐθνῶν ἐπὶ σοβαρωτέρων ζητημάτων, τρώγοντες ἐκ τῶν κάτωθι μερικοὺς ραβδισμούς!

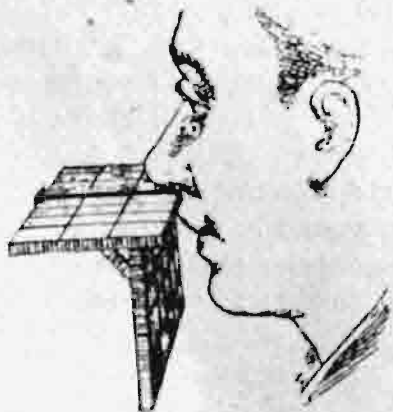
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Τ' ΑΕΡΟΠΛΑΝΑ ΕΙΣ ΤΑΣ ΜΑΧΑΣ

Ἡ ταχυτάτη τελειοποίησις τῶν ἀεροπλάνων συνετέλεσεν, ὥστε νὰ εἰσαχθῶσιν ἐπίσης ταχύτατα εἰς τὸν στρατὸν καὶ νὰ διαχαραχθῇ ἀκόμη καὶ ἡ δρᾶσις των. Ἐν Γαλλίᾳ, παρὰ τὸ Verdun, ἐγένοντο ψευδομάχαι πρὸς ἀεροπλάνα. Θέμα ὠρίσθη ἡ ὑπὸ ἀεροπλάνων ἀναγνώρισις τῶν κινήσεων στρατοῦ πολιορκουμένης πόλεως. Τρία ἀεροπλάνα ἐξετέλεσαν τὸ δυσχερὲς αὐτὸ ἔργον· κατώρθωσαν δὲ νὰ φθάσωσιν εἰς ὕψος 1000—1500 μ. ὑπὲρ τὴν πελιορκουμένην πόλιν, καὶ νὰ κατοπτρεύσωσι, λάβωσι φωτογραφίας κτλ. Ὡς ἐκ τοῦ ὕψους δέ, εἰς τὸ ὅποιον εὐρίσκοντο, ἦσαν ἐν πληρестаτῇ ἀσφαλείᾳ, διότι οὐδὲν ἔπλεν ἢ τηλεβόλον ἠδύνατο νὰ τὰ φθάσῃ. Φαντασθῆτε ἐκ τοῦ ἐδάφους ἐφαίνοντο τ' ἀεροπλάνα ὡς ἰπτάμενα μανδύλια εἰς τὸν οὐρανόν. Τὰ ἐκ τῶν γυμνασίων τούτων ἀποτελέσματα καθιστῶσι τελείως προβληματικὴν τὴν ἄμυναν πολιορκουμένης πόλεως, διότι καὶ αἱ μικρότεραι ἐργασίαι καὶ αἱ μᾶλλον ἀσήμαντοι κινήσεις τοῦ στρατοῦ ἐσημειοῦντο μὲ ἀκρίβειαν θαυμαστήν. Ἴδωμεν ὁποίας ἐκπλήξεις μᾶς ἐπιφυλάσσει ἡ πρόοδος.

ΠΝΕΥΜΟΔΟΓΡΑΦΟΝ

Εἶναι τὸ ὄνομα, ὄνομα καθαρῶς ἑλληνικὸν (pneumodographe=πνεῦμα, ὁδός, γράφω), ἐνὸς νέου μηχανήματος, ἐφευρεθέντος ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ Cartale, διὰ τοῦ ὁποίου καταφαίνεται γραφικώτατα ἡ διεικτικότητα τῶν ρωθῶνων. Τὸ μηχανήμα τοῦτο εἶναι ἀπλοῦστατον· ἀποτελεῖται ἀπὸ δύο μεταλλίνους πλάκας, τεθειμένας πρὸς ἀλλήλας εἰς ὀρθὴν γωνίαν καὶ κεχωρισμένας εἰς ἴσα τετραγωνίδια. Ἡ ὀριζοντία πλάξ, χωριζομένη εἰς δύο ἴσα μέρη διὰ διαμέσου γραμμῆς, εἶναι προωρισμένη νὰ καταμετρή τὴν ὑγρασίαν, τὴν προερχομένην ἐκ τῆς διὰ τῶν ρωθῶνων ἀναπνοῆς, ἐνῆ ἢ κάθετος πλάξ δέχεται τὴν ἐκ τοῦ στόματος

Πρὸς τοῦτο τίθεται τὸ πρόσωπον, ὡς δεικνύει τὸ σχῆμα, καὶ ἀναπνέει ὁ ἄνθρωπος 10-

15 φορές· τότε φαίνεται εὐκρινῶς ἐπὶ τῶν πλακῶν ἡ ὑγρασία, ἡ προερχομένη ἐκ τῆς ἀναπνοῆς τοῦ στόματος καὶ τῆς ρινός, ἀρκεῖ δὲ νὰ τοποθετήσῃ τις ἀμέσως τεμάχιον χάρτου ἐμπεποτισμένου ἐκ safranine, ἣτις κατὰ τὴν ἐπαφὴν τῆς ὑγρασίας δίδει ἀμέσως ἐν χρῶμα κόκκινον πολὺ ζωηρόν. Ἐπειδὴ ἐκάστη τῶν πλακῶν εἶναι διηρημένη εἰς τετράγωνον 2 τετρ. ἑκατοστομέτρων, δύναται τις νὰ μετρήσῃ ἀκριβῶς τὴν ὑγρὰν ἐπιφάνειαν καὶ ἐκ τούτου νὰ ἐξακριβώσῃ τὸν τρόπον τῆς ἀναπνοῆς.

Ἡ ἐκ τῆς εἰσπνοῆς πίεσις ἰσοδυναμεῖ πρὸς στήλην ὑδραργύρου 3—4 χιλιοστομέτρων, ἢ δ' ἐκ τῆς ἐκπνοῆς πρὸς 2—3 χιλιοστόμετρα μόνον. Ὡστε πᾶν κώλυμα εὐρισκόμενον εἰς τὴν ρίνα ἢ εἰς τὸν λάρυγγα θ' αὐξήσῃ τὴν πίεσιν κατὰ τὸ τρίτον ἢ τὸ τέταρτον. Ἡ αὐξησις αὕτη ἔχει ὡς συνέπειαν νὰ ὑποχρεώνη τὸν ἀσθενῆ ν' ἀναπνέῃ διὰ τοῦ στόματος. Ἐπειδὴ δὲ τὸ στόμα δὲν εἶναι τὸ ὄργανον τῆς ἀναπνοῆς, ἀλλὰ τῆς μασήσεως καὶ τοῦ λόγου, ὁ ἀήρ, ὁ διὰ τοῦ στόματος εἰσερχόμενος, δὲν θερμαίνεται καὶ δὲν ὑγραίνεται ὡς εἰς τοὺς ρῶθωνας. Ἐκ τούτου προκύπτουσι συνάγλαι, ἀσθένειαι τοῦ λάρυγγος, τῆς τραχείας καὶ τῶν βρόγχων. Δι' αὐτὸ εἶναι πολὺ χρήσιμον ν' ἀποκαλύπτωμεν τὰ διάφορα κωλύματα, ἅτινα θὰ εὐρίσκοντο εἰς τοὺς ρῶθωνας καὶ πρὸ πάντων κατὰ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν καὶ παρὰ τοῖς ἐνήλξιιν, ὅταν οὗτοι ἔχωσι διαρκῶς τὸ στόμα ἀνοιχτόν. Ἡ ἐμφραξις τῶν ρωθῶνων εἶναι ἐπὶ πλέον ἀρχὴ πολλῶν παθήσεων, ὡς, λαρυγγίτιδων, σπασμῶν τῆς γλωττίδος καὶ θωρακικῶν ἀλλοιώσεων. Τὸ πνευμοδόγραφον θὰ προσφέρῃ ὄντως πολλὰς ὑπηρεσίας, ἂν ἡ εὐχερῆς, ἄλλως τε, αὐτοῦ χρήσις γενικευθῇ.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΑΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΥΣ

Παραθέτομεν ἐνταῦθα μερικὰς συνταγὰς ἀποκαλυπτικὰς φωτογραφιῶν, αἱ ὁποῖαι δίδουν λαμπρὰ ἀποτελέσματα.

Ἵδωρ	1000	κυβ. ἑκατοστμ.
Sulfite de soude anhydre	200	γραμ.
Carbonat de potasse	300	"
Adurof	50	"
Bromure de potassium	1	"

Λαμβάνετε ἐν μέρος τῆς συμπεπυκνωμένης διαλύσεως καὶ 3—5 μέρη ὕδατος ἂν πρόκειται περὶ πλακῶν ἢ pellicules, 5—6 ἂν ἡ ἀποκάλυψις θὰ γίνῃ ἐπὶ χάρτου au bromure.

Ἡ ἀνωτέρω σκευασία δίδει εἰκόνας ὀλιγώτερον σκληρὰς ἢ διὰ τοῦ hydroquinone καὶ ἔχει τὸ προσὸν τῆς ταχύτητος, διατηρεῖται πολὺ.

Ἐτέρα :

Ἵδωρ	1000	κυβ. ἑκατοστμ.
Sulfite de soude anhydre	30	γραμ.
Diamidophenol	5	"

Τὸ diamidophenole ἀποτελεῖ θαυμάσιον ἀποκαλυπτικὸν καὶ δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ἀδιακρίτως διὰ πλάκας, pellicules ἢ χάρτην μὲ εἰκόνα λανθάνουσαν. Ἐχει ὁμοίως τὸ μειονέκτημα ὅτι κηλιδώνει τοὺς δακτύλους καὶ πρὸ πάντων τοὺς ὄνυχας.

ΜΕΡΙΚΑ ΕΞ ΟΣΩΝ ΛΗΣΜΟΝΟΥΜΕΝ

Εἰς ἀπόστασιν εἴκοσι μέτρων ἢ φωνῆ τῶν ὑψιφῶνων ἀκούεται ὀλιγώτερον ἀπὸ τὴν φωνὴν τῶν βαθυφῶνων.

— Οἱ ποντικοὶ δὲν εἰσέρχονται εἰς μέρη ὅπου ἔχομεν ρίψει φύλλα ἠδ' ἰόσμου.

— Τὰ κομμένα ἄνθη διατηροῦνται πολὺ ἂν προσθέτωμεν εἰς τὸ ὕδωρ τῶν δοχείων των ὀλίγον κάμφορα εἰς κόνιν.

— Οἱ Κινέζοι, διὰ νὰ δείξουν τὴν εὐαρέσκειάν των εἰς τοὺς ὑποκριτὰς τῶν θεάτρων, δὲν χειροκροτοῦν, ἀλλὰ προσφέρουν ἐν μέσῳ τῆς παραστάσεως ὀπώρας, ἄνθη ἢ γουρουνόπουλο ψητό.

— Παράξενον φυσικὸν φαινόμενον παρατηρεῖται εἰς τινὰ ἀμμώδη μέρη τῆς Αἰγύπτου καὶ τοῦ Θόρ. Ἐκεῖ ἡ ἄμμος, ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τοῦ ἀνέμου στροβυλιζομένη, παράγει μουσικοὺς τόνους πολὺ ἀρμονικοὺς. Πρόχειρος ἐξήγησις τοῦ φαινομένου εἶναι ἡ ὑπόθεσις ὅτι ὑπὸ τὴν ἄμμον ὑπάρχουν βράχοι κοῖλοι, οἵτινες σχηματίζουσι φυσικὰ κυτὰ ἀντηχήσεως καὶ αὐξάνουσι τὴν ἔντασιν τῶν τόνων.

— Οἱ Σίνοι γνωρίζουσι τὴν ζάχαριν ἀπὸ τοῦ 1650.

— Ὁ ζῦθος ἐνδείκνυται κατὰ τῆς δυσπεψίας.

ΜΟΝΟΝ

ΕΙΣ ΤΟ
ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

⇒ ΟΛΥΜΠΟΣ ⇐

ΠΕΡΑΝ, ΤΕΠΕ ΜΠΑΣΗ

ἐναντι τῆς Ἀγγλικῆς Πρεσβείας,
εὐρίσκετε ἄκραν καθαριότητα,
ὑπηρεσίαν ἀνεπίληπτον
καὶ τιμὰς συγκαταβατικὰς.

Ἵσοι φθάνετε εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν
νὰ καταλύετε εἰς τὸν « ΟΛΥΜΠΟΝ »

Διευθυντής : ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΕΛΙΑΣ

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

(συνέχεια ἀπὸ σελίδος 647).

ΤΣΕΛΕΜΠΗ ΣΟΥΛΤΑΝ ΜΕΧΜΕΤ Ο Α΄

(1413 — 1421)

Ἐρχόμενος πρὸς τιμωρίαν τούτου ὁ σουλτάνος Μεχμέτ, μανθάνει καθ' ὁδὸν ὅτι καὶ ὁ διοικητὴς τῆς Σμύρνης Δζουνεϊδ, τῶν διενέξεων τῶν δύο ἀδελφῶν καὶ αὐτὸς ἐπωφελοῦμενος, ἀπεστάτησε κατ' αὐτοῦ καί, καταλαβὼν τὴν Σμύρνην, τὴν Ἐφεσον καὶ τὴν Πέργαμον, ἐκήρυξεν ἑαυτὸν ἀνεξάρτητον. Ἐρχεται λοιπὸν ἐναντίον τοῦ Δζουνεϊδ πρῶτον. Ἀλλά, μόλις ἐπλησίασεν εἰς Σμύρνην, ἰδοὺ ἡ μήτηρ, ἡ σύζυγος καὶ αἱ θυγατέρες τοῦ Δζουνεϊδ, ἐξεληθῶσαι τῆς πόλεως, προσπίπτουσιν εἰς τοὺς πόδας τοῦ σουλτάνου καὶ ἐξαιτοῦνται ἔλεος καὶ χάριν. Δηλώσας δὲ καὶ ὁ Δζουνεϊδ ἐνὸρκως τὴν ὑποταγὴν του, ἔτυχεν ἀμνηστίας παρὰ τοῦ Μεχμέτ. Ἐπαύθη ὅμως ἐκ τῆς θέσεώς του, ἀντ' αὐτοῦ δὲ διοικητὴς Σμύρνης διωρίσθη ὁ ἐπὶ Βαγιαζήτ ἐξισλαμισθεὶς καὶ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῶν Ὀσμανιδῶν προσληφθεὶς υἱὸς τοῦ φονευθέντος ἡγεμόνος τῆς Βουλγαρίας Σίσιμαν. Μεθ' ὃ, ἐλθὼν καὶ κατὰ τοῦ ἡγεμόνος τῆς Καραμανίας Μεχμέτ βέη, νικᾷ αὐτὸν κατὰ κράτος παρὰ τὸ Ἰκόνιον. Καὶ ὁ μὲν ἡγεμὼν, φεύγων τὴν ὀργὴν τοῦ σουλτάνου, αὐτοκτονεῖ, ὁ δὲ υἱὸς του Μουσταφᾶ βέης συλλαμβάνεται αἰχμάλωτος. Ἀχθεὶς δ' ἐνώπιον τοῦ σουλτάνου, ζητεῖ χάριν καί, θεὶς τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ στήθους του, ἀπήγγειλε τὸν ἐξῆς ὄρκον ὑποταγῆς :

— *Ἐπικαλοῦμαι μάρτυρα τὸν Θεὸν ὅτι, ἐνόσω ἡ ψυχὴ αὐτὴ μένει ἐν τῷ σώματί μου, οὐδέποτε θὰ θίξω ὀθωμανικὴν κτίσιν ἢ χώραν.*

Ὁ Μεχμέτ, πεισθεὶς, οὐ μόνον ἐπέδωκεν αὐτῷ μέγα μέρος ἀπὸ τὰς κυριευθείσας χώρας τοῦ πατρός του, ἀλλὰ τοῦ ἐχάρισε καὶ τύμπανον, σημαίας, ἵππους καὶ καμήλους, προπέμφας αὐτὸν ἡγεμονικῶς. Μόλις ὅμως ἀπεμακρύνθη ἀπὸ τὸ ὀθωμανικὸν στρατόπεδον, ἰδὼν βόσκουσιν ἀγέλην ἵππων, εἰς Ὀθωμανοὺς ἀνηκόντων, κατέσχευεν αὐτήν. Τινὸς δ' ἐκ τῆς ἀκολουθίας του θελήσαντος νὰ τῷ ὑπενθυμίσῃ τὸν πρὸ ὀλίγου μόλις δοθέντα εἰς τὸν σουλτάνον ὄρκον του, ὁ Μουσταφᾶ βέης, στραφεὶς πρὸς αὐτὸν καὶ ἐξαγαγὼν ἐκ τοῦ κόλπου του νεκρὰν περιστερὰν, εἶπε :

— *Καθ' ἣν στιγμὴν ἐδίδα τὸν πρὸς τὸν σουλτάνον ὄρκον μου, ἡ περιστερὰ αὐτῆς ἐξῆ ἀκόμη, καὶ εἰς αὐτῆς τὴν ψυχὴν ὤμνουν. Ἀλλὰ τῆς περιστερᾶς ἐκπνευσάσης ἤδη, συνεξέπνευσε μετ' αὐτῆς καὶ ὁ ὄρκος μου.*

Νικήσας δὲ καὶ αὐθις αὐτὸν μετὰ τινα χρόνον ὁ Μεχμέτ, καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἀγόμενον πάλιν αἰχμάλωτον ἐνώπιόν του, εἶπε πρὸς αὐτόν :

— *Μὴ γένοιτο ν' ἀμαυρώσω τὸν βίον μου, τιμωρῶν ἕνα ἄτιμον ὡς σέ. Ἄνθρωπος ὀρκιζόμενος εἰς τὴν ψυχὴν κτήνους, εἶναι καὶ αὐτὸς κτήνος. Ἐκ τῶν κτηνῶν ὁ ἄνθρωπος φονεύει ὅσα ἔχει ἀνάγκην διὰ τὴν τροφήν του· τὰ δὲ ἄχρηστα τὰ περιορίζει μόνον. Τὸ ἴδιον θὰ κάμω καὶ διὰ σέ.*

Τῶν ἐν Ἀσίᾳ στάσεων καταπιγείσων τοιουτοτρόπως, ὁ Μεχμέτ ἔστρεψε τὴν προσοχὴν του καὶ εἰς τὴν Εὐρώπην. Ἐπεχείρησεν ἐπιδρομὰς τινὰς εἰς Βλαχίαν, ἣν κατέστησεν αὐθις φόρου ὑποτελή, κτίσας συνάμα, ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς ὀχθῆς τοῦ Δουνάβεως καὶ ἀπέναντι τοῦ Ρουστσοκίου, τὸ μεθοριακὸν φρούριον *Γιερ-κισί*, τὸ ὄνομα τοῦ ὁποίου, παραφθαρὲν ὑπὸ τῶν Βλάχων, ἐγένετο κατόπιν, ὡς καὶ μέχρι σήμερον, *Γιούργεβον*. Μεθ' ὃ, ἐπωφελοῦμενος καὶ αὐτὸς ἐκ τῶν ἀδιακόπων ἐρίδων τῶν ἐν ταῖς ἰδίως ἐλληνικαῖς χώραις ποικίλων μικροδυναστῶν, κατέστησεν ὑποτελή τὴν ἡγεμονίαν τῆς Ἀττικῆς καὶ τὰς *Κυκλάδας νήσους*· ἐνῶ δὲ ἤτοιμάζετο νὰ πολιορκήσῃ καὶ τὴν πρωτεύουσαν τῆς Εὐβοίας *Χαλκίδα*, ἀναφαίνεται ἐρχόμενος ἐναντίον του ὁ ὑπὸ τὸν γενναῖον ναύαρχον *Πέτρον Λορεδανὸν* βενετικὸς στόλος, καταδιώξας τὸν τουρκικὸν μέχρι Καλλιπόλεως, ὅπου τῇ 29 ἰουλίου 1416, συνήψε πρὸς αὐτὸν ναυμαχίαν καὶ κατετρόπωσεν αὐτόν, αἰχμαλωτισθέντων τότε καὶ πολλῶν Τούρκων.

Ἐκείθεν, κλείσας εἰρήνην πρὸς τοὺς Βενετούς, ἀναβαίνει καὶ πάλιν τὸν Αἴμον, εἰσβαλὼν ἐν Οὐγγαρία καὶ Στυρία. Ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ νέαι καὶ μεγαλείτεραι ἀποτυχίαι περιμένουσιν αὐτόν, κατατροπωθέντα ὑπὸ τοῦ βασιλέως τῆς Οὐγγαρίας Σιγισμόνδου παρὰ τὴν Νικόπολιν.

Μόλις αἱ ἀτυχίαι αὗται ἐληξάν ἐν Εὐρώπῃ, νέαι δυσχέρειαι ἀναφαίνονται ἐν Ἀσίᾳ καὶ νέαι κατ' αὐτοῦ στάσεις ἀγγέλλονται ἐκεῖ. Ἠγεμόνες τινὲς ἐκ τῶν ὑποτελῶν, ἰδίως δὲ τῆς δυναστείας τοῦ *Λευκοῦ καὶ Μέλανος Κριοῦ*, ἐπωφελοῦμενοι τῶν ἐν Εὐρώπῃ ἀποτυχιῶν τοῦ Μεχμέτ, ἐπαναστατοῦσι καὶ πάλιν κατ' αὐτοῦ, καταλαβόντες πόλεις τινὰς. Ὁ Μεχμέτ, δραμῶν, καθησύχασε ταχέως τὰ πράγματα, κυριεύσας καὶ τὰς πόλεις *Γάγγρας, Κασταμονὴν, Σαμψοῦντα* (Ἄμισόν) καὶ *Τζανίχ*. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ δὲ ταύτῃ, θέλων ν' ἀπαλλάξῃ ἀπαξ διὰ παντὸς τὰς ἀσιατικὰς κτήσεις του ἀπὸ παντὸς ταταρικοῦ ὑπολείμματος τῆς διαβάσεως τοῦ Ταμερλάνου, παραλαβὼν ὅλα τὰ ταταρικά ταῦτα φύλα, συνήκισεν αὐτὰ ἐν Εὐρώπῃ παρὰ τὴν Φι-

λιπούπολιν, εἰς τὴν μέχρι καὶ σήμερον ἐξ ἐκείνων λαβοῦσαν τὸ ὄνομα θρακικὴν κωμόπολιν *Τατὰρ-Παζαρτζίκ*.

Ἄλλ' ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἔδει ἰδιαίτατα ἴσως νὰ χαρακτηρίσῃ τὴν βασιλείαν Μεχμέτ τοῦ Α΄, ἦτο ἡ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ πρώτη ὑπὸ κληρικῶν ἐκτραγείσα μεγάλη θρησκευτικὴ ἐν τῷ ἰσλαμισμῷ ἐπανάστασις, ἀπειλήσασα πρὸς στιγμὴν ν' ἀνατρέψῃ μὲν τὸν θρόνον τοῦ Σουλτάνου, νὰ μεταβάλλῃ δὲ ριζικῶς τὴν ὄψιν τοῦ μουσουλμανικοῦ κόσμου. Ὁ *Βεδρεδδὶν Σιμαβνάογλου*, εἰς ἐκ τῶν τριῶν ἀξιωματικῶν τῶν 7 χιλιάδων Γενιτσάρων, οἵτινες εἶχον μείνει, ὡς εἶδομεν, πιστοὶ εἰς τὸν Μουσαῶ κατὰ τὸν πρὸς τὸν ἀδελφόν του Μεχμέτ πόλεμον, ἀνὴρ σοφώτατος, ὁ σοφώτερος ἴσως τῆς ἐποχῆς του, αὐτομολήσας ἐπὶ τελους καὶ αὐτὸς πρὸς τὸν Μεχμέτ, ἐτιμήθη παρ' αὐτοῦ μεγάλως καὶ διωρίσθη εἰς τὸ ἀνώτατον ἀξίωμα τοῦ *Καζασκέρ* (στρατοδίκου). Ἐν Νικαίᾳ διατρίβων ὁ Βεδρεδδὶν, ἤρξατο αἰφνης νὰ διδάσκῃ τὰς νέας καὶ πρωτοφανεῖς διὰ τὸν ἰσλαμισμὸν, παραδόξους δὲ διὰ τὸ πνεῦμα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, θεωρίας του· ἐσχημάτισε δὲ ἀμέσως κύκλον ὁπαδῶν σημαντικώτατον. Ἡ διδασκαλία τοῦ Βεδρεδδὶν συνίστατο εἰς τὴν «ἀπόλυτον ἰσότητα» πάντων τῶν ἀγαθῶν τῆς γῆς καὶ τὴν ἐλευθερίαν τῆς συνειδήσεως· ἀπέκλινε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰς θεωρίας τοῦ εὐαγγελίου, ἀντιστρατευομένη ἐν πολλοῖς τὸ κοράνιον καὶ τὸν μουσουλμανικὸν νόμον. Προσλαβὼν δ' ὡς συνεργούς του τὸν *Βορεκλιδζὲ Μουσταφᾶν* (τὸν ἄλλως Δεδὲ Σουλτάν) καὶ τὸν δερβίσην *Τορλὰν Ζεμάλ*, Ἑβραῖον ἐξωμότην, αὐτοὺς μὲν ἐξαπέστειλεν ἐπὶ κεφαλῆς καὶ ἄλλων δερβισῶν ἀνά τὴν Μικρὰν Ἀσίαν πρὸς διάδοσιν τῶν νέων ἰδεῶν, αὐτὸς δὲ μετ' ἄλλων ὁπαδῶν μετέβη πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν εἰς Μακεδονίαν. Ἡ ἀποστολὴ αὕτη ἐπέτυχε ταχέως καὶ πληρέστατα· διότι, ἐκτὸς τῶν καταδυναστευομένων ὑποτελῶν, προσεῖλκεν ἐναντίον τοῦ σουλτάνου καὶ πολλοὺς χριστιανούς, πρὸς τὰς θρησκευτικὰς πεποιθήσεις τῶν ὁποίων συνεδιθάζοντο αἱ νέαι θεωρίαι τοῦ Βεδρεδδὶν.

Ὁ Μεχμέτ, σφόδρα ἀνησυχήσας κατὰ τοῦ νέου τούτου σοβαροῦ κινδύνου, ἀποστέλλει μετὰ πολλοῦ στρατοῦ κατὰ τοῦ νέου τούτου προφήτου τὸν ἀρνησὶθρησκον Σίσιμαν, υἱὸν τοῦ πρῆγην ἡγεμόνος τῆς Βουλγαρίας, ὃν εἶχε τελευταίως διορίσει, ὡς εἶδομεν, διοικητὴν Σμύρνης· ἀλλ' οὗτος, ἀποτυχὼν, πίπτει νεκρὸς ἐν τῇ συναφθείσῃ μάχῃ. Δεύτερος στρατὸς ἀποσταλεὶς ὑπὸ τοῦ Μεχμέτ, τὴν αὐτὴν ὑπέστη τύχην.

(ἀκολουθεῖ)

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Μ. ΜΗΛΙΣΣΟΠΟΥΛΟΣ
καθηγητὴς ἐν τῇ Ρωσικῇ Σχολᾷ

1. Οἱ ἄλλως Ἀσπροπρόβατοι καὶ Μαυροπρόβατοι καλούμενοι, ἐκ τοῦ ἐπὶ τῶν σημαιῶν αὐτῶν συμβόλου τοῦ λευκοῦ καὶ μέλανος κριοῦ.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΜΑΡΚΟΡΑΣ

Ο τηλεγράφος ἀνήγγειλε τὸν θάνατον τοῦ ποιητοῦ Γερασίου Μαρκοῦ. Τί χάνει ὁ Ἑλληνικὸς Παινασός, δὲν θ' ἀναφέρωμεν ἐνταῦθα. Ἐπιφυλασσόμεθα νὰ δημοσιεύσωμεν περὶ αὐτοῦ καὶ τοῦ ἔργου του πλείοτερα, ἀρκούμενοι σήμερον εἰς τὰς ἐπομένους βιογραφικὰς σημειώσεις :

Ὁ Μαρκοῦς κατήγετο ἐξ ἐπιφανοῦς οἰκογενείας τῆς Κερκύρας. Ὁ πατὴρ του, Γεώργιος Μαρκοῦς, ἦτο ἀνὴρ εὐρυτάτης παιδείας, ἐπὶ δὲ τῆς ἀγγλικῆς προσιασίας τῶν Ἰονίων νήσων ἐχορηγίασε πρόεδρος τοῦ ἀνωτάτου

δικαστικοῦ Συμβουλίου (καὶ ἀρχὸν τῆς παιδείας, καὶ μετὰ τὴν Ἑνωσιν βουλευτὴς Κερκύρας. Ὁ Γεράσιμος Μαρκοῦς ἐγεννήθη τῷ 1825 ἐν Κεφαλληνίᾳ, ἐξεπαιδεύθη δὲ ἐν Κερκύρᾳ ἐν ἡλικίᾳ 23 ἐτῶν μετέβη εἰς Ἰταλίαν πρὸς σπουδὴν τῆς νομικῆς, ὁπόθεν, ἀνακληθεὶς μετὰ διατίαν ὑπὸ τοῦ πατρός του, ἐξηκολούθησε τὰς νομικὰς του σπουδὰς ἐν τῇ περιφίμῳ Ἰονεῖῳ Ἀκαδημίᾳ τῆς Κερκύρας, ἔνθα καὶ ἔτυχε τοῦ διδακτορικοῦ διπλώματος. Ἄλλ' αἰσθανόμενος ἀκατάσχετον κλίσιν πρὸς τὰ ἑλληνικὰ γράμματα καὶ τὴν ποίησιν, ἀπεχώρησε τοῦ δημοσίου βίου καὶ κατεγίνετο εἰς μελέτας, σπανιώτατα δημοσιεύων τὰ ἔργα του. Πρὸ ἔνδεκα μόλις ἐτῶν ἐξεδόθη τόμος ὑπὸ τὸν τίτλον: «Ποιήσεις Γ. Μαρκοῦ».

Εἰς ἡλικίαν πενήκοντα περίπου ἐτῶν ἐδημοσίευσεν τὸν «Ἐρχομὸν τοῦ Γεωργίου Α' εἰς Κέρκυραν», ὀλίγον δὲ ἀργότερον τὸν «Βασιλικὸν Ὑμνον», μελοποιηθέντα ὑπὸ τοῦ Μαντζάρου. Ἐπὶ τῆς ἀγγλικῆς προσιασίας ἔγραψε καὶ ἐδημοσίευσεν τὴν σάτυρον «Ὁ Λέλεκας καὶ ὁ Σπαρτσίνης», δι' ἧς ἐσατύριζε τὸν πρόεδρον τῆς Γερουσίας Καροῦσον. Τὸ δὲ 1875 ἐδημοσίευσεν τὸ ἐπικὸν ποίημα «Ὁ Ὀρκος» καὶ τὸ 1899 τὰ «Μικρὰ ταξείδια». Αἱ ποιήσεις τοῦ Μαρκοῦ κατέστησαν αὐτὸν γνωστὸν καὶ ἐν Εὐρώπῃ, μερικαὶ δ' ἐξ αὐτῶν μετεφράσθησαν καὶ ἰταλιστὶ ὑπὸ τοῦ Φρ. Λεμέντι.

ΠΡΟΤΥΠΟΝ ΛΥΚΕΙΟΝ

ΕΛΛΗΝΟΓΑΛΛΙΚΟΝ

(Lycée Vatelot)

ἐν Πέραν.

Τὸ Πρότυπον Ἑλληνογαλλικὸν Λύκειον, ἰδρυθὲν πρὸ τριετίας, κατὰ μὲν τὸ πρῶτον εἶτος πλὴν αὐτικῆς σχολῆς περιελάμβανε καὶ γυμνάσιον μετὰ δύο μόνον τάξεων· κατὰ τὸ δεύτερον εἶτος ἐσχημάτισε καὶ τρίτην γυμνασιακὴν τάξιν· ἤδη ἀπὸ τοῦ ἀρχομένου σχολικοῦ ἔτους 1911-12, προστιθεμένης καὶ τετάρτης γυμνασιακῆς τάξεως, τὸ Πρότυπον Λύκειον προάγει εἰς πλῆρες γυμνάσιον, ὅπερ ἀναγνωρίζομεν ὅσον οὕτω ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ὡς ἰσοῦμον πρὸς τὰ ἐν Ἑλλάδι γυμνασία, θὰ δύνηται ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς ἔτους ἄνευ εἰσθητῶν ἐξετάσεων νὰ εἰσαγῇ τοὺς ἐξ αὐτοῦ ἀποφοιτῶντας εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον. Περὶ τούτου ἰσχυρῆς δηλώσεως τοῦ ἐνταῦθα πρεσβευτοῦ τῆς Γαλλίας κ. Μομπιάρ, λαβόντος ἐσχάτως παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως γραπτὴν διαβεβαίωσιν, ὅτι τὸ περὶ ἀναγνωρίσεως τοῦ Προτύπου Λυκείου διάταγμα δημοσιευθήσεται εὐθὺς μετὰ τὸν ἐν αὐτῷ σχηματισμὸν καὶ τετάρτης γυμνασιακῆς τάξεως.

Τὸ Πρότυπον Λύκειον περιλαμβάνει δύο τμήματα, Ἑλληνικὸν καὶ Γαλλικόν. Καὶ τοῦ μὲν Ἑλληνικοῦ τμήματος, λειτουργούντος κατὰ τὰς πρὸ μεσημβρίας ὥρας, τὸ πρόγραμμα ἐστὶ καθαρῶς κλασικόν, ἢ διεύθυνσις δ' αὐτοῦ ἀνετέθη τῷ κ. Κ. Ἀράτῃ, διδάκτορι τῆς φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίου, ἀρχαίῳ καθηγητῇ τῆς ἐν Ἰωαννίνοις Ζωσιμαίας Σχολῆς, ἐσχάτως δὲ ἐξ Ἰέννης τῆς Γερμανίας ἐπαινακάμψαντι, ἔνθα πρὸ ἔτους εἶχε μεταβῆ πρὸς συμπλήρωσιν τῶν σπουδῶν του ἐν τῷ αὐτῷ Πανεπιστημίῳ.

Τὸ δὲ Γαλλικὸν τμήμα, λειτουργοῦν κατὰ τὰς μεταμεσημβριανὰς ὥρας, ἀπὸ τοῦ νέου σχολικοῦ ἔτους μετατρέπεται εἰς πλῆρες ἐμπορικὸν τμήμα, μέλλον νὰ ἐφοδιάσῃ τοὺς ἐξ αὐτοῦ ἀποφοιτῶντας διὰ διπλώματος ἐμπορικῶν σπουδῶν, ἀνεγνωρισμένου ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως. Πρὸς ἀσκήσιν τῶν μαθητῶν διοργανωθήσεται καὶ λειτουργήσῃ ἐν ταῖς ἀνωτέραις τάξεσιν ἐμπορικὸν γραφεῖον, ὡς καὶ ἀποταμιευτήριον ἐν πάσαις ταῖς τάξεσιν. Ὁλόκληρον τὸ πρόγραμμα τῶν ἐμπορικῶν μαθημάτων διδασκῆσεται γαλλιστὶ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Armand Mossé, διπλωματοῦχου τῆς ἐν Μασσαλίᾳ Ἀνωτέρας Ἐμπορικῆς Σχολῆς, ἀρχαίου δὲ καθηγητοῦ τῆς ἐν Χάλκῃ Ἐμπορικῆς Σχολῆς.

Ἡ διεύθυνσις τοῦ οἰκοτροφείου ἀνετέθη τῷ ἐκ τῶν καθηγητῶν τοῦ Λυκείου κ. Ἡλιάδῃ, ὅστις ὑπὸ τὴν ἀνωτάτην ἐπίβλεψιν τοῦ συνδιαιωμένου κ. Διευθυντοῦ πατρικῶς μεριμνήσει τὸ μὲν περὶ τῆς ὑγιεινῆς τῶν ἐσωτερικῶν μαθητῶν, τροφῆς καὶ διαίτης, τὸ δὲ περὶ τῆς αὐστηρᾶς αὐτῶν ἐπιβλέψεως, ἔχων πρὸς τοῦτο συνεργοὺς οὐ μόνον τεσσαρὰς ἄλλους Ἑλληνας διδασκάλους ἐσωτερικοῦς, ἀλλὰ καὶ δύο ἀθηγητὰς Γάλλους, καθῆκον ἔχοντας προσετι νὰ ἀσκάσῃ τοὺς τροφίμους εἰς τὸ γαλλιστὶ διαλέγεσθαι.

Ἡ διεύθυνσις τοῦ Προτύπου Λυκείου, φιλοτίμως ἀμυλλομένη νὰ ἀναδείξῃ αὐτὸ ἀντάξιον τῆς υποστηρίξεως καὶ ἐνδοξίας, ἧς τὸ Λύκειον ἤδη ἀπὸ τῆς συστάσεως του ἀπολαύει παρὰ τῇ ὁμογενεῖ κοινωνίᾳ, μὴ φειδομένη θυσιῶν, ἐγκαθίστησιν αὐτὸ ἀπὸ τοῦ ἀρχομένου ἤδη σχολικοῦ ἔτους εἰς οἶκμα ὑγιεινότερον, κειμενὸν ἐν τῇ συνοικίᾳ Ἀγίας πασᾶ,

Ὁμάς ἐσωτερικῶν μαθητῶν τοῦ Προτύπου Λυκείου μετὰ τοῦ κ. Ἡλιάδου

παρὰ τὴν Γερμανικὴν πρεσβείαν, ἐπὶ θέσεως μαγευτικῆς, δεσποζούσης τοῦ Βοσπόρου καὶ τῆς Προποντιδῆς. Τὸ νεόκτιστον τοῦτο οἶκμα, ἡλιόλουστον ἀπὸ πρῶτας μέχρις ἐσπέρας, εὐρισκόμενον ἐν μέσῳ εὐρυτάτου κήπου, περιλαμβάνον τριακόντα ἐν ὄλῳ εὐρυχωροτάτας αἰθούσας καὶ θέρανσιν κεντρικὴν νεωτάτου συστήματος (calorifère) μετὰ λουτροῦ, πληροὶ ὄντως πάντας τοὺς ὄρους τῆς ὑγιεινῆς, οἱ δὲ γονεῖς καὶ κηδεμόνες, οἱ περὶ τῆς ὑγείας καὶ καλῆς διαίτης τῶν τέκνων τῶν κηδόμενοι, δύνανται διὰ μιᾶς ἐπισκέψεως νὰ βεβαιωθῶσι περὶ τῶν ἀνωτέρω.

Ἡ ἱετικὴ ἐπίβλεψις τῶν μαθητῶν ἀνετέθη τῷ ἱατρῷ κ. Μπαλίλῃ.

Διδακτὰ καὶ τροφεία: Τῆς μὲν τάξεως τῶν τελειοφοίτων καὶ τοῦ ἐμπορικοῦ τμήματος οἱ μαθηταὶ πληρῶνουν οἱ μὲν ἐσωτερικοὶ λ. Τ. 60 ἐτησίως, οἱ ἡμίτροφοι 30, οἱ δὲ ἐξωτερικοὶ 20. Τῶν λοιπῶν γυμνασιακῶν τάξεων οἱ μὲν ἐσωτερικοὶ πληρῶνουν ἐτησίως λ. Τ. 50, οἱ ἡμίτροφοι 26, οἱ δὲ ἐξωτερικοὶ 18. Τῆς δὲ αὐτικῆς σχολῆς οἱ μὲν ἐσωτερικοὶ πληρῶνουν ἐτησίως λ. Τ. 45, οἱ ἡμίτροφοι 23, οἱ δὲ ἐξωτερικοὶ 15.

Αἱ ἐγγραφαὶ τῶν μαθητῶν ἤρξαντο ἀπὸ τῆς Δευτέρας 29 Αὐγούστου, τὰ δὲ μαθήματα ἀρχοῦν ἀπὸ τῆς 12 Σεπτεμβρίου. Πλείονες πληροφορίες δίδονται τοῖς ἐνδιαφερομένοις ἐν τῷ γραφεῖῳ τῆς διευθύνσεως, ὁδὸς Ἀμμανός, ἀριθμ. 1.

ΤΟ ΔΙΔΑΣΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

Τοῦ ἑλληνικοῦ τμήματος

Κ. Ἀράτης δ. φ. γυμνασιάρχης, Δ. Πρίφτης δ. φ., Ἰ. Ἀσπριώτης δ. φ., Ἰ. Παπαδόπουλος δ. φ., Σ. Σταματιάδης δ. μ., Ἀθ. Ἰωάννου δ.

φυσικῶν. Χ. Δονάτος θεολόγος, Ἰ. Ἡλιάδος π. δ. ὑποδιευθυντῆς, Κ. Βασιλειάδης, Ἀθ. Γεωργιάδης, Π. Οἰκονόμου, Α. Πράσιнос, διδασκαλισταί, Ν. Διαμαντιδῆς Ἰ. Διαμαντιδῆς.

Τῶν τουρκικῶν

Σααδεδδὶν βέης, Σ. Μαυρομμάτης, Π. Μελιτόπουλος.

Τοῦ γαλλικοῦ τμήματος

G. VATELOT, Licencié ès Lettres. Professeur de Philosophie, littérature et histoire. Directeur Général. — A. MOSSÉ, Diplômé de l'école supérieure de commerce de Marseille. Comptabilité, cours de marchandises, économie, politique et géographie commerciale. — P. ROUSSELLE, attaché au secrétariat, de la Dette Publique. Mathématique commerciale et financiers. — A. BILLIOTTI, Docteur en Droit de l'Université de Paris. Législation commerciale et financière. — D. IRAT, Bachelier ès sciences. Mathématique. — A. BOUCHEZ Officier d'Académie. Littérature, histoire et style. — E. BORNIER, Bachelier ès lettres et Docteur en Droit. — M. LOUAT, Certificat d'aptitude pédagogique. Conversation. — H. BEKES, Arithmétique. — L. PRASSINOS, Traduction. — TRIAY, Professeur suppléant. — N. DIAMANDIDES.

Τῆς ἀγγλικῆς

Ὁ κ. HUGUES.

Τῆς γερμανικῆς

Ὁ κ. Κ. Αράτης.

Ἡ ΚΕΡΚΥΡΑΙΑ ΚΟΡΗ

Μυθιστορία ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ.

ΚΑΤΑ ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΝ Ν. ΣΑΡΑΔΟΥ

Τὸ ἔτος ἐκεῖνο ἐπεσκέφθη τὰς ἀγόνους καὶ ὀλίγον ἀγρίας ἀκτὰς τῆς Δαλματίας καὶ τὰς γειτόνους Ἴονιους νήσους, ὑπὸ τῶν φυσικῶν τῶν ὁποίων καλλονῶν ἦτο καταγοητευμένος.

Καὶ πῶς νὰ μὴ κατεγοητευθῆ ἀπὸ τόπου, ἐν ᾧ τὸ ἡδὺ παρακολουθεῖ τὸ σοβαρὸν τῆς θέας, ἐν ᾧ ὁ ὀρίζων παραθέτει εἰς τὰ ἀκόρεστα βλέμματα γραμμὰς κυματοειδεῖς ἀπλᾶς, αἱ κοιλάδες ἀπέραντα πράσινα βάρη, τὰ ὄρη χαριέσσας σκιάς, αἱ ἀκταὶ κομψὰς καμπυλότητας, πεποικιλμένας ὑπὸ τῶν κόλπων καὶ τριχαπτουμένας ὑπὸ τῶν ἀκρωτηρίων!

Καὶ τέλος, διατὶ νὰ μὴ τὸ εἶπωμεν, εὑρίσκει θέλητρον τι ἄγνωστον, συναρπαστικὸν εἰς τὰς νησιώτιδας, ὧν τὰ ἦθη, τὰ ἔθιμα, οἱ ἔρωτες, εἶναι εἰσέτι ἀρχέγονοι καὶ ἀνέρχονται, δι' ἀοράτου γενεολογικῆς σειρᾶς μίχρι τῶν ἀρχαιοτέρων καὶ ἀγνωστῶν τύπων τῆς μεγάλης ἑλληνικῆς οἰκογενείας. Ὡς καλλιτέχνης ἀνεγνωρισμένου ταλάντου, εἶχε καλαισθησίαν ἀρκετὰ λεπτήν, ἵνα μὴ σαγηνεύηται εὐκόλως ὑπὸ πάσης ἐκφάνσεως γυναικείου κάλλους. Ἄλλ' ὅπου συνήντα τύπους γνησίους καὶ ἀληθεῖς, ἐκεῖ ἔμενον ἔκουσίως. «Ὅπου ζῆ τις καλῶς, ἐκεῖ καὶ πατρίς», λέγει λαϊκὸν τι λόγιον δι' αὐτὸν ὁμῶς «ὅπου ὠραία γυνή, ἐκεῖ καὶ πατρίς».

Τούτου ἕνεκεν, διε ἀπεπερατώθη ὁ καλλιτεχνικὸς σκοπὸς τοῦ ταξειδίου του, ἀντὶ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τοὺς Παρισίους, ὅπου οὐδὲν τὸν ἤλκυε, παρέτεινε τὴν διαμονὴν του εἰς τὴν Κέρκυραν, τὴν ὠραιότεραν καὶ χαριεστέραν τοῦ μικροῦ σωροῦ τῶν Ἴονίων νήσων.

Ἀποτροπιαζόμενος ὁμῶς τὴν ἐρωτεύουσαν, πόλιν ἀχρωμάτιστον καὶ πολὺ ἤδη κοσμοπολιτικὴν, εἰμειν εἰς τὴν ἐρημίαν μικροῦ τινος χωρίου, μαρὰ τὴν ἀκτὴν, οἰκουμένου, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ὑφ' ἀλιέων. Ἐκ τύχης, εὑρεν εἰς τὸ ἄκρον τῆς μοναδικῆς τοῦ χωρίου ὁδοῦ, εἶδος ἰταλικῆς τινος ἐπαύλεως, ἀπλούστατα, ἢ μᾶλλον πτωχότατα ἐπιπλωμένης, ἀλλ' ἐχούσης εἰς τὸ μοναδικὸν πρῶτον πάτωμα, δύο εὐρυχωρότατα δωμάτια, βλέποντα ἀφ' ἐνὸς μὲν εἰς τὸ ἄπειρον πανόραμα θαυμασίου ὄρου, ἀφ' ἐτέρου δὲ εἰς τὸν μετὰ λεπτότητος καὶ διαυγείας διαγραφόμενον ὀρεινὸν ὀρίζοντα.

Ἡ ἐπαυλις αὕτη ὀνομάζετο «Ἐπαυλις τῶν Ρόδων», ὡς ἐκ τῆς ἀπειρίας τῶν ρόδων τοῦ κήπου τῆς. Ἦτο ἐκτισμένη ἐν τῷ μέσῳ εὐρυχωροῦ ἀνθῶνος, ἀκαλλιεργήτου ἤδη, ἀλλὰ τὸ πλῆθος τῶν ρόδων του, τῶν μυρσινῶν του, τῶν ταμαρίδων του καὶ τῶν ροδοδαφνῶν του, ἦτο πραγματικὸς παράδεισος. Τὸ πᾶν ἐκεῖ ἐφύετο κατὰ τὴν θέλησιν τῆς φύσεως, εἰς ἐν φύρδην μίγδην, σχεδὸν ἀδιάβατον. Ἡ ἐπαυλις τῶν ρόδων ἀνῆκεν εἰς ἓνα ἀλιέα, ὅστις ἐκράτει διὰ τὴν ἀτομικὴν του χρῆσιν ἐν παράρτημα εἰς τὴν ἄκρον τοῦ κήπου, ἀπόψεως ἀγροτικῆς καὶ ἀρκούντως εὐρυχωροῦ πρὸς ἀτέγασιν τῆς πολυμελοῦς του οἰκογενείας.

Ὁ Γεώργιος Ἀντωνιάδης ἦτο ὠραῖος, ὁμοίᾳσε τοὺς ὀλυμπίους ἐκεῖνους θεοὺς, οὓς ἐλάτρευον οἱ πρόγονοί του, καὶ παρὰ τὰ πενήντητά του ἔτη διέσωζεν ἀγέροχον/μεγαλοπρέπειαν. Ὁ Φειδίας εὐχαρίστως θὰ τὸν ἐλάμβανεν, ὡς πρότυπον διὰ τὴν κεφαλὴν τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς ἢ διὰ τὰ στήθη τοῦ Ποσειδῶνος. Ἦτο πατὴρ δύο υἱῶν καὶ ἕξ θυγατέρων, ἢ πρόωρος δ' αὐτοῦ χρεία τὸν κατέστησε τὸ μόνον στήριγμα τῆς οἰκογενείας του, ἐπειδὴ δὲ τὰ δίκτυα αὐτοῦ δὲν ἐπῆρκον εἰς τὰς ἀνάγκας του, ἠναγκάζετο νὰ προσθέτῃ εἰς τὸ προῖον αὐτῶν καὶ τὰ ἐνοίκια τῆς ἐπαύλεως τῶν ρόδων.

Τούτου ἕνεκα ὁ Ἰάκωβος Λώρης ἐγένετο ἐπὶ δύο μῆνας ἐνοικίατωρ τοῦ κυρίου Ἀντωνιάδου καὶ τῆς οἰκογενείας του. Τὴν ἔλλειψιν τῆς μητρὸς, προῶτως ἀποθανούσης, ἀνεπλήρου ἢ νέα καὶ ὠραία νεοσιὰ μὲ τὰ ἀρμονικὰ ὀνόματα τῆς Φαίδρας, Ἑλλης καὶ Ἀριάδνης. Ὁ κύριος Λώρης δὲν ἦτο πολὺ ἀπαιτητικὸς, ἀφ' ἐτέρου εἶλετο εἰς τὰ θελκτικὰ ἐκεῖνα πλάσματα ἦσαν ἀκόμη πολὺ μικρὰ διὰ τὴν πολύπλοκον τοῦ μαγεῖρου τέχνην καὶ πρὸς τοῦτοις ἦτο ἕξ ἐκείνων, οἵτινες ἀποβλέπουσι μᾶλλον εἰς τὸ προσφέρον πρόσωπον ἢ εἰς τὸ προσφερόμενον ἀντικείμενον. Τούτου ἕνεκεν, ὅταν εἶλετο τὰ κοράσια τοῦ ἰδιοκτήτου του, θαυμασίως ἀδέξια, ν' ἀνατρέπουσιν ἀλατοδοχεῖα καὶ ποτήρια καὶ νὰ τοῦ παραθέτουσι τὸ κρέας ἐντὸς τῆς παροψίδος, ἐν ᾗ ἔφαγεν ἰχθύς, ἐγάλα μόνον καὶ ἐπροτίμα τὰς ἀνορθογραφίας ταύτας ἀπὸ τὸ μεγαλεῖον ὀχληροῦ ὑπῆρτετο μὲ μαῦρον φάρμακα καὶ λευκὸν λαμιοδέτην.

Δὲν πρέπει ὁμῶς νὰ ὑποθέσῃ τις, ὅτι ἡ ἐπιείκεια αὕτη, ἢ ὑπερβαίνουσα

πᾶν ὄριον, εἶχε τὴν παραμικρὰν ὑστεροβουλίαν. Καὶ μόνον ἡ σύλληψις τοιαύτης ἰδέας τοῦ ἐφαίνετο προδοσίᾳ πρὸς τὸν ξενίζοντα αὐτὸν, πρὸς τὸν τιμῆσαντα αὐτὸν δι' ἀπολύτου ἐμπιστοσύνης, πρὸς τὸν ἀφίνοντα αὐτὸν μακρὰς ἡμέρας κατὰ μόναν μετὰ τῶν θυγατέρων του. Πρὸς τοῦτοις τὰ ἀξιαγάπητα ἐκεῖνα πλάσματα εἶχον ὑπέροχον μέγαν τὴν ἀνεπίληπτον τῶν ἀγνότητων καὶ τὴν νεαρῶτάτην τῶν ἡλικιῶν. Ἡ μεγαλειτέρα εἶχε μόλις δέκα ἑπτὰ ἔτων, ἢ δευτερότοκος δέκα ἕξ καὶ ἡ μικροτέρα δέκα πέντε. Καὶ ὁ ξένος τῆς Ἐπαύλεως τῶν Ρόδων, ἐκτιμῶν τὴν σπανίαν αὐτῶν καλλονῆν καὶ θαυμάζων, ὡς καλλιτέχνης, τὴν ἡδύτητα τῶν μαύρων τῶν ὀφθαλμῶν, τὸν πλοῦτον τῶν ξανθῶν τῶν κομῶν καὶ τὴν ἐαρινὴν τῶν αἰγλῆν, τὴν ἐπὶ τῶν ἐπιχαρίτων ἐκεῖνων προσώπων σελαγιζουσαν, οὐδὲν ἄλλο εἶλετο εἰς αὐτὰ ἢ παιδί. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ δύο μικρότερα, οὐδὲ λόγος ἐγένετο ἀκόμη καὶ ὁ κύριος Λώρης ἐπαίξε μετ' αὐτῶν, ὡς μετὰ κατοικιδίων ζῴων.

Πρῶτον τινὰ, κατὰ τὴν ὥραν τοῦ προγεύματος, εἶδε νὰ εἰσέρχεται εἰς τὴν αἴθουσαν, ἦτις τῷ ἐχρησίμευεν ὡς σπουδαστήριον, μία ἄγνωστος μορφή. Ἐστρεψε πρὸς αὐτὴν τὴν κεφαλὴν.

— Εἶναι ἡ Μυρτώ μας, εἶπεν ἡ Ἀριάδνη καὶ ᾤθησε τὴν οὕτω ὀνομασθεῖσαν πρὸς τὸν κ. Λώρη, ὅπως κάλλιον τὴν ἴδῃ.

— Καὶ ποῖα εἶναι αὐτὴ ἡ Μυρτώ; ἠρώτησεν ὁ κύριος Λώρης, παρατηρῶν προσεκτικῶς τὴν οὕτως ἀπροσδοκῆτως παρουσιαζομένην.

— Καλέ, εἶναι ἀδελφὴ μας...

— Τὸ τέταρτον κόσμημα τοῦ θησαυροφυλακίου τούτου, ἐπιθύρῃσεν ὁ κ. Λώρης μὲ ἐν μειδίαμα... Ἀλλὰ ποῦ ἦτο μέχρι σήμερον ἡ δεσποινὶς Μυρτώ;

— Δὲν ἦτο ἐδῶ, δὲν μένει πάντοτε μαζὺ μας, ἀγαπᾷ τὰ ταξείδια, ἦτο εἰς τὴν πόλιν, ἦτο εἰς τὴν θείαν μας, ἢ ὁποῖα τὴν ἐβάπτισε καὶ ἢ ὁποῖα τὴν ἀγρνεὶ συχνὰ μαζὺ τῆς.

— Καὶ τὸ σπῆτι μας κλαίει, ὅταν ἡ Μυρτώ λείπει, εἶπεν ἡ μικροτέρα τοῦ ἀλιέως κόρη, ἢ Ἰσμήνη, ἦτις εἰσηλθὼν εἰς τὴν αἴθουσαν κατόπιν τῆς Μυρτῶς, κρατοῦσα τὸ φόρεμά της διὰ τῶν χειρῶν καὶ στηριζουσα ἐπιχαρίτως τὸ πλήρες βοστρύχων κεφάλαι της, ἐπὶ τῶν ἰσχυῶν αὐτῆς.

Ὁ κ. Λώρης ἐπανεθέσεν εἰς τὸ μελανοδοχεῖον τὴν πλατύστομον γραφίδα του, τὴν ὁποῖαν μετεχειρίζετο εἰς τὴν γραφὴν τῶν σηματοφόρων καὶ ἤρχισε νὰ ἐξετάξῃ τὴν ἀρτιούστατον, ἦτις ὀρθία ἐν μέσῳ τῆς αἰθούσης, ἀκίνητος καὶ σιωπηλῆ, ἐκθαμβος μᾶλλον ἢ στενοχωρημένη, ἐφαίνετο ὅτι ἀνέμενον ὅπως ὁ ξενιζόμενος τοῦ πατρὸς της τῇ ἀπευθύνη τὸν λόγον.

Ὁ κ. Λώρης δὲν εὑρεν εἰς αὐτὴν οὔτε τὴν γαλιναῖαν καὶ ἀρμονικὴν καλλονὴν τῶν πρεσβυτέρων ἀδελφῶν της, οὔτε τοὺς φωτοβόλους καὶ γελοῦντας αὐτῶν ὀφθαλμούς, οὔτε τὴν λαξευτὴν κατατομὴν τοῦ προσώπου των, οὔτε τὸ ἡδὺ ἐκεῖνο τῆς χροῖας, ὅπερ τὰς καθίστα τοσοῦτον ἐλκυστικὰς. Δὲν ἐφαίνετο πρὸς τοῦτοις μεταξύ των τὸ οἰκογενειακὸν ἐκεῖνο φίλτρον τὸ ζωηρὸν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἦτιον καὶ ὅπερ ἀδύνατον νὰ μὴ συναντήσῃ τις, ἔστω καὶ εἰς μικρὸν βαθμὸν, μεταξύ τῶν τέκνων τῆς αὐτῆς μητρὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς.

Ἀλλὰ καὶ δὲν ἐβράδυνέ τις νὰ ἐννοήσῃ ὅτι εἶχεν ἀπέναντί του μίαν τῶν ὑπάρξεων ἐκεῖνων, αἵτινες δὲν ἀποκαλύπτονται εἰς τὸ πρῶτον βλέμμα, καὶ εἰς τὰ μυστηριώδη τῶν ὁποίων βάρη δὲν δύναται τις νὰ διεισδύσῃ, εἰ μὴ κατόπιν μελέτης μακρᾶς. Ἐν αὐτῇ ὑφίσταντο δύο ὑπάρξεις, ἐκείνην, ἣν εἶλετο τις ἐκ πρώτης ὄψεως, καὶ ἐκείνην, ἣν ἐπρεπε τις νὰ ἀνακαλύψῃ ἢ κάλλιον νὰ μαντεύσῃ.

Διεκρίνετο ἤδη ἡ γυνὴ ἐν τῷ σταδίῳ τούτῳ, ἢ σοβαρότης τοῦ ὁποῖου προῦκάλει τὴν ἐκπληξιν. Τὸ ὑπερήφανον καὶ τρέμον τόξον τοῦ χείλους, προέλεγεν ὄλην τὴν φρικίαν τοῦ πάθους, ὅπερ θὰ ἐτάραττε ἡμέραν τινὰ τὴν ψυχὴν ταύτην, τὴν ὑπερήφανον καὶ παρθένον. Τὰ εὐρεὰ βλέφαρα, τὰ καλύπτοντα συχνάκις τοὺς ὀφθαλμούς, δὲν ἠδύναντο νὰ καλύψωσι καὶ τὰς ἀστραπὰς των. Τὸ μέτωπόν της, ἐκ τοῦ ὁποῖου ἀπεμάχρυνε δι' ἀποτόμου καὶ ἐπαναληπτικῆς κινήσεως τὰς λιπούσας τρίχας τῆς κεφαλῆς, προέδιδε δραστηριότητα καὶ εὐφυΐαν. Ὑπὸ τὴν ἐποψιν ταύτην δύναται τις νὰ εἶπῃ, ὅτι δὲν ὁμοίᾳσε τὰς ἀδελφὰς της, αἵτινες ἤρχοντο νὰ εἶναι μόνον ὠραῖαι.

(ἀκολουθεῖ)

ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΜΑΣ

ΙΠΠΟΤΙΚΟΣ ΕΡΩΣ

Είχομεν πλέον σηκωθεί από το τραπέζι και μέσα εις το μικρό σαλονάκι του κ. Εύκλειδου έρροφούσαμε τον καφέ μας. Είχομεν εκείνο το βράδυ μίαν πολύ καλήν συντροφίαν. Μία δεσποινίς έπαιζε πιάνο, ο υίός του κ. Εύκλειδου την συνόδευε με το βιολί, έν ζεύγος εις μίαν γωνίαν έπλεκε τους πρώτους ιστούς των ειδυλλίων του και όλοι ήμεεις οι άλλοι με το τσιγάρο εις το στόμα, πότε εφλυαρούσαμεν άσκοπα, πότε πάλιν σιωπηλοί ήκούσαμε την ήρεμον μουσικήν. Κάτι ως μαγευτικό άρωμα, κάτι ως τρυφερό ναούρισμα μάς έθώπευε την ψυχήν και το πνεύμα, και είχομεν παραδοθή εις όνειροπολήματα, τα όποια τώρα στην εποχήν μας φαίνονται ως φαντάσματα μιάς εποχής, που παρήλθε διά να μην επιστρέψη.

Εξαφνα ή θύρα εκρούσθη και σέ δύο λεπτά έμβήκεν εις το μικρό σαλονάκι μας ο ιατρός Φιλανθής. Όλοι έσηκώθησαν να τον ύποδεχθούν, σ' όλων τα χείλη εύρέθη και ένας λόγος περιποιητικός διά τον νέον επισκέπτην.

— Καλώς τον γιατρόν μας, εφώνησεν ο εις.

— Μά γιατί μάς άργησες, φίλε μου, του έλεγεν ο άλλος.

— Θα έπίστευα ότι κάποια επαγγελματική έπίσκεψις σ' εμπόδισεν, αν δεν έβλεπα την φορεσιάν σου, που να σου πώ... με σκανδαλίζει, προσέθεσε τρίτος.

Άληθώς, ο ιατρός έφερε ρεδιγκόταν, ύψηλόν πλιν, λευκόν λαιμοδέτην και γάντια. Την πουτουνιέραν του δε έν ώραϊον άνθος λεμονιάς εστόλιζε.

— Φαίνεται ότι έρχεσθε από γάμον, ήρώτησε τον ιατρόν μία δεσποινίς.

— Καλά το έφαντάσθητε, μάλιστα, επιστρέφω από γάμον... άλλ' όχι, βέβαια, από τον ιδιόν μου, άπήνησεν ο ιατρός μ' έν χαριτωμένον μειδίωμα.

— Όσο γι' αυτό εϊμεθα βέβαιοι· ο γιατρός μας θα ειχε βέβαια την καλοσύνην να μάς προσκαλέση τουλάχιστον, συνεπλήρωσεν ο κ. Εύκλειδης.

— Και ήτο γάμος φίλου σας;

— Τίνος ήτο;

— Ποίαν έπήρε;

— Ποϋ έγινε;

Αυται αι έρωτήσεις κατά σειράν εξεσφενδονίζοντο εις τον ιατρόν, ο όποιος δεν έπρόφθανε ούτε τα μάτια να στρέψη προς εκείνους που τον έρωτούσαν.

— Άφου είσθε τόσοσ περιεργοι, θα σας τα ειπώ όλα κατά σειράν, πρώτα όμως θα σας παρακαλέσω να πάρετε και ένα κουφέτο από του κουμπάρου το χέρι.

Και έσηκώθη, έμοίρασεν από μίαν ώραϊαν μπουμπουνιέραν μερικά κουφέτα και φοντάν.

Όλοι μας έπειραμεν από το χέρι του ιατροϋ, εις τον όποιον ηύχόμεθα και σ' τα δικά του.

Όταν ο κ. Φιλανθής εκάθησε πάλιν, ήρχισε να διηγηται :

*

Επιστρέφω από ένα γάμον, εις τον όποιον ήμην κουμπάρος και, το σπουδαιότερον, του όποιου ήμην ή άφορμή!... χωρίς σχεδόν να το θέλω. Ό γάμος αυτός έχει μίαν πολύ παράξενην άρχήν, την όποιαν μερικοί θ' άπέδιδον εις μυθιστορηματικήν φαντασίαν και όμως ύπήρξε και εις τας ήμέρας μας διά να άποδειχθή ότι ο Ιπποτικός έρωσ ουδέποτε εξέλειπεν...

Άλλ' ως είναι. Πρὸ ενός και ήμισιως έτους, μίαν φθινοπωρινήν ήμέραν, επέστρεφα από Ιατρικήν έπίσκεψιν. Ημην αρκετά σκεπτικός, διότι εύρισκόμην πρὸ μιάς ασθeneίας, εις την όποιαν οι ιατροί είναι σχεδόν άνίσχυροι. Κόρη, εικοσάετις περίπου, με ώραϊα, θανάσιμα χαρακτηριστικά και με συμπαθεστατήν μορφήν, έπασχεν από ύπουλον νόσον, της όποιας εκδηλώσις ήτο ο αρκετά καταφανής μαρασμός. Είχον συμβουλευσει εις τους γονεις της την διά της αναφυχής θεραπείαν, άλλα πρὸ της άπολύτου και ανεξήγητου όντως έπιμονής

της κόρης, ή όποια τίποτε δεν ήθελε ν' άκούση, έμεινε χωρίς αποτέλεσμα.

Η κόρη εξηκολούθει να φθίνη και περισσότερον συγκεκινημένος, έφ' όσον μάς έπιτρέπει το επαγγελμά μας, επέστρεφα το άπόγευμα εκείνο και έλυπούμην το δυστυχισμένο αυτό κορίτσι, το όποιον το κατέρωγε κάποιο μυστικό, και μία βαθεία θλίψις, ή όποια θα την ώδηγοϋσεν εξαπαντος εις τον τάφον.

— Κάτι πολύ ζαλισμένον σε βλέπω; μ' έρωτᾷ ο φίλος μου Κώτσος, τον όποιον συνήνησα εις τον δρόμον.

— Τίποτε ή σχεδόν τίποτε.

— Και όμως έχεις ύφος έρωτευμένου.

— Μακάρι να ήμην αληθινά έρωτευμένος, διότι ακριβώς με τον έρωτα θα είμποροϋσα να σώσω μίαν ζωήν, ή όποια κινδυνεύει να... σβύση.

— Και από πότε ο έρωσ ήρχισε να φαίνεται εις τας Ιατρικὰς συνταγὰς σας;

— Από τον καιρόν που εύρέθη ο άνθρωπος.

— Όστε είναι τόσοσ παλαιόν φάρμακον;

— Ναί, είναι πολύ παλαιόν και όμως κανεις δεν έσκέφθη να το άντικαταστήση.

— Και περι τίνος πρόκειται επί τέλους;

— Άκουσε: είναι τώρα μερικοί μήνες, κατά τους όποιους θεραπεϋω μίαν κόρην, ή όποια παρά την ήλικίαν της — είναι μόνον είκοσι έτών — πάσχει από μαρασμόν ανεξήγητον. Έδοκιμασα όλα τα μέσα και όμως τίποτε δεν κατώρθωσα.

— Όστε άτηληπίσθης;

— Οι ιατροί ποτέ δεν άπελπίζονται.

— Και πώς ονομάζεται;

— Εύανθια Ρ. Είναι καλλονή τελεία. Ό γλύπτης θα ήτο πολύ εύτυχής αν την έλάμβανεν ως πρότυπον και εις την θεαν της ο ποιητής θα ήσθάνετο την ισχυροτέραν έμπνευσιν να του ημιζή την ψυχήν. Είναι, σου λέγω, ώραϊα, το σώμα της θαύμα κομψότητος και άρμονικόν σύνολον ώραϊων γραμμών. Η δε ψυχή της είναι τόσοσ ευαίσθητος, ώστε...

— Μου κεντᾷ την περιέργειαν να την γνωρίσω.

— Δεν θα σ' άπέτρεπα, αν ή κόρη αυτή δεν εύρίσκετο εις την κατάστασιν που εύρίσκεται.

— Και φρονεις ότι θεραπεύεται αυτή ή κατάστασις;

— Ός έπιστήμων, έχω μίαν έλπίδα. Αν δημιουργηθῆ κάποιον ισχυρόν αίσθημα εις την λεπτήν αυτήν ψυχήν, αν εις έρωσ, παραδειγματος χάριν, την δονήση αρκετά με κάποιαν έλπίδα, φρονώ ότι είμπορει ν' άποσπασθῆ απ' αυτήν την μαρασμόδη κατάστασιν, ή όποια μου είναι ανεξήγητος.

— Μ' αυτά που μου λέγεις πολύ με συγκινεις. Μου έπιτρέπεις να δοκιμάσω;

— Τί;

— Την θεραπευτικήν σου. Κάμε ό,τι θα κάμης, σύστησε με εις την κόρην, ειπέ το εις τους γονεις της, αν το νομίζης φρόνιμον, και άφες με, θα προσποιηθῶ τον έρωτευμένο και θα την σώσω.

— Σύ; αισθάνεσαι την δύναμιν;

— Την αισθάνομαι και πολύ καλά μάλιστα. Έως σήμερα, είμαι τριάντα περίπου χρόνων, δεν ώφέλησα κανένα. Θα είμαι πολύ εύτυχής αν θα σώσει ένα τόσοσ ώραϊον κορίτσι από τον θάνατον.

*

Ό ιατρός διεκόπη, έβλεπ ένλικερ που του προσέφερον και έπειτα εξηκολούθησεν :

Αυτά περίπου είχομεν άντιλλάξει με τον φίλον μου Κώστον, τα έσκέφθη, τα έβασάνισα και άφου έβεβαιώθη ότι ο φίλος μου δεν άστεϊζετο, ήρχισα να τα θέτω εις έφαρμογήν.

Προητοίμασα μίαν τυχαίαν δηθεν συνάντησιν της Εύανθιας και του φίλου μου, τον συνέστησα εις αυτήν και πάντοτε διηκόλωνα τας συναντήσεις των.

Ό Κώτσος ήτο ώραϊος νέος. Τον έκαμνον δε ώραϊότερον τα γενναία του αισθήματα. Έδγενής τους τρόπους, κομψός την περιβολήν, άνεπτυγμένος, ήγαπάτο από όλους και πρὸ πάντων από δεσποινίδας. Άρά γε ήδύνατο να μη αγαπηθῆ από την ασθενή μου;

Εγώ εξηκολούθουν τας έπισκέψεις μου και δεν έπαυον να παρακολουθῶ την κατάστασιν της Εύανθιας. Κατ' άρχάς ουδεμίαν βελτίωσιν έβλεπον· τούναντίον ήλθε στιγμή, κατά την όποιαν άνησύχησα πολύ.

Μίαν φοράν όλως τυχαίως άνέφερα το όνομα του φίλου μου εις την Εύανθιαν. Εκείνη συνέσπασε τας όφρυς της, κατέβασε τα μάτια της και έγινε κάτωχρος, σχεδόν έλιποθύμει.

Τότε ένόησα. Ό έρωσ ειχε στήσει την φωλεόν του εις την καρδιάν της.

Ό Κωνσταντίνος ειχεν έπιτύχει εις την θεραπειαν, την όποιαν του υπέδειξα, ειχε γίνει ο οικειότερος φίλος της οικογενείας· όλόκληρα απογεύματα έπερνούσαν μαζί εις το σαλονάκι της δ. Εύανθιας και έγλυκομίλουσαν τα λόγια που ο έρωσ μόνον βάζει εις τα χείλη των νέων. Πολλάκις τους συνήνητων εκεί και επειδή δεν ήθελον να διακόψω την θεραπειαν, προσποιούμην τον βιαστικόν και έφευγον.

Παρήλθον μερικοί μήνες και αι Ιατρικὰί μου έπισκέψεις ήσαν πλέον περιτταί. Η Εύανθια ειχε θεραπευθῆ έντελώς.

Ηύρα τον Κώστον, του έσφιξα το χέρι και τον συνεχάρην.

— Είμπορεις να κανχᾷσαι ότι έκαμες πολύ μεγάλο καλόν.

*

Είχα σχεδόν λησμονήσει το έπεισόδιον εκείνο, ότε ένα πρωί δέχομαι την έπίσκεψιν του φίλου μου εις το γραφείον μου.

— Με δύο λόγια θα σου ειπώ τί τρέχει, μου λέγει μ' έν μειδίαμα ο νέος. Την Εύανθιαν, διά να δοκιμάσω την καρδιάν μου, διά να κάμω ένα καλόν, προσειποήθη ότι αγαπούσα, και το παιγνίδιον αυτό έφερε το αποτέλεσμα που ξεύρεις. Άλλά τώρα πειά που ή θεραπειά τόσοσ έπέτυχε, δεν είμαι ο ίδιος. Αισθάνομαι ότι τώρα εγώ είμαι ο ασθενής· την αγαπῶ την Εύανθιαν, την αγαπῶ φλογερά, περιπαθῶς, την αισθάνομαι ότι είναι ιδική μου, την θέλω να μείνη ιδική μου.

Μου έλεγεν αυτά μ' ένα τέτοιον τόνον, ώστε ένόησα ότι τίποτε δεν λέγει το υπερβολικόν...

Ό ιατρός έμειδίασε.

— Τα περαιτέρω τα φαντάζεσθε· οι άρραβόνες έγιναν πρὸ δύο μηνών και οι γάμοι πρὸ μιάς ώρας. Δεσποινίδες, και στα δικά σας...

Κ.

→→→→→

ΕΙΣ ΤΟΝ ΒΟΣΠΟΡΟΝ

Ό γαλανέ μου Βόσπορε, πόσα, ώ! πόσα χρόνια με τ' άργυρά σου τα νερά δροσίζεις τ' άκρογαλι! Έπάνω εκεί στα σύννεφα ο ουρανός αϊώνια χαμογελά, και γύρω σου όλη ή φύσις θάλλει.

*

Γλάροι κάτασπροι λούονται στο γαλανόν άφρό σου, στα δάση μέσα τα πυκνά άντιλαλούν πουλάκια, μικρα ψαράκια παίζουνε στο άλυρό νερό σου και της βαρκούλας τα κουπιά σχίζουσι μικρά αύλάκια.

*

Σπίτια, παλάτια όλόλευκα και κυπαρίσσια μαύρα, πάντοτε κατοπιρίζονται στ' άφράτα κήματά σου, καράβια πλέουν το πρωί με της αύγης την αύρα και τα δελφίνια χαρωπά πετοϋν στα ρεύματά σου

*

Με τ' άσπλαγχο το πέλαγος, σύ, Βόσπορε, δεν μοιάζεις, δεν προσπαθείς ν' αποπλανᾷς με τα άγνά σου κάλλη, άδικα σ' τα δύστυχα καράβια δεν άρπάζεις και τα νερά σου ήρεμα κυλιόνται στ' άκρογαλι.

X.

ΔΙΑ ΤΑΣ ΚΥΡΙΑΣ

Ἡ ζηλεία.

Ὁ Maurice Prax εἰς ἓν γαλλικὸν φύλλον ἐξετάζει τὴν ζηλείαν, ἡ ὁποία παρατηρεῖται εἰς τὸν ἔρωτα. Κατὰ πολλοὺς, λέγει, τρόπους ὠρίσθη ἡ ζηλεία. Μερικοὶ τὴν ἐχαρακτήρισαν ὡς «ἀνησυχίαν τοῦ ἔρωτος», ἄλλοι ὡς «ἔρωτα, ὅστις δὲν ἀνέχεται καταμερισμούς», ἕτεροι ὡς «αἰσθημα, τὸ ὁποῖον ἀναγκάζει τὸν ἄνθρωπον νὰ περιφρονῇ καὶ νὰ μισῇ ἐκεῖνον, τὸν ὁποῖον ἀγαπᾷ».

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι τὸ περὶ ζηλείας ἐν τῷ ἔρωτι ζήτημα εἶναι τελείως ἀνεξάντλητον, διότι ἡ ζηλεία παρουσιάζεται ὑπὸ πολλὰς μορφὰς καὶ εἶναι πολλάκις ἀνάλογοι τῆς ἀναπτύξεως τοῦ ἀτόμου καὶ σχετικαὶ πρὸς τὸν πολιτισμὸν τῆς ἐποχῆς. Ἐκ τούτου προέρχονται καὶ οἱ διάφοροι ὀρισμοὶ αὐτῆς καὶ τὰ ποικίλα φιλολογικὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα ἔχουσι αὐτὴν ὡς βᾶσιν. Εἶναι καλὴ ὁμως ἡ κακὴ; εἶναι ἐνδειξις ὑπερβαλλούσης ἀγάπης ἢ σημεῖον μοχθηρᾶς ψυχῆς;

Κάποιος εἶπεν: Ἡ ζηλεία εἶναι ἓνα παραπέτασμα, τὸ ὁποῖον, τιθέμενον πρὸ τοῦ παραθύρου τῆς ζωῆς, ἐμποδίζει νὰ βλέπωμεν τὸν ἥλιον, τὸ φῶς, τὴν χαρὰν, ἐνὶ λόγῳ ὅτι εἶναι καλὸν καὶ ὠραῖον».

Ἡ ζηλεία κατ' ἀρχὴν προδίδει ἔλλειψιν ἐμπιστοσύνης εἰς ἑαυτὸν. Οἱ ζηλότυποι ἀμφιβάλλουσι περὶ τοῦ πρὸς αὐτοὺς ἔρωτος τῶν ἄλλων, διότι αἰσθάνονται ὅτι δὲν εἶναι ἱκανοὶ νὰ προκαλέσωσι τὸν ἔρωτα αὐτόν. Εἰς κύριος εἶναι πολὺ ἄσχημος καὶ ἔχει μίαν ὠραίαν γυναῖκα· τὸ γνωρίζει ὅτι εἶναι ἄσχημος καὶ δι' αὐτὸ δὲν δύναται κατὰ βᾶθος νὰ δεχθῇ ὅτι

ἡ γυναῖκά του τῷ εἶναι πιστή. Ἴδου διατί εἶναι ζηλότυπος.

Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ εἰς τὴν γυναῖκα. Καὶ ὅμως αἱ ἰδέαι αὐταὶ εἶναι γελοῖαι· ὑπάρχουσιν ἄσχημοὶ ἄνδρες καὶ ἐπίσης δυσειδεῖς γυναῖκες, αἱ ὁποῖαι ἀγαπῶνται πιστῶς καὶ περιπαθῶς. Καὶ ποῖα ἐξ ὑμῶν δὲν ἐγνώρισε τοιοῦτους; Ἰδιαίτερον χαρακτηριστικὸν τοῦ ζηλοτύπου εἶναι νὰ λέγῃ ὅτι δὲν εἶναι ζηλότυπος. Ἐν τούτοις ὅσον περισσότερον προσπαθεῖ νὰ τὸ ἀποκρύψῃ, τόσο καὶ περισσότερον φλέγεται ὑπὸ τῆς ζηλοτυπίας. Οἱ ζηλότυποι εἶναι ἀληθινὰ δυστυχεῖς.

Ἐπάρχουν καὶ ζηλότυποι ἐξ ὑποκρίσεως διὰ νὰ φαίνονται ὅτι ἀγαπῶσιν. Οἱ ἄνθρωποι αὗτοι εἶναι κακοῦθεις, μεταχειρίζονται τὴν ζηλοτυπίαν διὰ νὰ ἐξαπατῶσιν. Ὅπως ὑπάρχουν καὶ ἕτεροι, πρὸ πάντων γυναῖκες, ὁμολογήσατε, αἱ ὁποῖαι εἶναι ζηλότυποι ἐκ συστήματος καὶ ἐκ στενῆς ἀντιλήψεως.

Ὁ σύζυγος ἐρωτώμενος ὑπὸ τῆς συζύγου του περὶ μιᾶς φίλης τῆς, ἂν μὲν φανῇ ἀδιάφορος, γεννᾷ ὑπονοίας ὅτι κάτι κρύπτει, ἂν πάλιν τὴν ἐπαινέσῃ, ἀλλοίμονον εἰς αὐτόν.

Ἡ ἐρωτικὴ ζηλοτυπία ἔχει χύσει ποταμούς αἱμάτων καθ' ὅλην τὴν σειρὰν τῶν αἰώνων. Κατέστη ἀναπόσπαστος τοῦ ἔρωτος σύντροφος.

Τί φρονεῖτε περὶ αὐτῆς, προσφιλεῖς ἀναγνώστριαι; Εὐχαρίστως θ' ἀνεγίνωσκον τὰς ἰδέας σας, ἂν ἔχετε τὴν καλοσύνην νὰ μοῦ τὰς γράψετε. Θὰ δημοσιεύσω τὰς καλλιτέρας.

ΦΙΛΟΜΗΛΑ

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Κηλίδες ἐπὶ τοῦ νικέλλου.

Πολλάκις τὰ νικέλλινα σκευῆ καλύπτονται ἀπὸ κηλίδας ὀξυδώσεως (σκουριά). Ὁ καλλίτερος τρόπος καθαρισμοῦ εἶναι νὰ ἐπιχρίσῃ τις τὰς κηλίδας διὰ λίπους, τὸ ὁποῖον ἀφίνομεν ἐπ' αὐτῶν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας. Κατόπιν τρίβομεν τὸ μέταλλον μὲ ὑφασμα βουτηγμένον εἰς ἀμμονιάκ, τοῦθ' ὕπερ ἀφαιρεῖ τὸ λίπος καὶ τὰς κηλίδας.

Κηλίδες μελάνης.

Διὰ ν' ἀφαιρέσετε κηλίδας μελάνης ἀπὸ τῆς τραπέζης ἢ οἴουδῆποτε ξύλου, βρέξατε τὴν κηλίδα μὲ χλωροδρικὸν ὀξύ καὶ πλύνετε κατόπιν μὲ ἄφθονον ὕδωρ.

Ἐπιδιόρθωσις κρέπιον.

Διὰ νὰ σιδηρώσετε κρέπιον καὶ νὰ τὸ κάμετε ὡς νέον, ἀπλώσατέ το ἐπὶ τῆς τραπέζης, καρφισώσατέ το ἐπ' αὐτῆς. Κατόπιν τὸ καλύπτετε μὲ λευκὸν ὑφασμα βρεγμένον καὶ τὸ σιδηρόνετε ἕως οὗ τὸ πανὶ στεγνώσῃ· τὸ κρέπι σας τότε ἔγινε καινούργος.

ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ

ΦΑΓΗΤΑ ΚΑΙ ΓΛΥΚΥΣΜΑΤΑ

Κυδωνόπαστον.

Ἀφοῦ βράσετε τὰ κυδώνια, περνᾶτε τὸ ζουμί, τὰ δὲ κυδώνια τὰ περνᾶτε ἀπὸ σύταν εἰς ἓνα ταψί, ζυγίζετε αὐτὸν τὸν πουρέν, λ. χ. εἰάν εἶναι μία ὀκά τὰ κυδώνια (πουρέ) βάζετε 300 δρ ζάχαριν εἰς μίαν χύτραν τοῦ γλυκοῦ, ρίπτετε μέσα τὸν πουρέν καὶ ἀνακατώνετε εἰς σιγανὴν φωτιὰν μὲ μίαν κουτάλαν ἀφοῦ ἀνακατώσετε ἐπὶ τρία τέταρτα τῆς ὥρας, τὸ κυδωνόπαστον θὰ εἶναι ἑτοιμον, ρίπτετε 100 δρ ἀμύγδαλον ψιλοκομμένον καὶ ὀλίγην κανέλλαν κοπανισμένην, ἀνακατώνετε νὰ ἐνωθοῦν καλὰ καὶ τὸ κενώνετε εἰς ἓνα ταψί ἀλειμμένον μὲ ὀλίγον καλὸ λάδι, τὸ στρώνετε καλὰ καὶ τὸ ἀφήνετε νὰ κρυώσῃ· ἀφοῦ κρυώσῃ τὸ κόπτετε εἰς μπακλαβῶτὰ τεμάχια.

ΜΑΡΙΑ

ΠΡΟΣΕΧΩΣ :

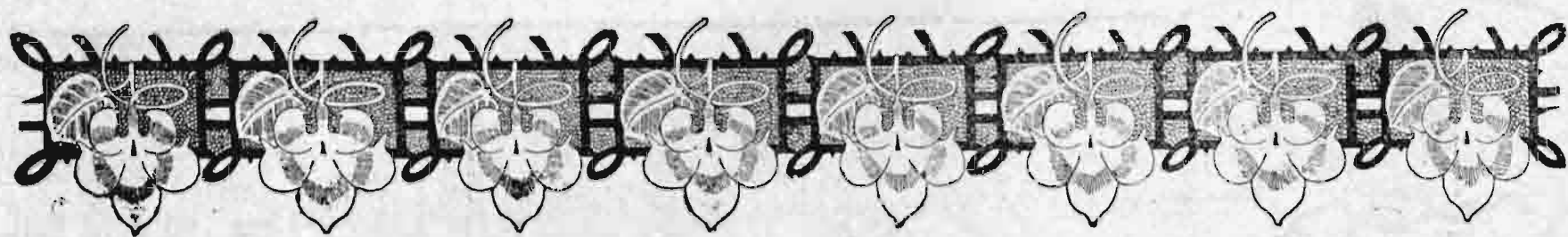
“ Η ΓΥΝΗ ”

ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟΣ ΟΔΗΓΟΣ ΤΗΣ ΚΟΡΗΣ, ΤΗΣ ΝΕΑΝΙΔΟΣ, ΤΗΣ ΕΓΓΑΜΟΥ

μὲ ποικίλας καὶ ἀφθόνησ συνταγὰς πρὸς διατήρησιν τῆς ὑπαρχούσης καλλονῆς καὶ δημιουργίαν νέας. Ἔργον πρωτότυπον καὶ μοναδικὸν εἰς τὴν γλῶσσάν μας, ὀφειλόμενον εἰς τὰς ἐνδελεχεῖς εἰδικὰς μελέτας τοῦ διαπρεποῦς καὶ γνωστοτάτου τῆς πόλεώς μας ἱατροῦ κ. Μ. ΜΩΥΣΕΙΔΟΥ, διευθυντοῦ τοῦ ἱατρικοῦ περιοδικοῦ «Ἰπποκράτους» καὶ ἐκ τῶν τακτικῶν συνεργατῶν τοῦ «Ἀπ' Ὀλα».

Οὐδεμία κόρη, οὐδεμία νεάνις, οὐδεμία γυνὴ πρέπει νὰ μείνῃ χωρὶς ν' ἀναγνώσῃ τὸ θαυμάσιον αὐτὸ ἔργον τὸ ὁποῖον θὰ τῆς χαρίσῃ: διαρκὴ ὑγείαν, αἰωνίαν ἀνθηρότητα καὶ παντοτεινὸν σφρόγος. Τὸ ἔργον ἀποτελεῖται ἐκ 2 τόμων ἐκ 200 περίπου σελίδων ἑκάστου. Τιμὴ τόμου γρόσια 5.

Ἐγγραφαὶ γίνονται: Ἐν Πέραν: Γραφεῖα «ἸΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ», ὁδὸς Χατζη-Ἀχμεῖ, ἀρ. 6 — Ἐν Γαλατῆ: Γραφεῖα τοῦ «ΑΠ' ὈΛΑ», Περμποπᾶ. Ἐγγραφαὶ γίνονται: Ἐν Πέραν: Γραφεῖα «ἸΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ», ὁδὸς Χατζη-Ἀχμεῖ, ἀρ. 6 — Ἐν Γαλατῆ: Γραφεῖα τοῦ «ΑΠ' ὈΛΑ», Περμποπᾶ. Ἐγγραφαὶ γίνονται: Ἐν Πέραν: Γραφεῖα «ἸΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ», ὁδὸς Χατζη-Ἀχμεῖ, ἀρ. 6 — καὶ παρὰ τῆ διευθύνου τῆς «ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ τῶν ΚΥΡΙΩΝ». Τῷ αἰτοῦντι ἀποστέλλεται ἡ σχετικὴ ἀγγελία.

ΤΑ ΕΥΘΥΜΑ ΚΑΙ ΤΑ ΤΕΡΠΝΑ

BYZANTINAI HMEPAI

Η ΕΒΔΟΜΑΣ

Επί τέλους! Δυνάμεθα πλέον να καυχηθώμεν, ότι τὸ Σύνταγμα καὶ ἡ ἰσοπολιτεία ἐδραιώθησαν ἐν Τουρκίᾳ. Μέχρι τοῦδε αἱ βιαιοπραγίαι καὶ παρανομίαι τῶν Ἀρχῶν ἐγένοντο μόνον ἐν ταῖς ἐπαρχίαις. Ἀπὸ τῆς παρελθούσης ὁμως ἐβδομάδος τὰ ἀγαθὰ αὐτὰ ἀπολαμβάνουσι καὶ οἱ κάτοικοι τῆς Πρωτεύουσας. Αἱ κακώσεις ἤρχισαν ἀπὸ τὴν Μακεδονίαν καὶ τὴν Ἡπειρον καὶ κατέληξαν εἰς τὸν κ. . . Ἡπειρον, ὅστις ἀπέθανεν ἤδη ἐν Πριγκήπῳ ἐκ τῶν πολλῶν περιποιήσεων τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων.

Εὐτυχῶς τὸ πρᾶγμα δὲν ἐσταμάτησεν ἕως ἐδῶ. Προχθὲς πάλιν εἰς τὸ Πέραν ἐπανελήφθησαν αἱ ἀστυνομικαὶ φιλοφρονήσεις καὶ δεκάς πολιτῶν ἐτραυματίσθη.

Εὐγε! Αὐτὸ θὰ ᾔῃ Ἰσότης!

★

Μολονότι δ' αἱ ἀρχαὶ μας δὲν ἐννοοῦν νὰ ἀλλάξουν πορείαν, ὁ καιρὸς ἐν τούτοις ἤλλαξε καὶ ἀπὸ τεσσάρων ἤδη ἡμερῶν ἔχομεν καιρὸν ψυχρὸν. Τὰς νύκτας πρὸ πάντων ὁ καιρὸς εἶνε χειμερινός. Πῶς ὁμως νὰ ἐξηγηθῇ ἡ τοσοῦτον ἀπότομος μεταβολὴ τοῦ καιροῦ; Ἄλλοι μὲν λέγουσιν ὅτι ἡ μεταβολὴ αὕτη προήλθεν ἐκ τῆς ψυχρότητος τῶν σχέσεων τῆς Γερμανίας πρὸς τὴν Γαλλίαν, ἄλλοι δὲ πάλιν ἰσχυρίζονται ὅτι ἡ ψυχρότης προήλθεν ἐκ τῆς ψυχραϊμίας, μετὴν ὅποιαν ἡ Κυβέρνησις διεξάγει τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν!

★

Λόγου γενομένου περὶ ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, δὲν θὰ ἦτο ἀσχοπον νὰ ἐξετάσωμεν τὰ ἐνδιαφέροντα ἡμᾶς πολιτικὰ γεγονότα.

Εἶναι γνωστὸν, ὅτι ἡ Γαλλία καὶ ἡ Γερμανία ἔχουν διαφορὰς ἐπὶ τοῦ Μαρόκου. Ἐν τῇ συζητήσει ἐπενέβησαν ἡ Ἀγγλία, ἡ Αὐστρία καὶ ἡ Ἰσπανία, ἐπικρίνουσαι τοῦτο ἢ ἐκεῖνο τὸ σημεῖον. Ἐν τῷ μεταξύ ὁμως ἐπεμβαίνει καὶ ἡ Ἰταλία καὶ ζητεῖ οὐχὶ μέρος τοῦ Μαροκίνου ἐδάφους, ἀλλὰ τοῦ ἰδιοῦ μας, τὴν Τριπολιτίδα.

Τὶ εἶδους λογικὴ εἶνε αὕτη δὲν δυνάμεθα νὰ ἐξηγήσωμεν. Τὸ βέβαιον εἶνε, ὅτι καὶ αἱ Δυνάμεις ἔχουν τὴν ἀδυναμίαν των καὶ εἰς τὴν περιστασιν αὕτην φαίνεται, ὅτι ἡ Ἰταλία ἔχει ἀδυναμίαν ἐπὶ τῆς Τριπολιτίδος!

★

Εὐτυχῶς τὸ πάθημα τῆς Γερμανίας θὰ ἀναχαιτίσῃ τὴν Ἰταλίαν εἰς τοὺς κατακτητικούς σκοπούς της. Διότι, εἶνε γνωστὸν, ὅτι τὸ Μαροκινὸν ζήτημα ἐγένετο ἀφορμὴ νὰ γίνουσι μεγάλα καταστρώφαι ἐν τοῖς Χρηματιστικαῖς κύκλοις τῆς Γερμανίας, ὅπου ἀπωλέσθησαν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ περὶ τὰ 500 ἑκατομμύρια!

Ὁ ἐπικρατήσας ἐν Γερμανίᾳ πανικός ἦτο πρωτοφανής. Καθὰ μᾶς βεβαίως ὁ κ. Κέντρος, ἔμπορος . . . πανικῶν ἐν τῇ πόλει ἡμᾶς, οἱ πανικοὶ θὰ ἐπαναληφθῶσιν ἐν Γερμανίᾳ.

Τοῦναντίον ἐν Γαλλίᾳ ἐπικρατεῖ ἄκρα ψυχραιμία, τὴν ὅποیان οἱ Γάλλοι ἀντιλοῦσιν ἀπὸ τοὺς συμμάχους Ἀγγλους, οἱ ὅποιοι εἶνε ἀρκετὰ ψυχροὶ!

Αἱ ἐφημερίδες τῆς πόλεώς μας δὲν εἶχον ἀδίκον νὰ ἐγκωμιάζουσι τὰ προσόντα τοῦ τέως δημάρχου τῆς πόλεώς μας, ἰσχυρίζόμενοι ὅτι εἶνε ὁ μόνος ἄνθρωπος, ὅστις θὰ παράσχῃ ὑπηρεσίας εἰς τὴν πατρίδα.

Πράγματι, ἀπ' ἧς ἡμέρας ὁ κ. Δήμαρχος παρητήθη, ἡ χολέρα περιήλθεν εἰς ἡμεῖς. Εἶμεθα δὲ τῆς γνώμης, ὅτι ἐὰν καὶ ὅλοι οἱ ἰατροὶ τῆς πόλεώς μας ἐπιχειρήσουσι ταξείδια ἀναφυγῆς εἰς Εὐρώπην, ἡ χολέρα θὰ μᾶς ἀφίσει . . . ὕγειαν!

Τὸ παράδειγμα τοῦ δημάρχου μας μιμηθέντες καὶ οἱ δημορχιακοὶ ἰατροὶ Ἀρτάκης, ἐγκατέλειψαν τὴν χολεροδόλητον πόλιν των καὶ ἦλθον εἰς τὴν πρωτεύουσαν.

Ἡ στάσις τῶν ἐν λόγῳ ἰατρῶν εἶναι πατριωτικὴ. Ἀπόδειξις δὲ τούτου εἶνε ὅτι ἦλθον εἰς τὴν πρωτεύουσαν δι' ἀτμοπλοίου τῆς . . . Πατριωτικῆς!

★

ΟΡΙχτερ, καθὰ ἐκ τῶν πραγμάτων ἀποδεικνύεται, εἶναι πρώτης τάξεως βαγαμπόντης! Ἀφοῦ ἀτησχόλησεν ἐπὶ τόσας ἡμέρας τὴν καρτὴν ἡμῶν κοινὴν γνώμην, τώρα ἀσχολεῖται εἰς τὴν περιγραφὴν τῶν ἐντυπώσεών του, αἱ ὅποιαι δὲν εἶναι τόσον κολαζευτικαὶ δι' ἡμᾶς.

Ἦδη ὁ Ρίχτερ διατρίβει εἰς Ἰένναν, ὅπου ἀναμένει τὴν εἰς ἐνδιαφέρουσαν κατάστασιν εὐρισκομένην κυρίαν του καὶ ἡ ὅποια πιθανῶς ἐν Ἰέννῃ θὰ κίμῃ τὴν . . . γέννα τῆς!

★

Ωραιότερον μᾶθημα δὲν ἠδύνατο νὰ γίνῃ εἰς τὰς προκλητικὰς ἐνδυομένας κυρίας μας. Αἱ ἐφημερίδες ἀνέγραψαν ἤδη, ὅτι προχθὲς δύο κυρίαὶ μετέβησαν πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν χολεροβλήτων τῶν Ἐθνικῶν Νοσοκομείων. Καὶ ἐπειδὴ δὲν ταῖς ἐπετρόπη ἡ εἰσοδος, δύο ἄγνωστοι ἐπροθυμοποιήθησαν νὰ ταῖς ὑποδείξουν τοὺς χολεροβλήτους ἀπὸ τὸ ὄπισθεν μέρος. Αἱ ὡραῖαι κυρίαὶ — διότι ἦσαν ὡραῖαι — ἦσαν κυριολεκτικῶς λυσσασμέναι νὰ ἰδοῦν τοὺς χολεροβλήτους, ἀφοῦ ἔκαμαν τόσον δρόμον. Ὅταν δὲ εὐρέθησαν εἰς τὸ ὑποδειχθέν μέρος, οἱ ἄγνωστοι, λυσσασμένοι καὶ αὐτοί, ἐπετέθησαν κατὰ τῶν κυριῶν καί, ἀφοῦ τὰς ἐδάγκισαν εἰς τὸν λαιμὸν καὶ τὰς ἐφίλησαν, ἰπῆλθον.

Εὐτυχῶς εἰς τὴν περιστασιν αὕτην ἤρωες δὲν ἦσαν ὄργανα τῆς ἐξουσίας, ὅπως συνήθως, ἀλλ' ὄργανο - παῖκται.

★

Επιτυχέστερος τίτλος ἀπὸ τὸν τίτλον τοῦ περιοδικοῦ, τὸ ὅποιον θὰ ἐκδώσουσι οἱ μαλλιαροὶ, δὲν ἠδύνατο νὰ ὑπάρξῃ. «Ἄνω Κάτω» εἶνε ὁ τίτλος! Ἀφοῦ δηλαδὴ μετὰ τὴν τελευταίαν πανωλεθρίαν ἔγιναν ἄνω-κάτω οἱ μαλλιαροὶ, πολὺ καλῶς ἐπράξαν νὰ ἐκδώσουσι τὸ «Ἄνω Κάτω».

Οἱ μαλλιαροὶ δὲν ἔχουν γνῶσιν τῶν πράξεων των. Καὶ ἰδοὺ ἐρχεται ἀπὸ τὸ Παρίσι ἐν τηλεγράφῳ τοῦ κ. Ψυχάρη διὰ νὰ τοὺς βάλῃ εἰς τὴν θέσιν των, ὅχι ἐννοεῖται εἰς τὴν διδασκαλικὴν καὶ ἐφορευτικὴν . . . θέσιν.

Ἴδου τὸ τηλεγράφημα:

Ἀμμουσάκη

Σταβροδρόμῳ,

Ἐμπνευσθὴ Θεοπέσια. Ἐπανόγραμμα «Ἄνω Κάτω» καθαρὰ βουσιάνικο. Μεταφράστε τὸ «Κατακέφαλα».

Ψυχάρης.

Δὲν γνωρίζομεν ἂν οἱ ἐκδόται θὰ μεταφράσουσι τὸ «Ἄνω Κάτω» εἰς «Κατακέφαλα». Πάντως ὁμως θὰ τοὺς ἐλθῇ ἡτάλιν καρμιά . . . κατὰ κεφαλίαν, προσερχομένη ἀπὸ κακοκεφαλίαν!

Τῆς στιγμῆς.

Κατόπιν τοῦ θορύβου διὰ τὴν κλοπὴν τῆς Τζοκόντας.

— Πῶς σοῦ φαίνεται τὸ μεϊδιάμα τῆς Τζοκόντας;

— Μεϊδιάμα . . . οἴκτου διὰ τὰς τόσας ἀνοησίας, ποῦ λέγονται καὶ γράφονται ἐξ αἰτίας της.

ΤΟ ΚΟΛΥΒΡΙΟΝ

ΓΝΩΣΤΟΙ ΤΥΠΟΙ

Ο ΠΑΝΤΑΧΟΥ ΠΑΡΩΝ

Ἀρχίζω ἀπὸ τὸ ἀνάστημά του: λαμπάδα μισοκαμμένη! Τὰ μάτια του, σπινθηροβόλα ὅπως τὸ πνεῦμά του. Φανατικός τῆς γελοιοθεραπείας θιασώτης. Ἐφαρμόζει τὰς ἀρχάς του καὶ ἐκεῖ ἀκόμη ποῦ δὲν πρέπει. Αἰδήμων ὡσάν τὴν Μαργαρίτα τοῦ Φάουστ. Καὶ αὐτὸ ἀκριβῶς τὸν κάμνει νὰ τὸν λαχταροῦν ἡ κοπέλλης.

Ὁ καυμένος! φαίνεται τοῦλάχιστον τόσον ἀθῶος, τόσον παρθενικός. Πολλοὶ φίλοι του λέγουσι ὅτι εἶναι ὑποκριτής. Ἄλλως τε, καὶ τὸ χρῶμα τοῦ προσώπου του τὸν προδίδει: δὲν κοκκινίζει ποτέ του. Εἶναι στερεότυπον ὅπως τὰ βιβλία τῆς Λειψίας: πρασινοκίτρινον. Ναι! ἀλλ' ἔχει τὸ προτέρημα νὰ κερδίῃ καρδιαῖς. Κατακτητὴς ὅσον ὀλίγοι . . .

Εἰς τὰς συναναστροφὰς δὲν γνωρίζουν πῶς νὰ τὸν ὑποχρεώσουσι. Τὰ πάντα εἰς τὴν διάθεσίν του. Ἐξηγοῦμαι: Ἐρχεται πρῶτος εἰς τὸ τσάι. Ὑπερβαίνει καὶ τοὺς Κινέζους. Πίνει ἕνα Ἀγλαῖον Πέλαγος. Ποῦ τὸ χωρεῖ καὶ πῶς τὸ κατορθώνει, μυστήριον.

Καλόβολος, bon enfant, καλὴ συντροφιά, ἔσοχος ἰσπότης, μολονότι πάντοτε πεζὸς καὶ χωρὶς ντάμα.

Ἰδιαιτέρον χαρακτηριστικόν: Ὡς συγγραφεὺς ἀμίμητος. Εἶναι λίγ' ἀπ' ὅλα.

Ἐγώ.

ΕΙΣ ΤΗΝ LIBRAIRIE DES ÉCOLES

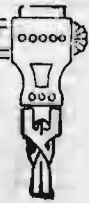
Πλατεία Τοῦνελ, ἀρ. 525 (πρὸφῃν Χριστοδούλου) εὐρίσκετε πάντοτε μὲν, ἰδίᾳ δὲ τώρα, πάντα τὰ σχολικὰ βιβλία σας, εἰς πλοῦτον συλλογῆς ἀμύθητον, γαλλικά, γερμανικά, ἀγγλικά, τὰ τουρκικά σας καὶ πάντα τὰ ἑλληνικά εἰς τιμὰς πολὺ εὐθηνάς. Ἐκτός τούτων, ἐπιστημονικά, φιλοσοφικά, ἰατρικά, περιοδικὰ κτλ. κτλ.

Ἡ γραφικὴ σας ὄλη καὶ διὰ τὰ Σχολεῖα καὶ διὰ τὰ Γραφεῖα εἰς συλλογὴν ἐκλεκτὴν καὶ ἀπαράμιλλον. Μελανοδοχεῖα θρανίων ἐκ πορσελάνης, κιμωλία γαλλικὴ ἐξαιρετος. Πίνακες καὶ ἄτλαντες. Τιμαὶ ἀνεπίδεκτοι συναγωνισμοῦ. Οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις βιβλιοπῶλαι καὶ χαρτοπῶλαι ἀπολαύουσιν ἐξαιρετικῶν τιμῶν.

Sauvagent

ΑΠΟ ΣΑΒΒΑΤΟΥ ΕΙΣ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ

ΔΙΑΦΟΡΑ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἡ ἔφορος τῶν σχολῶν Νιγδης διὰ γράμματος αὐτῆς, ἀναγνωσθέντος ἐν συνεδρίῳ τοῦ Μ. Συμβουλίου, ζητεῖ τὰ ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς τῆς Ἰ. Μητροπόλεως τῆς ἐπαρχίας Ἰκονίου διασωθέντα εἰς τὰ ἐρείπια χρήματα. Τὸ Συμβούλιον ἀνεγνώρισε 400 λίρας ὡς ἀνηκούσας εἰς τὴν κοινότητα, τὰς δὲ λοιπὰς 270 εἰς τὸν μακαρίτην μητροπολίτην.

— Τὴν Τρίτην συνεδρίασεν ἡ Ἰ. Σύνοδος· κατὰ τὴν συνεδρίαν ταύτην ἀνεγνώσθησαν τηλεγραφήματα τῆς ὑποδιοικήσεως Κυδωνιῶν καὶ Μοσχονησιῶν ὑπὲρ τῶν αἰτημάτων τῶν Πατριαρχείων.

— Ἐπὶ Συνόδου ἀνεγνώσθη γράμμα τοῦ μητροπολίτου Χαλκηδόνος, ἀγγέλλοντος τὰ τοῦ φόνου τοῦ ἀτυχοῦς Δημ. Ἡπειροῦ. Ἐνεκρίθη νὰ σταλῆ τακρίδιον, δι' οὗ νὰ ἐκφράζηται ἡ λύπη τῆς Ἐκκλησίας διὰ τὰ συμβαίνοντα.

— Ὁ μητροπολίτης Σαράντα-Ἐκκλησιῶν ἀγγέλλει ὅτι συνεπεῖρα συκοφαντίας αἱ ἀρχαὶ συλλαμβάνουσιν ἀθώους πολίτας, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ πολλοὺς προκρίτους.

— Ὁ μητροπολίτης Γρεβενῶν καὶ οἱ κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας ἀναφέρονται εἰς τὸ Πατριαρχεῖον διὰ τὰς αὐθαιρεσίας τῶν ἀρχῶν καὶ τὰ ὄργανα τῶν ρουμανιζόντων, παριστῶντες τὴν κατάστασιν ὡς πολὺ ζοφεράν. Ἐνεκρίθη συνοδικῶς νὰ ἐπιστηθῆ ἡ προσοχὴ τῆς Κυβερνήσεως.

— Τὴν Τετάρτην ἐγένετο ἡ τελετὴ τῆς τοῦ θεμελίου λίθου καταθέσεως τοῦ εἰς τὰ Ἐθν. Νοσοκομεῖα ἀνεγερθησομένου Σκουλοδελίου Ὀφθαλμιατρείου. Τῆς τελετῆς προέστη ἡ Α. Θ. Π. ὁ Οἰκουμ. Πατριάρχης.

— Τὴν Πέμπτην μετὰ τῆς συνήθους τάξεως ἐγένετο ἐν τῷ Πατριαρχικῷ ναῷ ἡ τελετὴ τῆς Ἰνδίκτου.

— Ὁ ἁγιασμὸς τῆς Μ. Σχολῆς ἀνεβλήθη συνεπεῖρα τῆς χολέρας.

— Καὶ ἡ πρωτεύουσα διεβίβασεν εἰς τὴν Ὑψηλὴν Πύλιν ψήφισμα ὑπὲρ τῶν αἰτημάτων τῶν Πατριαρχείων.

Ἐξωτερικά.

Ἡ Τζοκόνδα δὲν ἀνευρέθη, καίτοι εἶχε διαδοθῆ τοῦτο πρὸ τινῶν ἡμερῶν.

— Οἱ ὄπαδοὶ τοῦ πρῶην Σάχου τῆς Περσίας ἀνευ οὐδεμιᾶς ἀντιστάσεως κατέλαβον τὴν πόλιν Μαράν. Ἦδη ἀγγέλλεται ἦττα τοῦ πρῶην Σάχου, ἀπερχομένου πρὸς βορρᾶν.

— Ἡ Γερμανία, λέγουσιν ὅτι ὑποκινεῖ τὴν Ἰσπανίαν εἰς ἐνεργὸν δράσιν ἐν Μαρόκῳ, ἵνα οὕτω φέρει ἀντιπερισπασμὸν εἰς τὴν Γαλλίαν.

— Ὁ Τσάρος ἐφθασεν εἰς Κίεβρον, ἵνα παραστῆ εἰς τὰ τελεσθησόμενα μεγάλα ρωσικὰ γυμνάσια.

— Εἰς τὰ μεγάλα στρατιωτικὰ τῆς Γερμανίας γυμνάσια, τὰ ὁποῖα θὰ γίνωσιν ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐποπτεῖαν τοῦ αὐτοκράτορος, θὰ μετάρχωνται πλείονες τῶν 100 χιλ. ἀνδρῶν, 2 πηδαλιουχούμενα καὶ ἰσάριθμα ἀεροπλάνα.

— Ὁ Ριφαὶτ πασᾶς ἐπέδωκε τὰ διαπιστευτήριά του εἰς τὸν πρόεδρον τῆς Γαλλ. Δημοκρατίας Φαλλιέρ.

Ἐσωτερικά.

Τηλεγραφήματα ἐκ Βᾶν ἀγγέλλουσιν ὅτι οἱ Κοῦρδοι ἀποθρασύνονται.

— Τὴν Τρίτην ἐφθασεν ἐν ταῦθα ἡ Α. Υ. ὁ διάδοχος Γιουσοῦφ Ἰζεδδὶν ἐκ τοῦ ἀνά τὴν Γερμανίαν ταξιδίου του.

— Καίτοι ἐνομίσθη ὅτι ὁ συμβιβασμὸς τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Στρατιωτικῶν ἐθεωρεῖτο γεγονός, ἐν τούτοις ἐκυκλοφόρησε φήμη περὶ παραιτήσεως τοῦ Ναῖλ βέη, ἂν μέχρι τοῦ Βαϊραμίου δὲν λυθῆ ὑπὲρ αὐτοῦ τὸ ζήτημα.

— Σκανδαλώδεις σκηναὶ ἔλαβον χώραν ἐν Πέραν μετὰ τῶν ἀστυνομικῶν καὶ πολιτῶν, ἐξ ἀφορμῆς τῆς συλλήψεως ἐνὸς λοταριατζῆ. Οἱ ἀστυνομικοὶ ἐπετέθησαν κατὰ τοῦ συγκεντρωθέντος πλήθους μετὰ ἐφ' ὄπλου λόγην. Ἐπληγώθησαν ἀρχετοὶ καὶ συνελήφθησαν περὶ τοὺς 25.

— Ἀπὸ τῆς 27 αὐγούστου — 1 Σεπτεμβρίου ἐν Κων/πόλει ἐσημειώθησαν 195 χολερικά κρούσματα, ὧν 51 θανατηφόρα καὶ 61 θάνατοι ἐκ προηγουμένων κρουσμάτων.

Ἐσπερίς. — Σήμερον ὄμιλος ἐρασιτεχνῶν, ἀποτελούμενος ἐκ μαθητῶν καὶ μαθητριῶν διαφόρων σχολῶν διδαι μεγάλην θεατρικὴν καὶ χορευτικὴν ἐσπερίδα ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Ἑλλ. Συλλόγου «Ἐρμού» τὴν 9 1/2 μ. μ. ὦραν ὑπὲρ τῶν ἐκ τῆς ἐν Πόλει πυρκαϊᾶς παθόντων. Τὸ πρόγραμμα εἶναι ποικίλον, περιλαμβάνει δὲ: α') Τὸ θῦμα, μονόλογος ἀπαγγελθησόμενος ὑπὸ τοῦκ. Μωραΐτου, β') Κασσιανή, δράμα, γ') Βέβαια-βέβαια, κωμῳδία, δ') χορός. Τιμὴ εἰσιτηρίου γρ. 20 καὶ 10. Ἐὔγε εἰς τοὺς λαβόντας τὴν πρωτοβουλίαν.

Θάνατοι. — Πένθος βαρὺ ἐπληξε τὴν οἰκογένειαν τοῦ ἀξιολύτου βουλευτοῦ κ. Γ. Μπουσίου. Ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Βασίλειος Α. Μπούσιος ἐξεμέτησε τὸ ζῆν καὶ ἐκηδεύθη τὴν Πέμπτην ἐν Χάλκῃ. Τὴν σεμνήν καὶ ἀπεριττον κηδεῖαν συνώδευσε πλήθος ἐκλεκτοῦ κόσμου, ὅστις καὶ συνεληπήθη τοὺς οἰκείους τοῦ μεταστάντος. Ἀπευθύνομεν τὰ θερμὰ μας συλλυπητήρια τῷ διακεκριμένῳ βουλευτῇ καὶ εὐχόμεθα τῷ ἀποθανόντι γαίαν ἐλαφράν.

— Μετὰ μακρὰν ἐκ καρδιακῆς παθήσεως ἀσθένειαν, ἀπεβίωσε τὴν παρελθούσαν Παρασκευὴν ἐν Πέραν ἡ Εὐφροσύνη Γ. Πολυχρονιάδου, χήρα τοῦ ἀειμνήστου Γεωργίου Πολυχρονιάδου καὶ πενθερὰ τοῦ διακεκριμένου δημοσιογράφου καὶ ἀρχισυντάκτου τοῦ «Ταχυδρόμου» κ. Γ. Οἰκονομίδου. Ἡ κηδεῖα τῆς μεταστάσεως ἐγένετο ἐπιβλητικὴ, παρακολουθοῦντος ἀρκετοῦ πλήθους τοῦ τιμῶντος τὰς ἀρετὰς τῆς θανούσης. Συλλυπούμεθα ἐγκαρδίως τοῖς συγγενέσιν αὐτῆς καὶ ἰδίᾳ τῷ ἀξιολύτῳ κ. Οἰκονομίδῃ, εὐχόμεθα δὲ τῇ μεταστάσει αἰωνίαν τὴν μνήμην.

— Σεβαστὴ δέσποινα, ἡ Ἀκριβὴ Κ. Ρηγοπούλου, ἐξεμέτησε τὸ ζῆν, μετὰ πολυῶδον νόσον. Ἡ μεταστάσα, σύζυγος τοῦ λιαν εὐφημῶς γνωστοῦ ἐν τῷ ἐμπορικῷ κόσμῳ κ. Κωνσταντίνου Ρηγοπούλου καὶ μήτηρ τοῦ προσφιλοῦς ἡμῶν συνεργάτου κ. Ἀλεξάνδρου Ρηγοπούλου, ἐκοσμεῖτο διὰ πολλῶν ἀρετῶν καὶ μεγάλης μορφώσεως, ἐτιμᾶτο δὲ τὰ μέγιστα ὑπὸ τῶν γνωριζόντων αὐτῆν. Ἀπευθύνοντες τὰ θερμὰ συλλυπητήριά μας εἰς τὸν τεθλιμμένον σύζυγον καὶ υἱόν, εὐχόμεθα τῇ μεταστάσει αἰωνίαν τὴν μνήμην.

Ἐν ὄραϊον βιβλίον. — Τὰ ὀλίγα καλὰ διδασκτικά μας βιβλία ἐρχεται νὰ πλουτισθῇ μετὰ τὸ περιπλέον ἢ ἀρτίως ἐκδοθεῖσα «Γενικὴ Ἱστορία» τοῦ γνωστοῦ λογίου κ. Ἀναστ. Δ. Ἀσημακοπούλου, συνεργάτου τοῦ «Ἀποῶνα». Κοιμωτοπωμένον καὶ πλούσιον εἰς ὠραίας εἰκόνας σχολικὸν πόνημα, δὲν ἀκολουθεῖ τὸ σὴνθηδες παρομοίων συγγραμμάτων σύστημα. Ἐκαινοτόμησε κατ' ὅλα καὶ εἰς 150 μόνον σελίδας μετὰ γλαφυρότητα καὶ εὐμεθοδίαν, ὅχι τυχαίαν, περιέλαβε τὰ ἐκλεκτότερα κεφάλαια ἐκ τῆς Ρωμαϊκῆς καὶ Βυζαντινῆς Ἱστορίας, τῆς Μεσαιωνικῆς, τῆς Τουρκίας, τῶν νεωτέρων χρόνων καὶ τῶν κυριωτέρων γεγονότων τοῦ 19ου αἰῶνος, μέχρι τῶν κατ' ἡμᾶς. Τὸ βιβλίον προορίζεται διὰ τὴν Ε', ΣΤ' καὶ Ζ' τάξιν τῶν Ἀστικῶν

Σχολῶν καὶ Παρθεναγωγείων, εἴμεθα δὲ βέβαιοι, ὅτι ὄχι μόνον οἱ μαθηταί, ἀπαλλασσόμενοι τοῦ λοιποῦ τῶν συνήθων καὶ τετριμμένων σημειώσεων καὶ ἀνιαρῶν πολλακῶν γραπτῶν βοήθημάτων, ἀποκτώσιν εὐληπτον καὶ χρήσιμον διδασκτικὸν πόνημα, ἀλλὰ καὶ οἱ διδάσκαλοι εὐρίσκουν κατάλληλον βοήθημα, οἱ δὲ φίλοι τῶν καλῶν βιβλίων τερπνὸν κατ' ὅλα ἀνάγνωσμα. Τὸ συνιστῶμεν θερμῶς ὡς ἀπαραίτητον ἐφόδιον τῆς σπουδάζουσας νεολαίας μας.

«Ἄνω Κάτω». — Ἀπὸ τὸ προσεχὲς Σάββατον ἀρχεται ἡ ἐκδοσις νέου σατυρικοῦ φύλλου ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἄνω Κάτω». Τὸ νέον φύλλον, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ γνωστοῦ σατυρογράφου καὶ πρῶην συντάκτου τοῦ «Σκορπιου» τῆς Μιτιλήνης κ. Χρ. Δεληγιαβούρη, εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι θὰ ἐκτιμηθῆ δέοντως ὑπὸ τοῦ κοινοῦ διὰ τὴν λεπτήν αὐτοῦ σάτυραν καὶ σατραριστῆν εὐθυμογραφίαν. Τὸ «Ἄνω Κάτω» θὰ ἐκδίδηται ὀκτασέλιδον, χρωματιστόν, μετὰ πολλὰς γελοιογραφίας καὶ μετὰ εὐθυμογραφικὴν ἐξ Ἀθηνῶν συνεργασίαν.

Βιβλίον χρήσιμον. — Ὁ κ. Β. Κιολεμένογλου, εἰδικὸς ἐπὶ τῶν δερμικῶν καὶ σφιλιδολογικῶν νοσημάτων ἱατρός, ἐξέδωκεν ἐσχάτως μίαν πραγματείαν ὑπὸ τὸν τίτλον: «Τὰ ἀφροδίσια νοσήματα». Εἰς τὸ περιληπτικὸν τοῦτο ἔργον, τὸ ὁποῖον ἀποτελοῦσι 56 μόνον σελίδες, ἐξετάζονται διὰ τὴν χρῆσιν τῶν πολλῶν ἢ μεταδοτικῶν τῶν νοσημάτων, ἡ διάδοσις αὐτῶν, ἡ θεραπεία καὶ ἡ καταπολέμησις. Εἰς τὴν ἐποχὴν μας, κατ' ἣν τὰ νοσήματα ταῦτα ποιοῦσι θραῦσιν καὶ μαστίζουσι τὴν ἀνθρωπότητα, ἐν τοιοῦτο βιβλίον προωρισμένον νὰ φωτίσῃ καὶ νὰ καθοδηγήσῃ τοὺς ἀναγνώστας του προωρισταὶ νὰ προσφέρῃ μεγίστην ἰσηρησίαν.

Συλλυπητήρια. — Ἐπὶ τῷ οἰκτρῷ θανάτῳ τοῦ ἐν Τσιναρίῳ προσφιλοῦς μοι Κώτσου Ἡλ. Κωνσταντινίδου ἀπευθύνω πρὸς τοὺς βαρυσπενθόντας γονεῖς καὶ συγγενεῖς αὐτοῦ τὰ βαθέα συλλυπητήριά μου. Ν. Ἐλευθ.

Συγχαρητήρια. — Εἰς τὴν ἀβροτάτην δεσποινίδα Μαριάνθη Μ., ἐορτάσασαν τὴν ὀνομαστικὴν ἐορτήν τῆς, εὐχομαι ἐκ καρδίας ἐτη πάμπολλα, μεστότατα πάσης εὐδαιμονίας, ὡς ἐπίσης καὶ τὴν ἐπιτέλεσιν παντὸς ὀνειρου τῆς. Α. Π.

Οἰκοτροφεῖον Κ. Κοσμίδου ἐν Πέραν. — Κενὸν μέγα ἐρχεται νὰ ἀναπληρώσῃ ὁ διδάκτωρ τῆς Φιλολογίας καὶ καθηγητῆς ἐν τῷ Ζωγραφείῳ κ. Κ. Κοσμίδης, διὰ τῆς ἰδρύσεως τοῦ οἰκοτροφείου του ἐν Πέραν, ὅπερ ἐφέτος ἐτελειοποιήθη. Οἱ ἐν τῷ Οἰκοτροφείῳ τούτῳ φοιτῶντες ἐξωτερικοὶ μαθηταὶ τῶν διαφόρων σχολῶν τῆς πρωτεύουσας, οὐ μόνον καταρτίζονται εἰς τὰς σπουδὰς αὐτῶν, τῇ ἐπιβλέψει τοῦ ἀκαμάτου καθηγητοῦ, ἀλλὰ καὶ οἰκογενειακῆς ὄντως τυγχάνουσι περιποιήσεως καὶ χριστιανικωτάτης μορφώσεως. Ἀνώτατον ὄριον τῶν οἰκοτρόφων δρίζεται 12 μόνον. Τὸ «Ἀποῶνα» συνιστᾷ θερμῶς τὸ ὁμογενὲς τοῦτο ἴδρυμα.

Η ΜΑΓΙΚΗ ΝΥΜΦΗ ΤΗΣ ΣΤΑΜΠΟΥΛ

(συνέχεια από σελ. 654)

Έν τούτοις άπεφάσισε ν'άκολουθήση τόν 'Ασσάρ.
— Διά ν' άναχωρήσωμεν πρέπει νά εινέλθωμεν εϊς τό δωμάτιον του Μουράτ ο φίλος μου και έγώ.
— Δέν θά δυνηθώ νά παραλάβω και τόν φίλον σας.
— Διατί ;
— Διότι τό καϊκι του Βοσπόρου φέρει άνδρας της έμπιστοσύνης του Μαλούκ.
— Λοιπόν...
— Έάν λοιπόν εισθε μαζί, δέν θ' άμφιβάλλουν πωςώς εχετε μαζί σας τά διαμάντια, ο δέ Μαλούκ θά έννοήση ότι έπροδόθη.
— Και θά ήτο πιθανόν νά τά άφήσωμεν εϊς τό Τσεραγάν ;
— Μέσα σέ τόσους άρπαγας ;
— Άλλά τών σύντροφόν μου δέν θά δυνηθώ ν' άφήσω.
— Έκεινος και τά κοράσια θά σωθούν τῆ θελήσει του Μουράτ.
Έπί μίαν άκόμη στιγμήν ο Μαλαρίας έδίστασεν, έπειτα άπεφάσισεν.
— Έστω, θά σ' άκολουθήσω.
— Πότε ;
— Τῆν ώραν που θά όρίση αυτός ο Χαμήτ.
— Πώς ; θά του όμλήσης ;
— Περι της άναχωρήσέως μου, άλλ' όχι και περι του δρόμου...
— Διατί τούτο ;
— Μῆ ζητείς πλειότερα. 'Η φρόνησίς μου εϊναι πολύ βαθειά διά νά μη ήμπορούν οί κοινοί άνθρωποι νά τῆν άποκαλήψωσι. Που θά σ' εὔρω ;
— Εϊς τῆν θύραν των Μειδιαμάτων του χαρμλίκ.
— Καλώς· θά σου εϊπώ τότε ποίαν ώρον θά με περιμένης διά νά φύγωμεν.

εζ'. Αϊ έκπλήξεις του 'Αβδούλ Χαμήτ.

Έν τέταρτον της ώρας άργότερον ο 'Αλκιβιάδης Μαλαρίας, προπορευομένου του Γέρβα, διεσκέλιζε τόν ούδόν του κομπού περιπτέρου, όπου ο Χαμήτ εζήτηι νά καταπνίξη τῆν πληξίν του διά του ύπνου.
'Ο Χαμήτ όμως δέν έκοιμάτο τῆν στιγμήν εκείνην, διότι μόλις ήγγέλθησαν οί επισκέπται, έγέγοντο άμέσως και δεκτοί. 'Η αίθουσα, ένθα εὔρίσκετο, ήτο όκτάγωνος, ήτο μελαγχολική και θλιβερά· ένόμιζε τις ότι εὔρισκετο εϊς νεκρϊκόν θάλαμον. Και όταν ο Σουλτάνος εκείνος, έξηπλωμένος επ' ένός διβανίου, με κλειστούς τούς οφθαλμούς και με τό ώχρον πύσωπον, άμυδρως φωτιζόμενον από τό σκιερόν φως του παραθύρου, έκοιμάτο, εφαινετο ως έν πτώμα εγκαταλειμμένον, άφημένον υπό της σκληράς του οικογενείας.
'Αλλά κατά τῆν άφίξιν των επισκεπτών ώρθώθη.
— Τί θέλεις, πιστέ μου Γέρβα ;
— Κάτι σοβαρόν, διότι άνευ αυτού ο πιστός σου δούλος δέν θά έτόλμα ν' άνησυχήση τόν ύπνον σου.
— Έχεις άδικον, άπήντησεν ο Χαμήτ, ή παρου-

σία σου μου εϊναι πάντοτε ευχάριστος. Πίστευσέ το, τό νά βλέπη τις φίλον και νά μη κοιμάται εϊναι καλλίτερον, παρά νά κοιμάται και νά βλέπη άγρια όνειρα.

Και ώσει μετανοήσας, διότι ώμολόγησε τās τύψεις, αι όποϊαι τόν έβασάνιζον, προσέθεσε :

— Διότι, ξεύρεις, έχω εφιάλτας, προερχομένους από στομαχικώς διαταράξεις...
— Θα σε θεραπεύσω έντός μηνών, μεγαλειότατε.

'Ο Σουλτάνος παρετήρησε τόν Μαλαριαν, ο όποιος εϊχεν έκσφενδονίση τῆν φράσιν ταύτην με πικράν ειρωνείαν.

— Εϊς τρεις μήνας... βλέπεις καλώς ότι δέν υπάρχει φάρμακον, αφού τό πεπρωμένον θά με υποχρεώση νά κόψω τῆν κεφαλήν μου τῆν έπαύριον.
'Αλλά τό γέλιο επάγωσεν επί των χειλέων του Χαμήτ.

Και ο Μαλαρίας ηρχισε νά γελά και εϊπεν :

— 'Η κεφαλή μου δέν θά πέση

— Οί δήμοί μου, ηρχισε νά λέγη ο Χαμήτ με όργήν...

— Οί δήμοί σου δέν θά χρειασθώσι, διότι ώμίλησα με τά πνεύματα και εϊμαι βέβαιος, ότι θά εὔρω τόν Μουράτ.

— Που εϊναι ; Εϊξεύρεις που εϊναι ;

— Εϊς τό άκρον της οδού του, θά τόν συναντήσω, διότι θά διατρέξω τόν αυτην οδόν.

— Τί θέλεις νά εϊπης ; εξηγήσω.

— 'Οτι εϊς ώραν όρισθείσαν από σε, και ένφ σύ θά εισαι εϊς τό δωμάτιον του Μουράτ, έγώ θά εισδύσω ως εκείνος εϊς τό παράπλευρον δωμάτιον και θά εξαφανισθώ ως αυτός χωρίς ν' άφήσω ίχνη.

— 'Αδύνατον.

— Δοκίμασε.

— Θα τό κάμω. 'Αλλά διατι δέν μου φανερόνης τό μέρος, όπου κατέφυγε ;

— Διότι τά πνεύματα εϊναι μόνον διά τούς μεμνημένους, αι επικλήσεις αι χρησιμοποιούμεναι από τούς λοιπούς θνητούς δέν έχουσι καμμίαν έννοιαν δι' ήμās και αι υποδείξεις μας μένουσι νεκρόν γράμμα διά τούς άλλους.

Σιγή επηκολούθησεν. Ο 'Αβδούλ έταπεινώσε τῆν κεφαλήν και δέν έτόλμησε νά ερωτήση πλειότερα.

— Και αυτό τό θαύμα θά γίνη ;

— Τῆν ώραν που θά θελήση ή Μεγαλειότης σας.

— Σήμερον.

— Αν τό θέλετε. 'Επί πλέον υπάρχει συμφέρον νά μη χάνωμεν καιρόν· τό έσπέρας αυτό χωρίς νά έλκύσωμεν τῆν προσοχήν δύνασαι νά μεταβῆς εϊς τό Τσεραγάν, όπου θά περιμένω τās διαταγās σου.

— Έστω.

— Ποίαν ώραν προσδιορίζεις ;

— Τῆν τρίτην μετά τῆν δύσιν του ήλιου.

— Καλώς !

— 'Αλλά δέν θά επανέλθης ;

— Μειδιάμα διεγράφη εϊς τά χελλη του ταχυδακτυλογου.

— Δέν θά εϊπω μάταια λόγια, άπήντησε, θά περιορισθώ μόνον νά σου εϊπώ, ότι εϊς τῆν ζωήν

σου εϊμαι κάτι τι περιφρονητέον, όποϊαι υπάρξεις βαρύνουσιν επί της ιδιότης σου, ή του Μουράτ ή της Γιαλμά.

— 'Αλήθεια, ώμολόγησεν ο Χαμήτ χωρίς νά έννοη ότι άπεκάλυπτε τόν πυθμένα της σκέψεώς του.

'Ο 'Αλκιβιάδης ήρωσεν ελαφρως τούς ώμους.

'Η Γιαλμά, προσέθεσεν, εὔρισκεται εϊς τās χειράς σου, όπως και οί σύντροφοί μου. Διάταξον όπως κατά τῆν άπουσίαν μου φυλακισθώσιν εϊς τό Τσεραγάν και αν δέν επανέλθω μετά του Μουράτ, φόνευσε άμφοτέρους.

— Πήγαινε λοιπόν, συνεπέρανεν ο Σουλτάνος, ως γίνη όπως λέγεις.

'Επειτα, στρεφόμενος προς τόν Γέρβα,

— Σύ μείνε κοντά μου, πιστέ μου φίλε, ή παρουσία σου θά όλιγοστεύση τās φροντίδας της διοικήσεως.

'Ο Μαλαρίας τότε υπεκλίθη και εξελθών, όταν έπλησίωσε τῆν θύραν των Μειδιαμάτων, άνεγνώρισεν τόν 'Ασσάρ.

— Τό βράδυ, εϊς τās τρεις τουρκιστί, έψιθύρισε.

— Καλά, τό πλοιάριον θά περιμείνη εϊς τῆν χαλκίνην θύραν του Τοπχανέ.

'Εν τέταρτον μετά ταῦτα ο 'Αλκιβιάδης, ο 'Ιωάννης και ή Γιαλμά συνωμίλουν χαμηλή τῆ φωνῆ. 'Ο 'Αλκιβιάδης έδωσεν εϊς τόν 'Ιωάννην τό περιδέριον των άδαμάντων, τόν πίνακα των υπογειών του Τοπχανέ, δι' των εφανερόνετο ή μυστική θύρα της αίθούσης.

'Η συνδιάλεξις έτελείωσε με τās φράσεις :

— Λοιπόν τεσσαράκοντα όκτώ ώρας μετά τῆν άναχώρησίν μου.

— Σύμφωνοι.

— Τώρα ως χωρισθώμεν, και προ πάντων δείξατε ότι μένετε δυσαρεστημένοι εκ της αιχμαλωσίας σας.

— Μείνε ήσυχος, Μαλαρία.

— Λοιπόν, τό βράδυ αυτό, θάρρος, θά σώσωμεν και τās δύο Γιαλμά.

— Και τόν Μουράτ ; άπήντησε χωρίς άρφιβολίαν ή φωνῆ του Μαλαρία.

'Αλλ' οτε άπεμακρύνθη ολίγον, έψιθύρισε :

— Ναί, σύ, μικρό πουλί, θά σωθῆς, άλλ' εκείνος φεύ ! θ' αποθάνη αιχμάλωτος, διότι ή θέλησίς του εϊναι τοιαύτη.

Ούχ ήττον ο Μαλαρίας δέν ήτο άνθρωπος, ο όποιος επαφινετο εϊς θλιβεράς σκέψεις. 'Υψωσε φιλοσοφικώτατα τούς ώμους και έτονθόρισε μεταξὺ των οδόντων του :

— Κάμε ο,τι εϊμπορείς καλλίτερον, και ο,τι θέλει ως γίνη.

'Επειτα μετέβη εϊς τό δωμάτιον και εκεί εκλείσθη, εζήγαγεν από τόν ταξιδιωτικόν σάκκον του ένα ανατομικόν κοπτήρα και ένα μικροσκοπικόν φουσητήρα, τόν όποιον έγέμισεν από άντιπυρίνην.

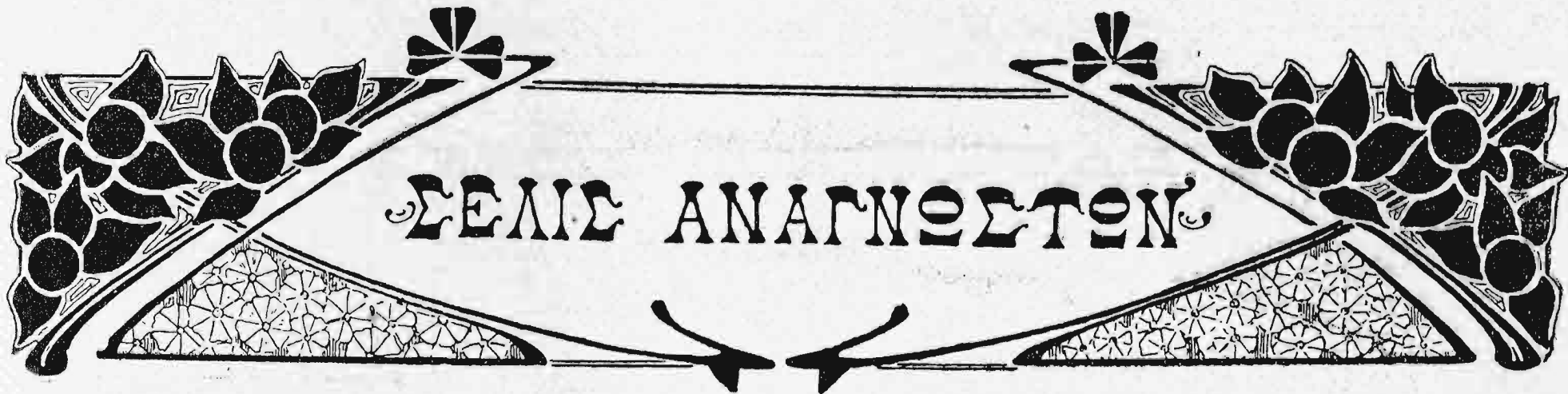
'Αφου έκαμεν αυτό, έγμνώθη και προ του καθρέπτου του, διά της δεξιάς χειρός έχάραξε τό δέρμα της άριστεράς χειρός κατά τῆν μασχάλην, έπειτα έβύθισε τό άκρον του φουσητήρος και τόν έκίνησε· τοιουτοτρόπως άφ' ένός μεν ή μικρά αίμορραγία εσταμάτησεν, άφ' έτέρου τό δέρμα άπεκολλήθη μερικά εκατοστόμετρα παρά τῆν πληγήν, σχηματίζον θήκην.

Τότε ο ταχυδακτυλογός έμειδίασε πλήρης ίκανοποίησεως.

— 'Η πολύτιμος πέτρα, που μου ένεπιστεύθη ο Ρενώ διά ν' αναγνωρισθώ από τόν Μουράτ, εὔρε τῆν κρύπτην της.

Τῆν εζήγαγε τότε από τό θυλάκιον του γιλέκου του και τῆν έθεσε στοτό δέρμα του. 'Επειτα ένεδύθη.

(άκολουθεϊ)

Ἄσ' Ὀλα

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

Ἰδρυθεῖσα τὸν Αὐγουστον τοῦ 1910.

ΤΙΜΗΜΑ ΕΓΓΡΑΦΗΣ ΕΤΗΣΙΑΣ

Διὰ τὴν Τουρκίαν (μετὰ τῶν ταχ. ιελῶν) Γρ. 25.—

τὸ ἐξωτερικὸν » » » Φρ. 8.—

Ἑξάμηνοι τὰ ἡμίση.

20 Παρ.—ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ—Παρ. 20

Τὸ «Ἄσ' Ὀλα» ἐκτυπῶνται ἐβδομαδιαίως εἰς ΔΕΚΑ ΧΙΛΙΑΔΑΣ ἀντίτυπα.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Θ. ΚΑΒΑΛΙΕΡΟΣ ΜΑΡΚΟΥΙΖΟΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ

ἈΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣ Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:

ΓΑΛΑΤΑ, ΠΕΜΠΤΟΠΑΖΑΡΟΝ, ΣΑΤΣΗ ΧΑΝ, ΑΡΙΘΜ. 16

Γκιουμουλτζιαν, Παυλίδην, Λελτ. ἐλάβ. ἐπακριβῶς προσδιωρ. τὰ ἐλλείπ. ὅπως ἀποστείλ. θὰ λαμβ. τὴν γ' ἐξαιμ.; — Αὐτόθι Γ. Κ. Ματσόπ. Ἴατρο. Ζητοῦμεν συγγνώμην διὰ τὴν μέχρι σήμερ. ἀνωμ. ἐπὶ τῆ ἀποστ. φύλ. αἰτούμ., πέμπ. Σὰς παρακ. γραμμ. πόσα φύλ. θέλετε νὰ στέλλωμεν ὑμῖν. Εἴμεθα πρόθυμ. νὰ δεχθ. ὅτι συμφωνήσητε. Ἄναμέν. συντόμως.

Δυρράχιον, Δημ. Κ. Τυράν. Δύνασθε. Ἄναμ.— Λαοδανέλλια, Χρ. Τερζόγλ. εἰς τὸ ἐξῆς ἔχομεν πεποίθ. ὅτι θὰ μὲν. εὐχαρ.

Ζηλιάχοβον, Ἀργ. Ἰωάν. Ἐλάβ. Ἀποστ. ταχ. Ἰκόνιον, Γ. Βιολάκη. Σὰς εὐχ. Ὀνόμ. 6 Ἄναγν. ἐλήφθ. ἰπ' ὄφιν. — Ἰνέπολιν, Α. Ἀλέξ. Σὰς ἀναμέν. μὲ καλὸν ταξείδ. Τὸ φύλ. εἰς τὸ ἐξῆς λίαν ἐγκ. θὰ λαμβ. Αἰ διαμαρτ. θὰ παύσωσιν.

Καϊσάρειαν, Δ. Δεοβενέλη Ἰερ. Σχ. Ἐπιστ. ἐλήφθη ὡς καὶ χρῆμα. Φύλ. αἰτούμ. πέμπ. — Καβάλλαν, Σ. Λιαμαντ. Φροντίσ. παρακαλ. καὶ διὰ τὴν εἰσπρ. τῶν ἄλλων, διότι ἡμεῖς ἀδυνατ. Ἐν θὰ πράξ. νὰ διακόψ. τὸ φύλ. καὶ δώσωμεν τὰ ὄνόμ. εἰς τὴν στήλην τῶν ἐπιλησῶν. Εἴμεθα σύμφ. εἰς τοὺς λογαρ. — Καστορίαν Χ. Καραγκ. Φύλ. στέλ. ὡς καὶ ἀπόδ. παρακ. διὰ 325 γρ. Εὐχ.

Λιτοχώριον, Ἰωάν. Ν. Λάπ. Ἀντίτ. ἐλήφθη. Ἀποδ. στέλ. ὡς καὶ φύλ., ἀπερ θ' ἀποζημιώσ. δι' 60 π. διότι ἐστάλ.

Μοναστήριον, Α. Τσῶγκον. Εὐχ. θεορμ. ὅπως ἀπολυτρωθ. ἀπὸ ἐπαρ. χολ., τοῦτ' αὐτὸ εὐρηθ. καὶ δι' ἡμᾶς. Σεῖς ἐξακολ. πέμποντες φύλ. Σὰς παρακ. νὰ μὴ μᾶς λησιμον. διότι γνωστὸν σὰς εἶναι τὸ εὐτελὲς τίμημα τοῦ πολυεξόδου «Ἄσ' Ὀλα». — Μέτρας, Δημ. Βιτιάδην. Λαμ. 27 φύλ. τοῦ 47ου Εὐχαρ. διὰ χρῆμ. ἔμβασμα ἐξ 90 γρ. — Μιτυλήνην, Δημ. Νίκον. Σὰς στέλ. τῆς γ' ἐξαιμ. τὰ φύλ. Ἐντὸς θὰ ἴδητε τοὺς ὄρους. Ἄναμεν. εἰς γραμ. τὸ τίμημα. Εὐχαριστ. ἐκ τῶν προτ.

Νιγδην, Ν. Χαλεπλ. Τίμημα ἐλήφθη. Εὐχ. Ἐνεγο. εἰς τὸν κατάλ. τῶν Ἀναγν. τοῦ Ἡμερολ. τοῦ 1912. — Νικομήδειαν, Χρ. Βαφ. Φύλ. αἰτούμ. στέλ., ἀλλὰ διατὶ ἀφοῦ τὰ ἐστείλ.; Ἄναμέν. νὰ στείλητε πρὸς ἐξόφλ. τοῦ λογαριασμοῦ τῆς β' ἐξαιμ. Ὁ ἀπαραβ. ὄρος τῆς γ' ἐξαιμ. εἶναι ἡ προκληρ.

Πέσαν, Δαμιόνιον. Παρακ. νὰ δηλωθῆ τὸ γένος ἵνα μὴ προσκο. ἢ ἀπάντ. μας, διότι κατὰ τὸ savoir vivre ὅμοιαι δὲν εἶναι αἱ ἀπαντ. πρὸς τε τὸ ὠραῖον καὶ δυσειδὲς φύλον. — Πύργον Βουλγαρίας. Εἴμεθα κάτοχοι τῶν τριῶν δελτ. Συμμορφούμε. καὶ ἀποστέλ.

Ῥόδον, Ἀγ. Ν. Ἀγαπ. Ἀντίτ. ἐλήφθη ὡς καὶ τοῦ φίλου σας κ. Γ. Ἰωαν. Εὐχ.—Αὐτόθι Γ. Κοζίδην. Τὸν λογαριασμὸν σας γνωρίζ. καλῶς, ὅθεν δύνασθε νὰ στείλητε πρὸς ἐξόφλ. τὰ εἰσπραχθ. Τὰ μείν. φυλλάδ. παρακ. νὰ στείλ. διότι ὑπάρχ. παρ' ἡμῖν ἔλλειψις. Ἐπίσης παρακ. νὰ σημειώσ. τὰ ὄνόμ. τῶν ἀναγν. πρὸς γνωσίν μας, νῦν ὅτε εὐρίσκ. εἰς τὸ γ' φύλ. τοῦ β' ἔτους τὰς 2 λ. Τ. ὡς καὶ τὰ ἄλλα ἐμβάσι. ἐλάβ. Μὲ τὴν ἀποστολήν χρῆμ. πρὸς τελείαν ἐξόφλ. Σὰς στέλλομ. ἀπόδ.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΜΗΧΑΝΟΥΡΓΟΥΣ

Θέλετε μὸδέλλα ἀμέμπτου τελειότητος; Θέλετε μὸδέλλα γρήγορα; Δόσατέ τα ὅλοι εἰς τὸν Θ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΔΗΝ, πρὸφην ἐσωτερικὸν μὸδελλοποιὸν τῆς Ρεζῆς. Καλαφάτ-γροῆ, Κιουρκτζῆ-καποῦ, ἀριθμ. 105.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

5. Ἐρώτησις

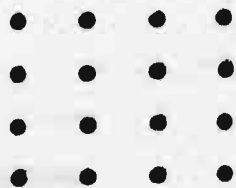
Γιατί πηγαίνομεν τοὺς νεκροὺς στὸν τάφον; (Ἐστιάλη ὑπὸ Ἀγγ. Βανδώρου, Κίος)

10. Αἶνιγμα

Σύγκειμαι ἀπὸ τέσσαρα κύρια ἐργαλεῖα, ἔχω καὶ ἄλλα βοηθᾶ, γίνονται δεκατρία. Στὰ κύρια περιπατοῦν γυμνά τέσσαρα μέλη, ἔμπρὸς ἢ πίσω, μύρια ἀποτελοῦντα μέλη. Πέντε συνάδελφοι τραβοῦν καὶ ἀδιακόπως βγάξουν, μὲ λιβανιοῦ τὴν δύναμιν τοὺς ῥήτορας τρομάξουν. Μοῦ λέν πως εἶμαι βασιλεὺς καὶ μὲ χειροκροτοῦνε, ἀλλὰ δὲν τὸ αἰσθάνομαι σὰν ἄψυχον ποῦ εἶμαι.

(Ἐστιάλη ὑπὸ Ι. Δ. Βερβέρη, Πλωμάριον)

11. Τετράγωνον

Ν' ἀντικατασταθῶσι τ' ἀνωτέρω σημεῖα διὰ τῶν ἀριθμῶν 1, 2, 3, 4, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 15, 18, 23, 25, 26, οὕτως ὥστε ὀριζοντίως καὶ καθέτως προστιθέμενοι νὰ δίδωσιν ἀθροισμα 45.

(Ἐστιάλη ὑπὸ Ἀριστ. Α. Μισόλη)

12. Παράξενον

Ποῖον εἶναι τὸ μεγαθήριον ἐκεῖνο ποῦ εἶναι κόρη συνάμα καὶ υἱός.

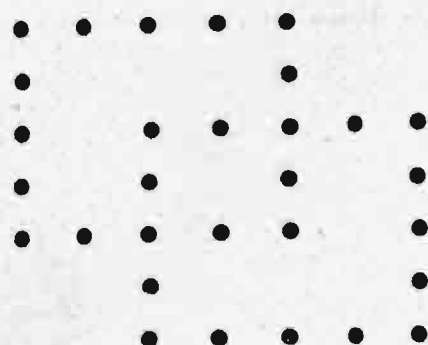
(Ἐστιάλη ἀπὸ τὸ Πουλί τῆς Μέλισσας)

13. Γρίφος

C βου το S

(Ἐστιάλη ὑπὸ Ν. Δ. Κοκίδου, Λεδάγατς)

14. Διπλοῦν τετράγωνον

Ν' ἀντικατασταθῶσι τὰ σημεῖα διὰ γραμμάτων οὕτως ὥστε ν' ἀναγινώσκειται εἰς τὸ α' τετράγωνον ἀνωθεν βασιλεὺς Ἀσσύριος, δεξιόθεν φυτόν, ἀριστερόθεν δηλωτικὸν τροπαίου, κάτωθεν νῆσος τοῦ Αἰγαίου. Εἰς τὸ β' τετράγωνον, ἀνωθεν δοχεῖον, δεξιόθεν ἀρχαῖος θεός, ἀριστερόθεν θεός τοῦ Ἄδου καὶ κάτωθεν Αὐτοκράτωρ Ρωμαῖος.

(Ἐστιάλη ὑπὸ Ἀκρίτα)

ΔΕΛΤΙΟΝ

παρέχον δικαίωμα συμμετοχῆς εἰς τὰς Λύσεις τῶν ἐν τῷ 55φ φύλλῳ δημοσιευμένων Πνευματικῶν Ἀσκήσεων.

ΑΠΑΡΑΒΑΤΟΙ ΟΡΟΙ ΤΗΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ

- 1.—Οὐδεμία αἰτήσις ἐγγραφῆς γίνεται δεκτὴ ἂν δὲν συνοδεύηται ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου.
2.—Τὸ τίμημα ἐμβάζεται ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ διὰ ταχυδρομ. ἐπιταγῆς (mandat poste), ἢ τραπεζιτικῆς ἐπιταγῆς, ἢ διὰ τουρκικῶν γραμματισμῶν ἐντὸς συστημένης ἐπιστολῆς.
3.—Αἱ ἀποδείξεις φέρουσι τὴν ὑπογραφήν τοῦ διευθυντοῦ καὶ τὴν σφραγίδα τοῦ φύλλου.
4.—Ὀλα αἱ διαφημίσεις προκληρόνονται.
5.—Τὰ ἀποστελλόμενα πρέπει νὰ εἶναι ἐνυπόγραφα. Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.
6.—Αἱ ἐγγραφαὶ ἄρχονται ἀφ' ἐκάστης ἐξαμηνίας.
7.—Διὰ πᾶσαν ἀλλαγὴν διευθύνσεως δεόν ν' ἀποστέλληται 1 γρόσιον.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ Μ. ΜΑΥΡΟΓΟΡΔΑΤΟΥ

(τὸ γένος Α. Τάξη, καθηγητοῦ)

Γενικὴ Διεύθυνσις:

Direction Générale, Calata Han, N° 9, Constantinople, ΓΑΛΑΤΑ.

ΕΤΗΣΙΟΝ ΔΕΥΚΩΜΑ Η «ΗΠΕΙΡΟΣ»

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑΙ ΤΟΥ 1910 ΚΑΙ 1911

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ Γ. ΤΑΓΗ

Βιβλίον Α'.—Τόμος Α'. Βιβλιοθήκη.

Βιβλίον Β', Τόμος Β'.—Τεῦχος Α'.

Ξενοφῶντος Κύρον Ἀνάβασις.

Βιβλίον Γ', Τόμος Γ'.—Τεῦχος Α'.

Ξενοφ. Κύρον Παιδεία καὶ Ξενοφ. Ἑλληνικά.

« Η ΠΙΠΙΡΟΥΛΑ »

Τερπνὸν καὶ διδακτικὸν ἀνάγνωσμα διὰ παιδιά, μετάφρασις Ἄδος Νοεμῆς Ζωηροῦ πιασά.

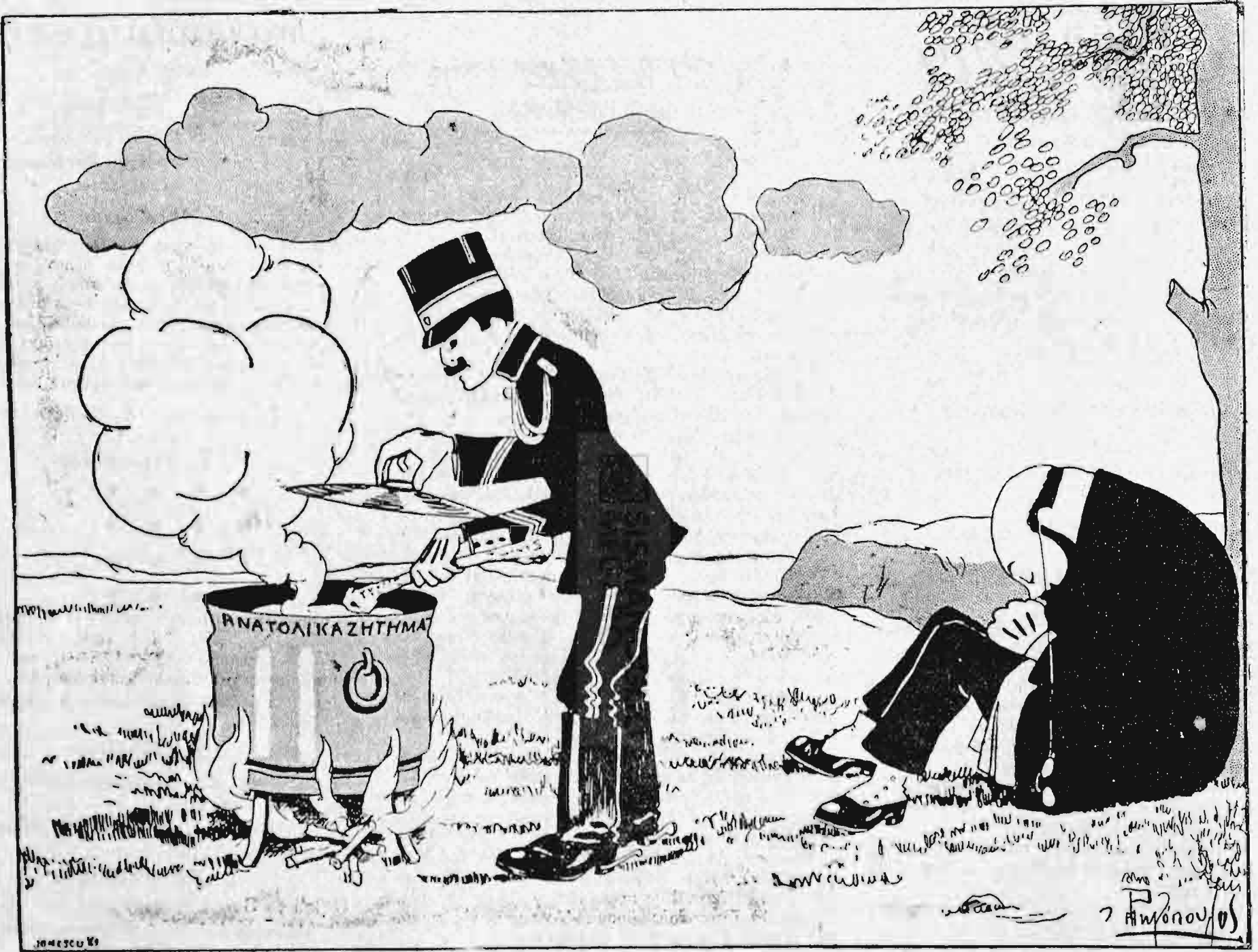
Εἰς φυλλάδια πρὸς 1 γρόσιον ἕκαστον καὶ εἰς τόμον τέλειον χρυσόδετον 27 γρ. τὸ τεῦχος.

ΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ ΤΗΣ ΦΡΑΜΜΑΣΩΝΙΑΣ

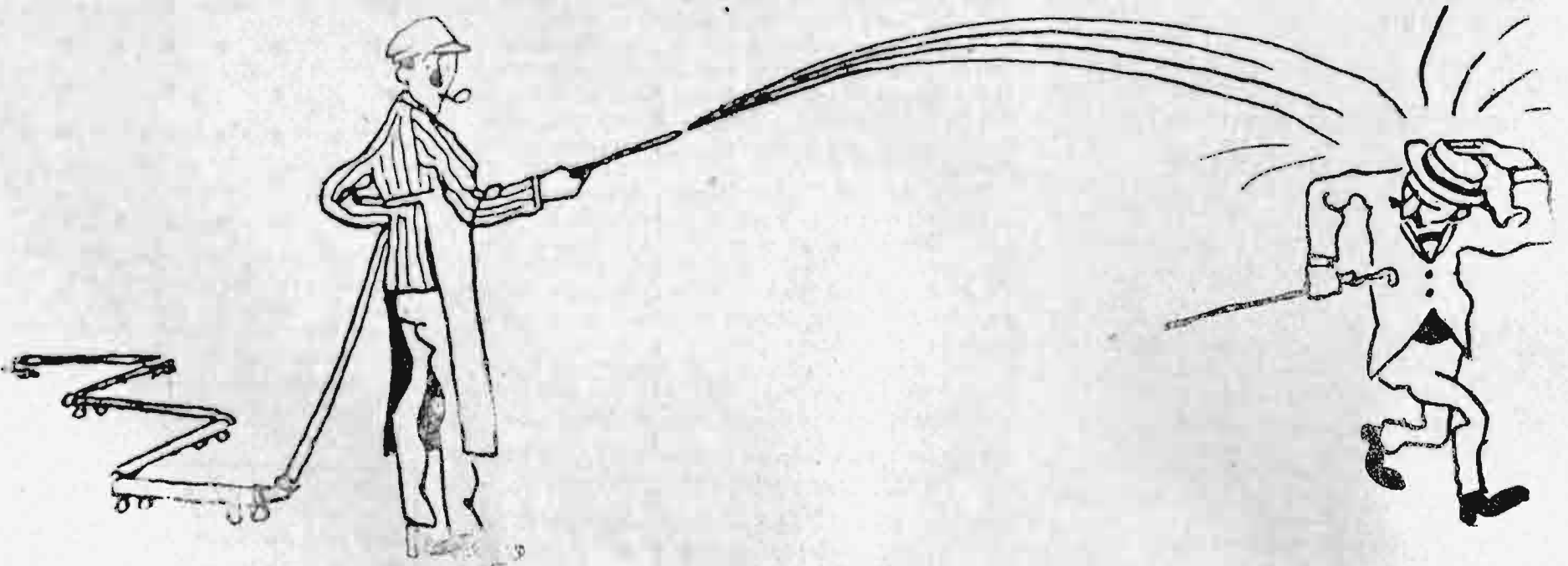
ἀποκαλυπτόμενα ὑπὸ Λέο-Ταχιλ. Πιστὴ μετάφρασις. Εἰς φυλλάδια καλλιτεχνικώτατα τοῦ ἐνὸς γροσίου εἰκονογραφημένα.

ΣΑΤΥΡΙΚΗ ΣΕΛΙΣ

Τὸ ζήτημα τῆς Τριπολίτιδος.

Ὁ ΙΤΑΛΟΣ: — Τώρα ποῦ κοιμᾶται ὁ μάγειρας, ἄς ἀρπάξωμε κι' ἐμεῖς κανένα κοκκαλάκι.

Σηκναὶ ἀπὸ τὸ κατάβρεγμα τῶν δρόμων μας.

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΟΙΚΟΣ ΕΝ ΑΝΑΤΟΛΗ: ΣΤΑΪΝ